

Giới thiệu Siêu Cấp Chiến Thần Hệ Thống

Nếu bạn là người có trí tưởng tượng phong phú, thích những những câu chuyện tưởng tượng nhưng lại mang tính khoa học và logic thì bạn nên tìm đọc những truyện thuộc thể loại truyện khoa huyền. Đây là thể loại truyện đem lại cho người đọc một cảm giác mới lạ, một không gian đầy những điều bí ẩn với những câu chuyện đầy lôi cuốn, càng đọc càng đi sâu vào truyện bạn sẽ càng thấy hứng thú hơn.

Truyện Siêu Cấp Chiến Thần Hệ Thống là một câu chuyện đau thương xen lẫn cay đắng của một bác sĩ tâm thần kẻ từ khi bị đánh phải Chiến Thần Hệ Thống. Từ đây mọi rắc rối bắt đầu nảy sinh, những rắc rối có, những chuyện không đâu vào đâu xảy ra nhưng đôi khi lại là cái bẫy được sắp đặt trước.

Chiến Thần Hệ Thống lại tiếp tục ký sinh lần nữa rồi! Phải làm sao, phải đối mặt như thế nào, mời bạn đọc truyện nhé !!!

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Chiến Thần Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Nhẫn Kim Cương Hồng

Một thiếu niên trông có vẻ giản dị, tuổi khoảng mười lăm mười sáu đang nhìn một chiếc nhẫn kim cương đắt tiền được đẩy trong lòng kính của quầy hàng.

Hắn là Vương Khiếu Thiên, đã thăm mền bạn học Mộ Dung Uyển Nhi chung lớp Hệ Robot đã hai năm rồi.

Chỉ một năm nữa thôi, bọn họ sẽ tốt nghiệp Học Viện Quân Sự.

Ngành của Vương Khiếu Thiên tại Học Viện Quân Sự là y học, chuyên ngành của hắn là Hồi Phục Tâm Thần. Sau khi tốt nghiệp và kiếm được việc làm, nếu không có gì bất ngờ thì hắn sẽ là bác sĩ tại một bệnh viện tâm thần công lập của Tỉnh Minh. Đương nhiên chỉ là một bác sĩ thực tập nhỏ bé mà thôi, vận khí tốt thì mới có thể thành trợ lý của bác sĩ chính, nếu như không tốt thì chỉ đành vác CV xin việc làm ở phòng khám tư nhân.

Tỉnh Minh và Trùng Tộc đã khai chiến nhiều năm, dưới sự tàn khốc của chiến tranh và nỗ lực sinh tồn của con người, dù là binh dân hay là quân nhân xuất ngũ đều có chỉ số phần trăm bệnh tâm thần tăng cao gấp mấy lần.

Điều này cũng khiến cho Hồi Phục Tâm Thần vốn là một ngành của Viện Y Học lại có mặt trong chương trình giảng dạy của Học Viện Quân Sự.

Đương nhiên ở trong một trường quân đội, nếu bạn là học sinh của ngành Hồi Phục Tâm Thần thì địa vị sẽ kém rất nhiều so với học sinh của Hệ Robot.

Vương Khiếu Thiên nghiên cứu Tâm Lý Học và phân tích tâm lý tâm thần trong một thời gian rất dài, lại còn tiếp xúc rất nhiều bệnh nhân tâm thần, thêm cả một ít tính cách của hắn, thế nên rốt cuộc tâm thần của hắn cũng khác với người thường. Nếu dùng phương thức so sánh thả hắn ở chung một chỗ với đám người bình thường, thì có thể tạm nói phương thức tư duy của hắn cũng không giống với người thường. Nếu theo như cách nói của thầy giáo môn Hồi Phục Tâm Lý, một bác sĩ có thể hiểu rõ đầu óc của người bệnh tâm thần thì mới là một bác sĩ tốt.

Nữ thần trong lòng Vương Khiếu Thiên chính là Mộ Dung Uyển Nhi, nàng học Hệ Robot, hơn nữa năng lực điều khiển robot của nàng lại đứng đầu toàn bộ học viện.

Dù cho không có năng lực điều khiển robot tài ba, gia thế đằng sau của Mộ Dung Uyển Nhi cũng rất kinh người, người ta đồn rằng cha mẹ nàng là quan chức cấp cao của quân đội Tỉnh Minh.

Thế nên sau khi tốt nghiệp Học Viện Quân Sự thì Mộ Dung Uyển Nhi sẽ có hai con đường, một là trực tiếp tham chiến tại hạm đội của cha mẹ ở tiền tuyến, hai là đi học tiếp tại Học Viện Quân Sự cấp cao hơn.

Có thể nói nếu như không có gì bất ngờ, cơ hội để Vương Khiếu Thiên được tiếp tục nhìn thấy nữ thần Hệ Robot chỉ còn lại một năm cuối cùng ở Học Viện Quân Sự.

Hôm nay Vương Khiếu Thiên chuẩn bị đi thổ lộ, tuy rằng hắn biết cơ hội thành công của lần thổ lộ này không quá 10%, chính mình chỉ là một đứa trẻ mồ côi không có thân phận lẫn địa vị, chuyên ngành học lại là Hồi Phục Tâm Thần không có ai xem trọng.

Mà cha mẹ của Mộ Dung Uyển Nhi lại là quan lớn của Quân đội Tỉnh Minh vô cùng quyền thế, hai người một bên trên trời một bên dưới đất thì cơ bản không thể nào có quan hệ.

Nhưng hắn biết nếu như không nói ra, vậy thì cả 10% cơ hội này cũng không có.

Trưa hôm nay Vương Khiếu Thiên đã đi xem một bộ phim có cái tên rất dài, tên là "Khi Đã Yêu Thì Có Chi Phải Xoắn, Hồi Thiếu Niên, Hãy Mau Hành Động!"

Sau khi xem xong bộ phim này, Vương Khiếu Thiên cũng cảm giác đây chính là tình huống của mình, thật sự quá giống nam chính rồi, mà nữ chính cũng rất giống Mộ Dung Uyển Nhi.

Đoạn kết phim, nam chính cầm nhẫn kim cương thổ lộ với nữ chính, cuối cùng cũng chiếm được trái tim người đẹp.

Thổ lộ a, Vương Khiếu Thiên sau khi xem xong thì tình trạng thượng não, cũng muốn đi thổ lộ, cũng muốn mua một cái nhẫn kim cương.

Hắn vốn là một tên mồ côi, thu nhập duy nhất là tiền trợ cấp của Chính phủ Tỉnh Minh. Lúc trước bởi vì trường quân đội cấp trung này không thu học phí, lại còn tăng mức trợ cấp, thế nên Vương Khiếu Thiên mới chọn nhập học ở nơi này.

Thế nhưng trừ chi phí ăn uống ra, tuy rằng Vương Khiếu Thiên chi tiêu cần kiệm thì cũng chỉ dư được một nghìn Tỉnh Minh Tệ.

Vương Khiếu Thiên nhìn chiếc nhẫn kim cương tỏa ánh lấp lánh trên quầy hàng, hắn liếc mắt qua nhãn giá, 100.000 - 70.000.. Rẻ nhất cũng phải 7.000 Tỉnh Minh Tệ.

"Đáng chết, không thể mua nổi a." Vương Khiếu Thiên nhỏ giọng than thầm.

"Chỉ có thể kiếm một cửa hàng khác."

Cứ thế, Vương Khiếu Thiên ghé qua bốn cửa hàng bán đồ trang sức, thế nhưng nhẫn kim cương rẻ nhất cũng phải tới 2.000 TMT.

Ngay lúc hắn ừ rừ ra khỏi cửa hàng trang sức thì...

"Tiểu tử, ngươi muốn mua đồ trang sức huh? Ta đây có một chiêu đặc thù để làm ra đồ trang sức đấy, so với mấy cái cửa hàng lừa đảo này thì tốt hơn rất nhiều." Một lão già trông rất hèn mọn vỗ vỗ vai Vương Khiếu Thiên, nói.

"Chiêu đặc thù, chiêu gì mới được chứ? Xem ra chắc là hàng fake loại 1 nhỏ, cũng là hàng giả cả thôi!"

Lão già bị Vương Khiếu Thiên nói thế cũng có chút lúng túng, cười nói: "Không phải hàng giả, mà là kim cương nhân tạo, lại đây nhìn xem này, ngươi có thấy khác gì so với kim cương tự nhiên không?"

Vừa nói, lão già vừa đưa cho Vương Khiếu Thiên xem một cái nhẫn có nạm kim cương.

Vương Khiếu Thiên cầm lấy xem xét, đây là một cái nhẫn kim cương nữ giới cực kỳ đẹp, đá quý màu đỏ tỏa ra ánh lấp lóe đẹp mắt.

"Bên trong đá quý có vết rạn, ta muốn xem cái khác." Vương Khiếu Thiên sau khi nhìn kĩ bèn nói.

Bên trong đá quý màu đỏ, có một khe nhỏ màu trắng.

"Tiểu tử, thế này đã là hời lắm rồi đấy, chỉ cần 2.000 TMT mà thôi, nếu như không có vết rạn thì đã bán được 20.000 TMT rồi."

"Đi mà lừa quý ấy, vừa nhìn đã biết là hàng nhái sản xuất tràn lan, nhiều nhất chỉ có 100 TMT, thế mà còn là hàng lỗi nữa chứ."

"500 TMT, không thể thấp hơn."

"200, nhiều nhất 200 mà thôi, sắc trời hôm nay cũng không sớm nữa, ngươi đồng ý thì ta mua ngay."

"205, thiếu một phân cũng không được."

Vương Khiếu Thiên lại tiếp tục đánh giá chiếc nhẫn, trong lòng nghĩ 205 TMT cũng là một số tiền lớn đối với hắn, có thể ăn uống chi xài rất nhiều thứ, nhưng nếu như dùng 205 TMT này để mua một cơ hội để thổ lộ với nữ thần thì cũng đáng giá.

Cuối cùng Vương Khiếu Thiên cắn răng lấy ra 205 TMT mua nhẫn từ trên tay lão già này.

Sau khi giao xong tiền, Vương Khiếu Thiên đi về hướng học viện.

Mà lão già bán nhẫn kia sau khi thấy hắn rời đi, móc từ trong túi ra một sợi dây khâu chuỗi một đồng nhẫn kim cương như đúc cái của Vương Khiếu Thiên.

"Hôm nay bán được ba cái, không tệ không tệ, tối nay có thể uống rượu ngon."

Sau khi Vương Khiếu Thiên về tới trường học, sắc trời cũng dần tối sầm, hắn lấy từ trong hòm quần áo ra một mớ nệm đã chuẩn bị trước, tay cầm mớ nệm mà đi tới khu vực dưới lầu phòng ngủ nữ sinh, bắt đầu bày nệm thành hình trái tim.

Lục tục một lúc sau, xung quanh Vương Khiếu Thiên đã có rất đông người vây quanh xem náo nhiệt, ngay cả bác gái ở trong khu phòng ngủ nữ sinh cũng mở cửa sổ thò đầu ra hứng thú xem hành động của Vương Khiếu Thiên.

Vương Khiếu Thiên có chút căng thẳng, lòng bàn tay đã đầy mồ hôi lạnh, hơn nữa người vậy xem càng ngày càng nhiều, xưa nay vốn là một kẻ không ai quan tâm như hắn có chút chột dạ.

Nhưng Vương Khiếu Thiên lại nghĩ đến nữ thần Mộ Dung Uyển Nhi đã thầm mến hai năm qua, TDDT nếu như thổ lộ thành công là có thể ôm được hoa khôi của Hệ Robot, tương lai lại còn có thể cùng Mộ Dung Uyển Nhi chiến đấu kịch liệt trên giường.

Lại nghĩ tới khoản tiền lớn để mua nhẫn kim cương, không được phép lãng phí.

Cuối cùng thì thi dục vọng của hắn đối với Mộ Dung Uyển Nhi đã chiến thắng lý trí, vẫn kiên trì bày xong một ngọn nến cuối cùng, xếp thành hình trái tim.

Vương Khiếu Thiên đứng giữa vòng nến hình trái tim, lấy từ trong túi ra một cái bật lửa ra châm.

Tiếp theo, hắn hướng về phía phòng ngủ nữ sinh hô to.

"Mộ Dung Uyển Nhi, có thể cho ta một cơ hội, thành bạn gái của ta có được hay không? Mộ Dung Uyển Nhi, có thể cho ta một cơ hội, thành bạn gái của ta có được hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Chiến Thần Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: Chiến Thần Hệ Thống

Học sinh xung quanh nghe Vương Khiếu Thiên hô to tên là Mộ Dung Uyển Nhi đều có hơi kinh ngạc.

Ai cũng biết Mộ Dung Uyển Nhi là hoa khôi Hệ Robot, cha mẹ lại là quan lớn Quân đội.

Hai năm qua, Mộ Dung Uyển Nhi cự tuyệt vô số vệ tinh bám đuôi, vì đó mà giới nữ sinh oán hận đặt danh hiệu là "Sát thủ tình trường".

Hiện tại lại còn có người dám tới đốt nến, lại còn hô to gọi nhỏ. Hơn nữa đáng vẻ thiếu niên cũng không phải là người nổi bật trong học viện.

Mấy phút sau, Mộ Dung Uyển Nhi mặc đồng phục của Hệ Robot bước ra khỏi phòng ngủ.

Mái tóc ngắn màu vàng kim, vóc người thanh mảnh, mặt trái xoan, vóc người đã hơi phát triển, vẻ mặt tràn đầy sức sống tuổi thanh xuân, nhìn nàng thật khiến cho mọi nam nhi đều có ý nghĩ ôm trọn vào lòng.

Từ khi Mộ Dung Uyển Nhi đi ra khỏi tầng phòng ngủ, mọi học viên nam bất kể đã có bạn gái hay chưa đều nhìn về phía Mộ Dung Uyển Nhi. Đương nhiên đa số đám đã có bạn gái rồi chỉ dám nhìn lên lút.

Vương Khiếu Thiên nhìn nữ thần trước mặt, sắc mặt đỏ gay, giọng nói có hơi lắp bắp. "Ta, ta tên là Vương Khiếu Thiên, cũng là học sinh của học viên cấp trung này, là người của Hệ Y Học năm hai, ta ngưỡng mộ người đã lâu rồi, người có thể thành bạn gái của ta được hay không? À cái này.. đây là món quà nhỏ ta tặng người." Vừa nói, Vương Khiếu Thiên vừa lấy nhẫn kim cương, dùng hai tay để nâng lên trước mặt Mộ Dung Uyển Nhi.

Sau khi nghe được lời nói của Vương Khiếu Thiên, học sinh phía sau bắt đầu nhao nhao.

"Wow, nhẫn kim cương hồng kia, thật đẹp nha, chồng yêu ơi! Khi nào người mới có thể tặng ta một cái nhẫn giống như vậy?" Một nữ sinh nói với nam sinh đang ôm nàng.

"Ta yêu thương người thật lòng cần gì phải dùng nhẫn để biểu lộ! Ta muốn dùng trái tim để biểu đạt lòng thành."

"Nhẫn kim cương hồng đất lắm đấy, viên đá quý kia cũng thật to."

Mộ Dung Uyển Nhi liếc nhìn nam sinh gọi là Vương Khiếu Thiên này, cũng không nhận lấy nhẫn kim cương.

"Thật xin lỗi, bạn trai tương lai của ta phải là anh hùng bảo vệ toàn nhân loại."

"Hiện tại nhân loại đang chiến tranh với Trùng Tộc, bạn trai ta phải là một Chiến Thần, mà không phải học y."

"Nhẫn kim cương của người rất đẹp, thế nhưng ta xin lỗi, người thu lại đi." Mộ Dung Uyển Nhi nói thật trôi chảy, hai năm qua nàng đã nói lời tương tự với hơn mười cây si theo đuôi.

Nói xong, Mộ Dung Uyển Nhi xoay người đi lên lầu phòng ngủ.

Vương Khiếu Thiên nhìn bóng lưng Mộ Dung Uyển Nhi rời đi, tay trái cầm nhẫn kim cương mà tan nát cõi lòng.

Học viên đang đứng hóng náo nhiệt bắt đầu nhỏ giọng bàn tán, rồi cười ầm lên.

Trong lòng Vương Khiếu Thiên đúng là đã có sự chuẩn bị, nhưng bị Mộ Dung Uyển Nhi đã thăm mền hai năm nay cự tuyệt cũng khiến hắn nhất thời cảm thấy trời đất như sụp đổ, cảm giác thật khó chịu.

Hắn ngơ ngác nhìn bóng dáng Mộ Dung Uyển Nhi từ từ khuất sau cánh cửa vào khu phòng ngủ, một lúc lâu vẫn không thể tin điều này là sự thật.

Vương Khiếu Thiên đã nghe không rõ tiếng bàn tán xen lẫn cười nhạo của đám học viên.

Hắn lặng cầm xoay người rồi khỏi trái tim được xếp bằng nền đang cháy.

Đi được hơn mười bước, hắn bắt đầu chạy, chạy thật nhanh, rồi cuộc chạy đến một cửa hàng cạnh học viện, mua một chai rượu đế nồng độ cao.

Vương Khiếu Thiên xách theo rượu đế đi trên con đường nhỏ trên núi sau học viện, bắt đầu tu ừng ực. Suông gió đêm đông phà từng hơi lạnh lên người hắn.

Hắn thật hối hận, hối hận tại sao thể chất của mình không đủ tiêu chuẩn, rút cuộc kiểm tra đầu vào của Hệ Robot, chỉ có thể học cái ngành cùng cực của sự cùng cực, Hồi Phục Tâm Thân của Viện Y Học.

Mộ Dung Uyển đã nói rồi, bạch mã hoàng tử trong lòng nàng là Chiến Thần Robot, Vương Khiếu Thiên ngay cả robot cũng không biết lái thì đừng có nhắc tới hai chữ Chiến Thần.

"Ông trời ơi, tại sao người không tạo cho thể chất của ta đủ tiêu chuẩn, để ta thi đậu vào Hệ Robot, ông trời ơi, người không có mắt mà!" Vương Khiếu Thiên uống một ngụm lớn rồi ngửa đầu lên trời hét to.

"Tìm được rồi, con cóc này đang uống rượu, tìm một chết bốn huynh đệ chúng ta rồi!" Lúc này, cách đó không xa xuất hiện bốn nam sinh mặc đồng phục Hệ Robot.

"Tiểu tử, người chính là Vương Khiếu Thiên chứ gì, một tên mỗ côi của Tỉnh Minh, chỉ học Hệ Khôi Phục Tâm Lý, một tên bác sĩ tâm thần rách nát, đời này người chỉ có thể ở chung một chỗ với bệnh tâm thần mà thôi."

"Người cũng không biết soi gương hả, dám dòm ngó tới Mộ Dung Uyển Nhi của chúng ta, dám theo đuổi nữ thần của Hệ Robot, còn dám tặng nhẫn kim cương nữa, ngày hôm nay sẽ khiến người nát như tương." Bốn người vừa nói vừa vây xung quanh Vương Khiếu Thiên.

Vương Khiếu Thiên muốn chạy nhưng hắn uống nhiều quá rồi, cả người tê dại, hiện tại ngay cả đứng cũng khó khăn, chỉ có thể dựa người vào một thân cây nhỏ.

Bốn tên học sinh thấy Vương Khiếu Thiên dựa lên cây, một tên học sinh đi tới, đá một cước hung ác lên ngực hắn.

Hắn cảm giác ngực nhói đau kịch liệt, cả người quy xuống, miệng học máu,

Đồng thời, Vương Khiếu Thiên nghe một tiếng "rắc" vỡ vụn trước ngực.

Hắn lấy tay mò mẫm vào túi trước ngực, lấy ra một cái nhẫn màu đỏ, nhẫn kim cương mua tới 205 TMT đã bị một cước kia đá hồng mất rồi, vết rạn trên mặt đá kim cương càng lớn lớn, thậm chí mặt ngoài đã xuất hiện một khe nứt rõ ràng.

Lúc này, bỗng dưng bên tai hắn nghe một âm thanh thì thầm mê hoặc. "Có muốn trở thành Chiến Thần không? Nếu muốn thì mang nhẫn vào đi."

Vương Khiếu Thiên cho là bị ảo giác, lúc lắc đầu.

Bên tai lại văng vẳng một âm thanh cũ. "Có muốn trở thành Chiến Thần không? Nếu muốn thì mang nhẫn vào đi."

Vương Khiếu Thiên ngẩng đầu nhìn bốn người trước mặt, bọn hắn đang bắt đầu nhấc chân đá túi bụi.

Một cước lại một cước đá lên người hắn, đau đớn nhục nhã vô cùng.

Hắn say gà gật lăm rồi, gục gặc đeo lên chiếc nhẫn kia, xô vào ngón trỏ tay trái.

Loáng thoáng hình như Vương Khiếu Thiên thấy một cái lông chim màu trắng bay ra từ trong chiếc nhẫn, chui vào ngón tay mình rồi biến mất.

"Nhẫn kim cương còn không tặng được, giờ lại còn tự mình đeo nữa a, các huynh đệ, đánh nó tiếp." Một người trong đám nói.

Ngay khi khoảnh khắc Vương Khiếu Thiên đeo nhẫn vào, lông chim nhập vào đầu ngón trỏ kia. Hắn liền cảm giác một cơn đau nhức kịch liệt bắt đầu từ ngón trỏ, rồi nhanh chóng lan rộng ra toàn thân, cơn đau nhức này còn đau đớn hơn trận đấm đá ngoài da gấp trăm lần.

Âm thanh thì thầm bên tai vang lên: "Kí chủ đã xác nhận, tiền hàng dung hợp.."

Đầu đón kịch liệt khiến hần tỉnh rượu trong nháy mắt, "A!", Vương Khiếu Thiên rống to một tiếng.

"Sức mạnh tinh thần phù hợp, linh kiện Chiến Thần tiến hành dung hợp.. Khởi động thiết bị quét hình, trong quá trình dung hợp sẽ tiêu diệt mọi sinh vật nguy hiểm ở phụ cận.. Bắt đầu quét.. Độ nguy hiểm xung quanh là 40, đánh giá cấp nguy hiểm là sơ cấp. Tiến hành tiêu diệt."

Một âm thanh lạnh lẽo vang bên tai Vương Khiếu Thiên. Lúc này hần cảm giác như linh hồn bị rút ra khỏi thân thể, không thể nào khống chế được bản thân, vậy mà cơ thể lại tự động di chuyển. Hần cảm giác như mình đang ở góc nhìn thứ ba vậy, trở mắt nhìn chính mình đang chuyển động.

Tiếp theo, Vương Khiếu Thiên thấy mình đang tựa ở thân cây tự động đứng dậy, không chút một động tác thừa nào, hai tay xẹt về hai bên hóa thành hai tia tàn ảnh.

"Rắc rắc" hai tiếng, cổ họng hai người đang đá chính mình bỗng bị hai tay của bản thân đâm xuyên thủng. Một cái cổ cấu tạo gồm có cơ bắp, trái cổ.. Vậy thế mà lại bị xuyên thủng như tàu hủ rồi, xuất hiện hai lỗ máu thật to.

Đầu hai người nghèo lệch về một bên, té xuống đất.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Chiến Thần Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Đêm Say Cuồng Loạn

Hai người còn lại cứng đờ không giong chân nữa, bọn họ kinh hoàng nhìn Vương Khiếu Thiên, nhìn bàn tay đang nhiều đầy máu của hần.

Vương Khiếu Thiên lúc này đang bị hệ thống khống chế sao mà cho bọn hần có thời gian phản ứng chứ, tay hần lại tiếp tục vung lên về hướng cổ hai người còn lại.

Dường như là bàn tay của Thần Chết vung ra, cơ bản không thể né tránh.

"Rắc rắc!" Lại là hai tiếng tàn nhẫn, bốn người vừa nãy còn bao vây bản thân vậy mà giờ bốn cái cổ đều xuất hiện bốn cái lỗ máu to, thân thể cũng ngã quật xuống đất, máu tươi từ cổ nhanh chóng bắn mạnh ra ướt đỏ cả đất.

Bên tai Vương Khiếu Thiên lại vang lên âm thanh kia: "Khởi động hệ thống quét môi trường, cấp độ nguy hiểm hiện tại là 0, có thể tiến hành dung hợp sâu."

Khoảng hai mươi phút sau, bên tai hần lại vang lên âm thanh: "Dung hợp thành công." Vương Khiếu Thiên lại có thể khống chế thân thể của bản thân.

Hần nhìn bốn tên học sinh Hệ Robot đang nằm xoài giữa vũng máu, thân thể đã cứng còng, cả đám chết mà mắt vẫn mở to, như là chết không cam lòng.

Vương Khiếu Thiên lại nhìn bàn tay đầm máu. Chiếc nhẫn kim cương đang đeo trên ngón trỏ tay trái dính phải máu lộ rõ vẻ kỳ dị cực kỳ.

"Đây là mơ, chắc chắn là mơ rồi, do mình uống quá nhiều nên bị ảo giác mà thôi" Vương Khiếu Thiên căng thẳng tự nhéo vô thịt, tuy rằng uống nhiều khiến cơ thể hơi cứng, thế nhưng vẫn cảm giác được cực kỳ đau.

Hần cúi đầu nhìn nhẫn kim cương trên ngón trỏ, ánh đỏ từ đá quý tỏa ra ánh sáng lập lòe ghê rợn.

"Bên trong cái nhẫn này có quý." Vương Khiếu Thiên suy nghĩ.

Hần lấy tay phải dùng sức rút nhẫn ra, thế nhưng cái nhẫn cứ như là một bộ phận của ngón tay vậy, Vương Khiếu Thiên rút cả năm sáu lần mà lại rút không ra.

Xem ra là con quý này đã ở trong người mình rồi, không thể ra khỏi được a. Vương Khiếu Thiên không có dừng khí mà đi cắt ngón tay của mình, hần từ bỏ ý định thoát khỏi chiếc nhẫn.

Trước đó uống quá nhiều rượu, bây giờ lại thêm một khoảnh khắc kích thích tột độ khiến hần có cảm giác như mụ cả người đi.

Thế nhưng hần biết không thể thiếp đi như thế.

"Trốn thôi, mình đã giết người rồi, thậm chí giết một lần xử đến bốn mạng, phải trốn, phải thoát khỏi nơi này."

Vương Khiếu Thiên nghĩ trong lòng, hần lại thoáng nhìn bốn cái lỗ trên bốn cái cổ kia, máu đã khô.

"Trước khi trốn cũng phải hủy thi diệt tích, không thể để cho ai phát hiện được bốn cái xác này, hoặc cũng có thể trì hoãn việc mọi người phát hiện bọn hán đã bị giết, ít ra mình cũng có thêm thời gian để trốn thoát."

Vương Khiếu Thiên ngẫm nghĩ, sau đó hán xách hai nách một cái thi thể kéo lê xệt ra sau một cái cây nhỏ, rồi khỏi hiện trường gây án.

Rồi lại một hồi kéo tới kéo lui, cuối cùng hán cũng kéo xong bốn cái xác ra khỏi chỗ cũ.

Vương Khiếu Thiên chùi chùi máu tươi trên tay lên áo một cái xác, chùi không ra được.

Gió đêm rất là lạnh, thế nhưng với kẻ đã uống say như Vương Khiếu Thiên thì cảm thấy như đang bốc hơi.

Hán quần trí ngồi xuống, bóc lên một nắm đất xoa qua xoa lại khiến hai tay đen xì, tạm thời ngứa ngáy không ai nhìn ra là vết máu.

"Đất ở đây quá cứng, mình nếu như đào hố chôn cả bốn thằng thì phỏng chừng đào cả ngày cũng không xong." Tâm trí hán bán loạn cực kỳ, cuối cùng bật ra ý nghĩ đốt cháy thi thể ra tro.

Vương Khiếu Thiên lấy ra cái hộp quẹt vừa nãy còn thấp nền ra, lúi húi đốt tới đốt lui.

"Lửa quá bé đi, thôi quên đi." Hán từ bỏ.

Đột nhiên hán nghe thấy trong đầu vang lên một âm thanh tà dị. "Cắt ra đi, cắt nhỏ ra thì dễ đốt rồi, mua thêm nhiên liệu dẫn lửa nữa, thiêu xác là tuyệt hảo."

Vương Khiếu Thiên đang ngà ngà say cảm thấy cũng đúng đó, loáng cái đã đi nhanh đến một cửa hiệu tạp hóa nhỏ gần học viện.

"Ông chủ, bán cho ta bốn bình rượu độ cao nhất." Vương Khiếu Thiên say khướt nói với ông chủ tạp hóa.

Ông chủ nhìn Vương Khiếu Thiên uống quá mức, lại nhìn Tỉnh Minh Tệ trong tay hán, lão quyết định không khuyên can, tay nhận tiền rồi đưa cho hán bốn bình rượu to độ cực nặng, cũng không thối lại tiền lẻ cho hán.

Con mắt Vương Khiếu Thiên chợt chú ý đến một cái cửa trong tiệm.

"Bán tiếp cho ta mấy cái lưới cửa nữa đi." Hán nói với ông chủ.

Ông chủ nhìn hán nghi hoặc, sau cũng không thèm hỏi nhiều mà đưa hán cho Vương Khiếu Thiên ba cái lưới cửa.

Vương Khiếu Thiên trở về ngọn núi sau học viện, tay cầm bốn chai rượu mạnh cùng ba cái lưới cửa.

Trên đường, Vương Khiếu Thiên nhìn thấy một trạm nhiên liệu cho xe bay.

"Đúng rồi, nhiên liệu cho xe bay dùng để dẫn lửa đốt xác còn tốt hơn cả rượu mạnh, có thể tăng tốc độ thiêu hủy." Vương Khiếu Thiên nghĩ ngợi.

"Ông chủ, bán cho ta một thùng nhiên liệu xe bay, ta muốn đốt xác." Vương Khiếu Thiên khệnh khạng xách theo bốn chai rượu mạnh nói với nhân viên bán hàng.

Nhân viên trẻ tuổi nhìn Vương Khiếu Thiên còn đang mặc đồng phục, tay cầm rượu đế thì nghĩ ngay là thằng này đang đùa.

"Nhiên liệu ở đây đều đổ trực tiếp vào xe, người muốn mua để đốt cũng được, bình thường vào ngày nghỉ thì chúng ta cũng dùng nhiên liệu để nướng thịt ăn, tạm không bàn đến hương vị như hun trong lò đất, người có chai lọ gì không đấy?" Người nhân viên cười sáng khoái nói với Vương Khiếu Thiên.

Vương Khiếu Thiên lúc lắc đầu ngó nghiêng, rồi nhìn chai rượu trắng trên tay.

Dưới con mắt kinh ngạc của nhân viên tiệm nhiên liệu, hán mở phẳng nắp chai rượu rồi đưa lên miệng nốc ừng ực.

Uống ừng ực ừng ực..

Giờ khắc này Vương Khiếu Thiên cảm giác uống rượu cứ như là uống nước trắng vậy, không cảm thấy si nhê gì với độ rượu trên nhãn chai.

"Thật đẹp trai a." Nhân viên tiệm nhận lấy bình rượu trống không từ trên tay Vương Khiếu Thiên, đổ đầy nhiên liệu xe bay cho hán, đương nhiên không quên đòi tiền.

Vương Khiếu Thiên cầm ba bình rượu đế, một bình nhiên liệu xe bay, người lắc lư đi về ngọn núi sau học viện.

Lúc này sắc trời đã có hơi mịt mờ, Vương Khiếu Thiên dùng cái đèn nhỏ tìm một hồi mới thấy bốn cái xác chết đàn ông.

Hán quăng đèn chiếu xuống đất, rồi ngồi xổm xuống bắt đầu công cuộc phi tang, đầu tiên là cưa tay cái xác đầu tiên.

"Rắc rắc.." Lần đầu tiên cura xác nên Vương Khiếu Thiên không làm tròn tru được, thịt vụn và máu tươi bắn đầy tay, thật lâu sau mới cura xong một cánh tay.

Vương Khiếu Thiên giờ này đã say khướt đầu còn biết sợ trời đất gì nữa, tiếp theo bắt đầu cura chân.

Tiếng "răng rắc răng rắc" kéo dài suốt đêm tối tới tận hừng đông, Vương Khiếu Thiên cảm thấy khát quá, hấn ực một ngụm rượu rồi tiếp tục cura xác.

Cuối cùng cũng cura các phần thi thể ra mấy khúc, một mùi máu tươi đậm đặc tràn lan khắp bốn phía.

Vương Khiếu Thiên cảm giác hơi choáng đầu, rất là chóng mặt, thế nhưng cũng không dừng lại.

Hắn nhanh chóng ôm những mảnh thi thể này, bao gồm tay, chân, đầu xếp thành một đống. Hắn rưới hai bình rượu để còn dư cùng một bình nhiên liệu lên đống thịt hỗn hợp kia.

"Ngươi, ngươi làm gì thế, trời ơi, giết người, ngươi dám giết bọn họ, lại còn phanh thây." Đột nhiên sau lưng Vương Khiếu Thiên vang lên một tiếng nữ la thất thanh.

Một âm thanh Vương Khiếu Thiên vô cùng quen thuộc.

Hắn xoay người lại nhìn, vậy mà lại là cô nàng Mộ Dung Uyển Nhi, nàng đang mặc đồ thể thao, giờ khắc này còn đứng đó không xa thủ một thể võ của quân đội nhìn Vương Khiếu Thiên rất dễ phòng.

Mộ Dung Uyển Nhi có thói quen chạy bộ buổi sáng, chỉ cần thời tiết không có vấn đề là nàng sẽ ra ngọn núi sau trường chạy một vòng.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Chiến Thần Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Cường Hôn Mộ Duy Uyển Nhi

"Là ngươi, là kẻ hôm qua thổ lộ với ra, ngươi, ngươi không được qua đây." Mộ Dung Uyển Nhi nhìn một đống chân, tay, nội tạng, đầu của mấy người. Mặt đất la liệt chai rỗng, lại còn cả Vương Khiếu Thiên máu đầy người, hai tay thì đỏ tới đen kịt.

"Ta là Vương Khiếu Thiên, ngày hôm qua đã nói với ngươi rồi." Vương Khiếu Thiên nhìn thấy nữ thần trong mộng, mừng rỡ tiến về phía trước.

"Không được qua đây, đứng lại cho ta, tại sao ngươi lại giết người, lại còn chặt xác?"

"Uyển Nhi, ngươi xem qua bốn cái đầu này đi, chắc quen thuộc lắm phải không, nói ta yêu ngươi là cóc ghê đòi ăn thịt thiên nga. Tối ngày hôm qua kéo đến đánh ta, ngươi không biết sao?" Vương Khiếu Thiên vừa nói vừa tới đồng thịt nhặt từng cái đầu lên ném về dưới chân Mộ Dung Uyển Nhi.

"Ngươi nói ngươi chỉ thích anh hùng, ta lợi hại hơn bạn học của ngươi nhiều, ta chỉ "rắc rắc" một lần đã giết đến bốn người. Ta cũng rất lợi hại nha, ngươi đồng ý làm bạn gái của ta chứ? ngươi đồng ý làm bạn gái của ta chứ?" Cả đêm uống toàn rượu mạnh nên giờ Vương Khiếu Thiên vẫn còn đang say rượu, hấn nói to với Mộ Dung Uyển Nhi, sau đó còn cười lớn.

Vết máu cùng thịt vụn, da vụn của người chết bắn lên mặt Vương Khiếu Thiên cùng lác lư vụn vẹo theo điệu cười của hắn.

"A, dừng!" Bình thường Mộ Dung Uyển Nhi có một thân võ nghệ đầy mình, nhưng dù sao cũng chỉ là học sinh chưa từng biết qua chiến trường, lúc này nhìn thấy Vương Khiếu Thiên máu me đầy người, lại nhìn bốn cái đầu lăn lông lốc dưới chân, lại nghe tiếp lời nói kia càng khiến nàng sợ đến mức mặt trắng bệch.

"Ngươi, ngươi không được qua đây." Giọng nói của Mộ Dung Uyển Nhi run rẩy, nàng lén thò tay vào trong người bấm nút gửi tín hiệu cầu cứu.

"Ta thậm yêu ngươi đã hai năm, hai năm này ngày nào được thấy ngươi đều khiến ta rất vui vẻ." Vương Khiếu Thiên gào thét với Mộ Dung Uyển Nhi, hấn cũng đi từng bước về trước, thân hình lao đảo tiếp cận nữ thần trong mộng.

Mộ Dung Uyển Nhi thì lui từng bước về phía sau, cuối cùng một gốc cây to chặn lại đường lui của nàng, lưng nàng kề sát thân cây, mồ hôi lạnh chảy dọc theo bờ má. Từ nhỏ đến lớn nàng nào có sợ đến mức này. Cảm giác khủng khiếp, kinh hoàng lan tràn khắp bộ não.

Tuy rằng võ thuật của Mộ Dung Uyển Nhi rất cao cường, thế nhưng cảnh tượng trước mắt khiến nàng không thể động được ngay cả một ngón tay.

"Không, không được qua đây, ngươi không được qua." Mộ Dung Uyển Nhi sợ hãi nói với Vương Khiếu Thiên.

"Người đồng ý làm bạn gái của ta chứ? Người đồng ý làm bạn gái của ta chứ? Ta cực kỳ yêu người, người đồng ý làm bạn gái của ta chứ?" Miệng của Vương Khiếu Thiên không ngừng lặp lại những lời kia, chân không dừng mà bước thẳng đến trước mặt Mộ Dung Uyển Nhi.

Mộ Dung Uyển Nhi nhìn Vương Khiếu Thiên như thấy một tên đồ tể bước ra từ Địa ngục, nàng sợ hãi đến mức quên hết võ thuật trong người, cũng không dám trả lời câu nói của Vương Khiếu Thiên.

"Người biết không? Ta đã có nhiều giấc mơ, mơ chúng ta cùng ở trong một rừng cây, ta hỏi người có đồng ý làm bạn gái của ta không? Người ghen ngừng im lặng coi như đồng ý, thế rồi ta cứ như vậy bước đến ôm lấy người, sau đó hai chúng ta hôn nhau nồng say, cuốn lười, ôm nhau say đắm, ta còn xoa ngực người nữa." Vương Khiếu Thiên nói to.

Mùi rượu pha lẫn mùi máu tanh khiến Mộ Dung Uyển Nhi run rẩy.

Vương Khiếu Thiên vừa nói, hắn bước đến vương tay đỡ vòng eo đang nép sát thân cây của Mộ Dung Uyển Nhi, đưa gương mặt đầy máu ra trước tới khi môi kề môi.

Mộ Dung Uyển Nhi sợ đến ngất người, nụ hôn đầu của mình vậy mà mất rồi, đã mất rồi, bị một tên quỷ biến thái cuồng sát đoạt mất. Trong cơn khủng hoảng cực độ, nàng chỉ nghĩ được tới mức này.

"Thật mềm, thơm quá, ngọt." Vương Khiếu Thiên hôn xong thì ngẩng đầu lên, bắt đầu sờ nắn bầu ngực mềm mại của Mộ Dung Uyển Nhi, tình tứ nói với nàng.

"A, mặt người sao lại có vết máu vậy, ta giúp người lau." Vương Khiếu Thiên nhìn thấy trên mặt Mộ Dung Uyển Nhi xuất hiện máu tươi đen kịt.

Thật ra những vết máu này là máu tươi trên mặt hắn dính lên mặt Mộ Dung Uyển Nhi.

Vương Khiếu Thiên nói là làm, giờ hai tay đầy bùn đất cùng máu đỏ chà xát khuôn mặt tái xanh của Mộ Dung Uyển Nhi, bắt quả hắn đang say rượu nặng, hắn nói là chùi mặt nhưng không khác gì đang xoa nắn mặt.

"A, tại sao máu càng lau càng nhiều a." Gương mặt thiên thần của Mộ Dung Uyển Nhi phút chốc đã bị hai tay đầy máu của Vương Khiếu Thiên nhuộm thành cùng một màu đỏ sẫm, thậm chí có chỗ bị xoa nắn đến mức xanh lè.

Mộ Dung Uyển Nhi lúc này đã sợ hãi đến cứng cả người.

"Đứng lại, không được động đây, mau thả Mộ Dung tiểu thư ra, nếu không thì ta sẽ nổ súng." Xa xa, năm người mặc đồng phục bảo an học viện chạy tới, tay cầm súng thuốc mê la lớn với Vương Khiếu Thiên.

Bọn họ bao vây Vương Khiếu Thiên cùng Mộ Dung Uyển Nhi.

Bọn họ nhìn Mộ Dung Uyển Nhi vừa nãy lên gửi tín hiệu cầu cứu, học viên có thể có máy cầu cứu thì đều là kẻ có gia thế rất lớn.

Bọn họ lại nhìn bốn cái đầu dưới đất cùng Vương Khiếu Thiên cả người còn mặc đồng phục học viện nhưng đã dính đầy máu, lại nhìn một đồng thị sau lưng.

Sắc mặt của năm tên bảo an cũng thay đổi, kể từ khi học viện thành lập thì đây là lần đầu tiên xuất hiện vụ việc giết người chặt xác, thậm chí giết đến vài người, hơn nữa thủ đoạn cực kỳ tàn nhẫn.

Năm tên bảo an cẩn thận để phòng nhìn Vương Khiếu Thiên trước mặt, chia súng bắn thuốc mê về phía hắn.

Một tên chủ nhiệm giáo dục cũng nhanh chóng chạy tới từ đằng sau năm người bảo an, liếc nhìn Vương Khiếu Thiên mặc đồng phục học sinh và Mộ Dung Uyển Nhi, lại nhìn một đồng các phản thân thể.

"Học viên, người mau thả Mộ Dung tiểu thư ra, người không biết thân phận của Mộ Dung tiểu thư sao, cha mẹ nàng là quan lớn của hạm đội Tỉnh Minh, bây giờ nếu người ngừng tay còn có thể được sự khoan hồng của pháp luật." Chủ nhiệm mập mạp cố gắng bình tĩnh nói lớn với Vương Khiếu Thiên.

"Nhanh, nổ súng mau, các người đứng như trời trồng làm gì, nhanh chóng bắn tên tội phạm này mau, đừng để Mộ Dung tiểu thư bị chấn kinh nữa." Chủ nhiệm mập mạp nhỏ giọng nói với năm người bảo an.

Chủ nhiệm giáo dục nghĩ trong lòng, cái tên học viên máu ne này ở đâu chui ra vậy, thành tích thi đua phần đầu của mình năm nay đã tiêu rồi.

Hắn biết rõ thân phận của Mộ Dung Uyển Nhi, nếu như nàng có bị gì thì phòng chừng cái chức chủ nhiệm này cũng mất luôn.

"Phập phập phập!" Tiếng đạn thuốc mê bắn trúng lên người Vương Khiếu Thiên, hắn bắt đầu cảm giác càng mơ hồ hơn, thân thể loạng choạng đổ về phía trước kẻ sát người của Mộ Dung Uyển Nhi, cảm giác thật mềm mại và êm ái.

Bảo an cùng chủ nhiệm thấy tên học viên dính máu kia bị ăn đạn thì tâm tư cũng buông lỏng, thở ra một hơi.

"Mộ Dung đại tiểu thư, chúng ta nhận được tín hiệu cầu cứu liền chạy đến đây, xem ra người không có thương tổn ngoài da nào! Ta tìm thầy thuốc hồi phục tâm lý đến trị liệu cho người." Chủ nhiệm mập mạp nói với Mộ Dung Uyển Nhi, hắn cũng phát phát tay ra hiệu đám bảo an mau chóng xử lý Vương

Khiếu Thiên.

"Uyển nhi, ta cũng là khôi phục tâm lý sư, ta trị liệu cho ngươi nhé! Ta rất chuyên nghiệp." Trước khi té xỉu, Vương Khiếu Thiên nghe chủ nhiệm mập nói thế nên gắng gượng dùng một tia ý thức cuối cùng hô với Mộ Dung Uyển Nhi.

Bảo an sau khi nghe thế liền nã thêm hai phát đạn thuốc mê, cuối cùng hắn cũng hoàn toàn hôn mê.

"A!" Nghe được lời nói của Vương Khiếu Thiên, Mộ Dung Uyển Nhi kinh hoàng ngất xỉu.

"Nhanh, mau gọi nhân viên y tế xuống đây, liên hệ bảo vệ xuống phong tỏa hiện trường. Sự tình ngày hôm nay cảm không được tiết lộ nửa chữ, bằng không thì các ngươi về vườn chăn rau được rồi!" Chủ nhiệm hét lớn với đám bảo an.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Chiến Thần Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Chương 5

Khi Vương Khiếu Thiên trong cơn hôn mê, linh hồn hắn bước vào một không gian u ám được trải rộng bởi vô số mộ bia.

Vương Khiếu Thiên nhìn thấy đứng trước mặt mình là một người trung niên trông rất tà nhưng đáng vẻ cũng rất có uy nghiêm.

"Hoan nghênh ngươi, một đời ký chủ mới của Chiến Thần Hệ Thống, hi vọng ngươi có thể cho ta thấy được tiềm lực của ngươi."

"Nếu như ngươi là một kẻ không có tiềm lực, không có khả năng trở thành Chiến Thần, ta sẽ khiến ngươi phải diệt vong."

"Nếu như ngươi có thể thể hiện mình là một ký chủ có giá trị thì ta sẽ hỗ trợ ngươi có ngày sớm thành Chiến Thần." Một âm thanh lạnh lùng nói với Vương Khiếu Thiên.

"Cái gì mà Chiến Thần Hệ Thống, ký chủ là thế nào? Nơi này là ở đâu? Là tên ác ma nhà ngươi không chế thân thể ta giết bốn người kia phải không?" Vương Khiếu Thiên cố gắng duy trì bình tĩnh không chế tư duy, hỏi quái nhân đang ở trước mặt mình.

"Nơi này là ý thức hải của ngươi."

"Chiến Thần Hệ Thống là hệ thống huấn luyện tác chiến từng binh sĩ cao cấp nhất trong vũ trụ, tồn tại vì để đào tạo ra Siêu Cấp Chiến Thần của vũ trụ, không ngừng đề ra các nhiệm vụ có thể nhanh chóng tăng cao năng lực binh sĩ, khi ngươi hoàn thành các nhiệm vụ này thì sẽ có phần thưởng."

"Ngươi hãy hồi tưởng lại đi, thời điểm mà ngươi đeo Nhẫn Không Gian Vạn Năng vào thì thân thể đã hoàn toàn dung hợp với Chiến Thần Hệ Thống."

"Còn ta là quản gia của Chiến Thần Hệ Thống, cũng có thể xưng hô bằng một cái tên cách đây rất lâu của ta, ta tên là Lâm Phi."

"Đây ký chủ, ngươi đã dung hợp cùng hệ thống rồi, ta khuyên ngươi chân thành, muốn sống lâu một chút thì phải không ngừng nâng cao từng hạng mục tố chất thân thể cùng năng lực chiến đấu." Đại thúc trung niên tà dị nói với Vương Khiếu Thiên.

"Ngươi tên là Lâm Phi sao, ngươi chính là Chiến Thần Hệ Thống? Ngươi muốn bồi dưỡng ta thành Siêu Cấp Chiến Thần Vũ Trụ? Cái Chiến Thần Hệ Thống này đã thành công lần nào chưa? Những ký chủ không thể trở thành ký chủ ra sao rồi?" Vương Khiếu Thiên lại hỏi tiếp Lâm Phi.

"Từ lâu thiệt là lâu trước kia, Chiến Thần Hệ Thống từng thành công được một lần."

"Những ký chủ không vượt qua được thử thách, không thể trở thành Chiến Thần thì sẽ bị đào thải, nơi này chính là nghĩa trang của bọn họ. Giăng giải xong xuôi nhé, quyền hạn của ngươi tạm thời chỉ có thể biết những thứ này. Quay về thế giới hiện thực và mạnh mẽ lên đi." Hệ thống Lâm Phi vừa nói với Vương Khiếu Thiên vừa chỉ chỉ vào vô số mộ bia trải rộng bao la kia.

Vương Khiếu Thiên nhìn qua vô số mộ bia mà cảm giác lạnh dọc sống lưng.

Vương Khiếu Thiên thoáng cảm giác được cái tên Chiến Thần Hệ Thống gọi là Lâm Phi này không phải là cái gì mà trời cao ban thưởng, hắn chính là hóa thân của ác ma. Mệnh mông mộ bia đại biểu cho từng ký chủ tiền nhiệm thất bại mà chết đi, nhiều như vậy mà mới chỉ đào tạo được một tên Chiến Thần, tỷ lệ tử vong cao kinh người.

Khi Vương Khiếu Thiên lại mở mắt ra thì phát hiện mình đang bị trói chặt bởi dây thừng hợp kim đặc biệt, trói cứng lên một cái ghế kim loại.

Vương Khiếu Thiên nhìn quanh bốn phía, sáu mặt căn phòng đều bằng thép, trước mặt có cái cửa ra vào kim loại.

"Nơi này hình như rất giống với phòng giam đặc biệt chuyên nhốt tội phạm tâm thần nghiêm trọng." Vương Khiếu Thiên nghĩ ngợi.

"Lúc trước trong giờ thực tập trị liệu bệnh nhân tâm thần nghiêm trọng, thân phận mình lúc đó là bác sĩ nhìn người bệnh bị trói trên ghế kim loại, không ngờ chỉ mới mấy tháng mà giờ mình đang an tọa trên cái ghế huyền thoại này."

Vương Khiếu Thiên cảm khái, vẫn cảm thấy hơi ê sau đầu, có lẽ là tác dụng phụ của việc uống quá nhiều rượu mạnh.

Vương Khiếu Thiên bắt đầu hồi tưởng sự việc kể từ khi bị Chiến Thần Hệ Thống bám lên thân, hình như sau khi giết bốn học viên mình có làm gì đó.

Hình như sau khi giết chết bốn người, mình muốn hủy thi diệt tích nên mua nào là rượu mạnh, nhiên liệu, lưỡi cưa, trời ạ! Hình như còn bị cái Chiến Thần Hệ Thống này xúi bẩy phân thây xác bốn học viên. Sau cùng bắt ngờ xuất hiện nữ thần Mộ Dung Uyển Nhi.

Khi đó lại dám thổ lộ lần nữa với nàng, lại còn hôn nàng. Trong đầu Vương Khiếu Thiên không ngừng xuất hiện từng việc từng hình ảnh mà hắn đã làm.

"Mình sau khi say rượu thật quá bạo lực, thậm chí ngu ngốc đi nghe cái Chiến Thần Hệ Thống kia xúi giục đi phân thây, có lẽ mình bị tâm thần rồi, xem ra là khối lượng chương trình học Khôi Phục Tâm Lý có vẻ nặng."

"Mình đã hôn Mộ Dung Uyển Nhi, không biết đoạn ký ức này có phải thật hay không, đáng tiếc không nhớ rõ được cảm giác khi chạm môi Mộ Dung Uyển Nhi." Đầu óc Vương Khiếu Thiên lúc này đang vô cùng rối bời, hắn hy vọng những ký ức kia đều là ảo giác, thế nhưng xem chừng hiện trạng đang bị trói chặt như bánh chưng trên ghế kim loại thì đoạn ký ức kia đều là sự thật.

Nhân lúc không có ai vào, Vương Khiếu Thiên tự hỏi làm sao để đối đáp tốt nhất.

"Giết người có thể phản biện là trong lúc phòng vệ thì phòng vệ quá tay, nhưng cái tội phân thây này thì không dễ nói. Phòng chừng Tỉnh Minh sẽ tuyên án chung thân." Vương Khiếu Thiên nghĩ ngợi tương lai bao trùm một màu đen kịt.

"Chiến Thần Hệ Thống là đồ hãm hại ác độc, chỉ mới dung hợp mà thôi đã gây ra phiền toái tới mức như vậy rồi, coi như là tương lai mình đã xong. Không được, không thể bị giam được, mình không muốn bị chết già trong ngục. Hơn nữa trong ngục giam đều là một đám đàn ông bị nhốt chung một chỗ, bị nhốt lâu ngày chắc chắn tinh thần sẽ có hơi bất bình thường, có rất nhiều tên thích quan hệ đồng tính, thậm chí bạo lực.."

"Đúng rồi, giả đồ bị tâm thần, mình rất chuyên nghiệp trong Hồi phục tâm thần mà, đương nhiên có sở trường giả vờ tâm thần."

Vương Khiếu Thiên nhớ tới buổi tối ngày lễ tốt nghiệp Học viện Quân sự Cấp trung, hắn uống rượu và chém gió cùng với mấy sư huynh cũng học Hồi phục tâm lý.

"Khiếu Thiên a, sư huynh lần này đi làm bác sĩ ở Bệnh viện tâm thần Số 2 của Tỉnh Minh, nếu sau này ngươi cũng muốn làm việc ở Bệnh viện Số 2 thì sư huynh sẽ giới thiệu ngươi vào.. Đồ, cộng lý...!"

Vương Khiếu Thiên nghĩ, hắn dùng thân phận bệnh nhân tâm thần nếu như được phân đến Bệnh viện Số 2 thì sẽ gặp được sư huynh, thậm chí còn có thể được chăm sóc đặc biệt. Ít ra cũng được phân đến phòng bệnh tốt, không cần phải trị liệu sốc điện, nếu như sư huynh khôn khéo có khi còn kiếm được cho hắn một nữ tâm thần làm bạn cùng phòng.

Vương Khiếu Thiên bắt đầu cuồng dâm sinh hoang tưởng một hồi sóng gió giữa hắn với nữ tâm thần.

...

Hiệu trưởng của Học viện Quân sự Cấp trung là một lão già râu bạc, lão đang ngồi trong một căn phòng đặc biệt, nhìn bốn cái thi thể nằm ngay ngắn mà tâm phát sầu.

Hiệu trưởng râu bạc sau khi biết được việc này có quan hệ với gia tộc Mộ Dung sau lưng Mộ Dung Uyển Nhi thì lập tức dùng thân phận Hiệu trưởng Học viện Quân sự Cấp trung để tra xét đoạn video của vệ tinh giám thị khu vực học viện.

Giờ khắc này ở trước mắt hiệu trưởng râu bạc là một màn hình lớn, đang phóng to chiếu lại mọi hành động của Vương Khiếu Thiên.

Trong video chiếu cảnh Vương Khiếu Thiên đêm đó thổ lộ thất bại, bị bốn tên học viên đánh hội đồng rồi giết chết cả bốn, rồi quá trình phân thây suốt cả đêm, rồi cưỡng hôn Mộ Dung Uyển Nhi.

"Học viên Tâm lý học mà kỹ thuật đối kháng lại mạnh đến thế, một đòn chí mạng, nếu như được bồi dưỡng thì sẽ là một hạt giống tốt, thế nhưng hắn giết người thì thôi chứ, có thể coi như là hành động tự vệ, tại sao lại đi phân thây? Lại còn chọc vào nữ sinh không nên dây vào như Mộ Dung Uyển Nhi. Lão già ta cũng không thể cứu nổi người." Hiệu trưởng nhìn cảnh thi thể bị phân thây mà phát sầu.

Hiện tại gia trưởng của bốn học viên đã tìm tới tận cửa học viện, yêu cầu được nhìn thấy thi thể của con cháu bọn họ, đồng thời phải giao hung thủ Vương Khiếu Thiên ra. Hơn nữa một nhà trong đó cũng là một thế lực nhỏ.

Bốn cái thi thể cái nào cũng bị phân thành sáu, bảy khúc. Hiện tại tuy đã được khâu chỉ tương đối ghép chung lại, miễn cưỡng có thể nhìn ra hình người, thế nhưng nếu đưa những thi thể này cho đám gia trưởng xem thì bọn họ nhất định sẽ phát rồ cho xem, cái này có thể so sánh với đám Trùng tộc giết người bầm thây.

Nếu như tin tức bị bộc phát ra thì dù cho xử lý tốt thì chỉ tiêu tuyển sinh của Học viện Quân sự Cấp trung sẽ bị ảnh hưởng.

"Thằng học viên chết bầm, lão chỉ còn một hai năm nữa là hưu trí mẹ nó rồi, trong học viện tại sao lại nhô ra một thằng biến thái cuồng sát bầm thây Vương Khiếu Thiên. Hơn nữa còn chọc Mộ Dung gia. Mộ Dung gia là đại gia tộc số một số hai trong cơ cấu Quân đội Tỉnh Minh đây." Lão râu bạc gào thét điên cuồng.

"Trợ lý, Mộ Dung Uyển Nhi đang được trị liệu Hồi phục tâm thần trong Viện an dưỡng ra sao rồi? Mộ Dung gia có phản ứng gì với sự việc lần này?" Hiệu trưởng nói với một nữ thư ký trẻ tuổi bên cạnh hẳn.

"Thưa ngài hiệu trưởng, Mộ Dung tiểu thư trong Viện an dưỡng từ chối hướng dẫn điều trị tâm lý, nàng vừa thấy bác sĩ mặc trang phục khoa tâm lý liền kêu gào. Nếu muốn khôi phục hoàn toàn có lẽ ít nhất cần một tháng. Phụ thân của nàng là ngài Trương của Mộ Dung Phách Thiên Hạm đã nhận được video mà ngài gửi bao gồm từ lúc Vương Khiếu Thiên thổ lộ, bị đánh hội đồng, phân thân rồi cưỡng hôn Mộ Dung Uyển Nhi, bảo là sẽ hôn âm ngay trong ngày.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Chiến Thần Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Trùng Tộc

Giữa vũ trụ mênh mông, trong phòng chỉ huy tại tổng hạm của Hạm đội Số 2, một người trung niên quắc thước cả người tỏa đầy sát khí đang ngồi trên ghế tổng chỉ huy, nhìn hình chiếu lập thể đang phát một đoạn video.

Trong đoạn video, đầu tiên là chiếu cảnh buổi sớm tinh mơ Vương Khiếu Thiên đang hôn môi Mộ Dung Uyển Nhi.

Một thiếu niên gầy yếu tay dính đầy máu đang quấy rối một cô gái bé nhỏ, đồng thi thể bên cạnh hai người đã sớm bị Mộ Dung Phách Thiên lờ đi.

Mộ Dung Phách Thiên sau khi thấy sắc mặt trắng bệnh của con gái hẳn Mộ Dung Uyển Nhi thì có chút cảm khái: "Con gái à, phải cần tôi luyện trên chiến trường thêm mới được, sao chỉ có vài khúc thi thể đã bị dọa đến mức này rồi, thế thì đi đâu cho được chứ!"

"Kỳ nghỉ lần này phải để nàng đến tuyển tuyển sinh hoạt một tháng."

"Còn thằng nhóc khốn khiếp kia, người của Mộ Dung gia mà cũng dám trêu chọc, quả là chán sống lâu a."

Trong lòng Mộ Dung Phách Thiên đã âm thầm quyết định một vùng chiến địa tương đối an toàn cho con gái vào thực tập và trải nghiệm, con gái của tổng chỉ huy hạm đội sao có thể sợ xác chết, hơn nữa bây giờ còn đang có chiến tranh với Trùng tộc. Mộ Dung Phách Thiên biết tình hình hiện tại không hề giống Tỉnh Minh tuyển tuyển thuận lợi như vậy.

Mấy năm gần đây nhân loại chiến tranh với Trùng tộc, tuy rằng khoa học kỹ thuật chiến tranh của nhân loại không ngừng được đề cao, thế nhưng tốc độ Trùng tộc tiến hóa và sinh sản còn nhanh hơn nhiều. Máy chiến dịch quy mô lớn với Trùng tộc gần đây đều cho thấy trong cuộc đại chiến vũ trụ này, nhân loại đang ở trong thế yếu.

Mộ Dung Phách Thiên có thể kết luận, nếu như tình thế này cứ tiếp tục diễn biến với tốc độ tương tự thì nhiều nhất chỉ mười năm thôi, phòng tuyến không gian để phòng ngự Trùng tộc của loài người sẽ hoàn toàn bị công phá.

Vô số trùng tộc sẽ tiến công, tiến vào rất nhiều tinh cầu có người sinh sống.

Khi đó toàn bộ tinh hệ thuộc chủ quyền của nhân loại sẽ thành chiến trường mới của nhân loại với Trùng tộc. Khi đó nếu người chỉ đơn giản đi lữ hành trong không gian, điều đáng lo ngại không phải là gặp phải hải tặc vũ trụ, mà là đụng độ phải trùng tộc khát máu, nhân loại vì thế sẽ sinh tồn rất gian nan.

Vì để cho con gái có thêm năng lực để sinh tồn, lần rèn luyện nơi tiền tuyến này là điều tất yếu.

Mộ Dung Phách Thiên tiếp tục xem video, cảnh trên hình chiếu đã thay đổi, hẳn nhìn thấy thiếu niên đang bày một trái tim bằng nền thổ lộ trước khu phòng ngủ, sau đó bị nàng cự tuyệt.

Mộ Dung Phách Thiên nghĩ: "Ồ, xem ra con gái bảo bối của ta rất được hâm mộ trong học viện. Thì ra thiếu niên thời đại này đều yêu đương lãng mạn như vậy, bảo bối của ta mới nhỏ tuổi mà đã có người tới thổ lộ a. Bất quá yêu cầu của bảo bối quá cao rồi, tiêu chí của nàng thế mà lại là Chiến Thần Robot giải cứu toàn bộ nhân loại."

"Kiếm đâu ra một cường giả trẻ tuổi, mà thực lực coi như là Chiến Thần Robot đây? Nên biết trong đám thanh niên Tỉnh Minh mấy chục năm qua, không ai có thể xứng với cái danh hiệu Chiến Thần."

Lại tiếp tục xem, Mộ Dung Phách Thiên thấy thiếu niên này đang đi trên một con đường núi sau học viện, bị bốn học viên ra tay đánh hội đồng.

"A! Tốc độ ra tay cùng góc độ rất tốt, lực bộc phát cũng thật mạnh."

"Hon nữa giết một lúc bốn người cực kỳ gọn gàng, mặt không đổi sắc, dường như bốn người chết không có ảnh hưởng gì đến hắn. Còn trẻ như vậy mà đã có kỹ thuật đối kháng tàn nhẫn, tâm lý giết người quyết đoán thì thật hiếm có." Mộ Dung Phách Thiên nhìn đoạn ghi lại Vương Khiếu Thiên giết người trong trạng thái bị Chiến Thần Hệ Thống bám thân thì có chút thưởng thức tài năng.

"Giết người xong còn muốn đốt cháy thi thể, lại còn muốn phân thây, nhưng tốc độ cắt quá chậm rồi, tốc độ này e là phải đến rạng sáng a, ha ha, tiểu tử này đúng là đến rạng sáng mới chặt xong." Mộ Dung Phách Thiên nghĩ.

"Hãy gửi thư cho hiệu trưởng Học viện Quân sự Cấp trung ở hành tinh Kate rằng là quân đội đã thống nhất việc xử ký Vương Khiếu Thiên, kiến nghị đưa Vương Khiếu Thiên đi lính một năm tại quân đoàn bộ binh đặc chủng ở Âm Nguyệt Tinh thuộc Hắc Âm Tinh hệ, vì Tinh Minh mà ra sức cống hiến, tiêu diệt thật nhiều trùng tộc."

"Nếu như sau một năm mà tiểu tử này vẫn sống sót thì thả tự do cho hắn." Mộ Dung Phách Thiên đứng đằng sau truyền lệnh viên mà nói.

Hiệu trưởng Học viện Quân sự Cấp trung của hành tinh Kate sau khi nhận được hồi âm từ Mộ Dung Phách Thiên thì đã hiểu Vương Khiếu Thiên tương đương như bị xử án tử hình rồi.

Tỉ lệ tử vong khi chiến đấu với trùng tộc nơi tiền tuyến cực kỳ cao, hơn nữa tỉ lệ tử vong của bộ binh là cao nhất.

Mà tình hình chiến đấu tại Âm Nguyệt tinh thuộc Hắc Âm tinh hệ lại càng ác liệt, Quân đoàn Bộ binh Đặc chủng, tên nghe rất uy vũ nha, thế nhưng người trong quân đội đều biết đây là đội cảm tử của bộ binh, thành viên trong đây đều là tử tù cùng tội phạm đặc biệt nguy hiểm.

...

Cánh cửa phòng giam kim loại nhốt Vương Khiếu Thiên được mở ra.

Vương Khiếu Thiên nhìn thấy một lão già râu bạc bước đến, đằng sau lão là tám tên bảo an nâng bốn cái cáng cứu thương trùm vải màu trắng cùng bước vào.

Vương Khiếu Thiên đã thấy lão râu bạc này mấy lần, nhận ra hắn là hiệu trưởng của Học Viện Quân sự Cấp trung, lúc khai giảng vẫn nghe ngài tâm sự đây mà.

Vương Khiếu Thiên thấy lão già vung tay lên, tám tên bảo an hạ cáng cứu thương xuống, vén vải trắng lên rồi nhanh chóng ra khỏi căn phòng, "Àm" một tiếng, cánh cửa kim loại lại tiếp tục đóng kín rồi.

Vương Khiếu Thiên nhìn thấy trên cáng là bốn cái xác học viên, da dẻ đã trương thành màu trắng xanh, trên người bị khâu chằng chịt bằng chỉ, giống như là bốn con rết bị hong được khâu lại vậy.

"Vương Khiếu Thiên, tàn sát bạn học, phân thây thi thể, hù dọa Mộ Dung Uyển Nhi, ngươi có nhận tội hay không?" Lão hiệu trưởng râu bạc nghiêm khắc nói với Vương Khiếu Thiên, bộ dáng xem như coi thường này đã tiêu rồi.

"Ta trong lúc tự vệ đã ngộ sát." Vương Khiếu Thiên nhỏ giọng nói.

"Sau khi ngộ sát thì tới tiết mục phân thây sao? Ngươi có biết ngươi gây phiền toái gì cho học viện chúng ta không! Có ai sai khiến ngươi làm vậy hay là ngươi hoàn toàn tự chủ?" Nghe được Vương Khiếu Thiên biện bạch, lão hiệu trưởng càng rộng to hơn.

Vương Khiếu Thiên cảm thấy lão hiệu trưởng bắt đầu trở mặt, lập tức chuyển qua phương án B đã chuẩn bị sẵn.

"Đừng lớn tiếng như vậy nha ông già Noel, ta chỉ cắt bánh ga tô chậm có chút, chưa đốt nến mà đã ước trước rồi. Kết quả nguyện vọng được thực hiện nha, hoàng tử bằng nộ hôn tình yêu mà cứu được công chúa đang ngủ. Nếu như cắt bánh ga tô nhanh chút có lẽ sẽ không nhiều phiền toái như vậy. A ha ha ha ha!..." Vương Khiếu Thiên bắt đầu dựa theo kế hoạch đã định, giả bộ làm người bệnh tâm thần.

"Cái gì mà ông già Noel, ta là hiệu trưởng của ngươi, ngươi nghiêm túc mà trả lời câu hỏi của ta."

"Thì ra không phải là ông già Noel, mà là lão gù gỗ chuông của nhà thờ Đức Bà, mau lấy bộ râu giả của ngươi xuống đi." Vương Khiếu Thiên lớn tiếng hô to với hiệu trưởng.

Rồi bỗng hiệu trưởng râu bạc như thông suốt điều gì đó, cười ha ha rồi vỗ vai Vương Khiếu Thiên đang bị trói chặt, nói: "Vương Khiếu Thiên a, thầy trò chúng ta là người một nhà, đừng có mà giả bộ tâm thần, hồ sơ ngươi học Hồi phục tâm lý ta đã xem qua rồi, ý nghĩ của ngươi không tệ, giả làm bệnh nhân tâm thần có thể trốn được đi tù."

"Thế nhưng ngươi đắc tội với con gái của Mộ Dung tướng quân, văn bản xử lý ngươi đã được đưa xuống rồi."

"Ngươi có hai lựa chọn, một là tự sát ngay lập tức, hai là gia nhập Quân đoàn Bộ binh Đặc chủng dưới quyền Mộ Dung tướng quân tại Hắc Âm tinh hệ, đi chiến đấu với trùng tộc một năm."

"Cho dù người thật sự bị bệnh tâm thần thì Quân đoàn Bộ binh Đặc chủng vẫn nhận người thôi, nếu như người lựa chọn cái thứ hai thì ta cũng hy vọng người có thể sống sót trở về."

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Chiến Thần Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7: Người Quá Ác Độc Dó Cha Vợ

"A, cái gì chứ, ngài hiệu trưởng có nhầm không, bị tâm thần sao có thể ra chiến trường được chứ. Cái này không phù hợp với điều khoản 53 thuộc điều 2 của Pháp luật cơ bản Công dân Tỉnh Minh quy định, hơn nữa ta đã học Hồi phục tâm lý, có quyền được miễn tham gia chiến trường, ta muốn chống án. Cha vợ ta thật quá độc ác."

"Vương Khiếu Thiên, người tỉnh ngủ đi! Quyền được miễn ra tiền tuyến chỉ hiệu lực khi có được giấy chứng nhận Hồi phục tâm lý Cấp cao, thậm chí trong cuộc thi cấp giấy chứng nhận Cấp thấp, người còn bị nợ môn, phải thi lại nữa này."

"Về phần pháp luật Tỉnh Minh hay chống án thì người đi mà khai báo với Trùng tộc nhé. Một giờ vũ trụ sau sẽ có phi thuyền vận binh đến chờ người đi." Hiệu trưởng râu bạc nói với Vương Khiếu Thiên rồi xoay người rời đi, không thêm đề ý Vương Khiếu Thiên đang kêu gào.

...

Nửa giờ vũ trụ sau, một thiếu niên tay đeo cùm hợp kim, chân cũng bị cùm bằng hợp kim được năm tên binh sĩ vũ trang dờ dẩn áp giải ra một chiếc xe bay chuyên vận binh màu đen có khắc hình đầu lâu xương chéo.

Xe bay vận binh nhanh chóng khởi động, bay ra khỏi khuôn viên Học viện Quân sự Cấp trung, khiến cho rất nhiều học sinh và giáo viên chú ý.

"Cái thằng bị lính áp giải lên xe vận binh kia sao ta nhìn hơi quen nhỉ!" Một nữ sinh nói với bạn trai đang đứng bên cạnh.

"Đó là mẫu xe vận binh mới nhất năm nay của Quân đội Tỉnh Minh, tên là K202, tội phạm bình thường cũng không có cơ hội lên đó được. Đoán chừng là con cháu của lãnh đạo phản động nào đó." Nam sinh nói với bạn gái đang tò mò nhìn chiếc xe vận binh đời mới kia.

Xe chạy nhanh suốt nửa giờ vũ trụ, cuối cùng K202 đỗ lại tại một căn cứ quân sự trên một tinh cầu. Vương Khiếu Thiên bị binh sĩ áp giải xua ra khỏi xe vận binh, bắt đầu đi trên một đường hầm kim loại thật dài.

Đằng cuối của đường hầm kim loại là sân bay vũ trụ.

Vương Khiếu Thiên nhìn từng dãy phi thuyền vũ trụ xếp đặt ngay ngắn, cảm giác kim loại nặng nề khiến hắn hơi thích thú, nhưng nghĩ tới cảnh chiến đấu với trùng tộc nơi tiền tuyến thì nổi ức chế lại tăng cao, cứ như là đi chịu chết vậy.

Binh sĩ áp giải vị thiếu niên xem ra tuổi rất nhỏ mà đã có thành tích phạm tội cực kỳ nghiêm trọng này đến một chiếc phi thuyền vũ trụ cỡ nhỏ.

Vương Khiếu Thiên bị súng năng lượng chĩa vào đầu, yêu cầu hắn ngồi lên một chiếc ghế kim loại trong phi thuyền.

Một binh sĩ dùng dây xích móc vào còng tay của hắn rồi quàng quanh ghế kim loại, thân thể bị buộc chặt cứ như là bệnh nhân tâm thần bị trói cứng bằng dây da trên giường sắt vậy.

Phi thuyền nhanh chóng bay lên không, nhất thời áp lực không khí thay đổi đột ngột khiến Vương Khiếu Thiên không thể thở nổi.

Không có binh sĩ nào thêm đề ý tới Vương Khiếu Thiên đang ngồi dờ ra.

Sau năm giờ vũ trụ bay, phi thuyền đáp lên một trạm trung chuyển không gian cỡ trung của Tỉnh Minh.

Sau khi phi thuyền đáp lên trạm trung chuyển không gian, Vương Khiếu Thiên lại bị binh sĩ xua ra khỏi phi thuyền cỡ nhỏ, áp giải lên một chiến hạm vận binh loại nhỏ có công năng nhảy cóc không gian.

"Thật là xa, thậm chí phải chuyển tàu!" Vương Khiếu Thiên nghĩ ngợi.

Vương Khiếu Thiên sau đó bị áp giải vào trong khoang của chiến hạm vận binh, hắn nhìn thấy bên trong đã đứng sẵn hơn ba mươi tên bị đeo còng tay, mặc đồng phục binh sĩ Tỉnh Minh, nhìn dáng dấp đúng là huynh đệ một nhà.

Đứng sau bọn họ là một loạt binh sĩ vũ trang đầy đủ, đầu ai cũng được một cây súng năng lượng chĩa vào.

Vương Khiếu Thiên trông thấy trong chiến hạm vận binh có những quan tài thủy tinh hình trụ, tổng cộng bốn mươi cái chia thành bốn hàng, mỗi hàng mười cái.

"Chào các tân binh, các người đến thật sớm, chúc hành trình của các người tốt đẹp, tiêu diệt nhiều chút sâu bọ ở Âm Nguyệt Tinh."

"Những thứ này là buồng lạnh chuẩn bị sẵn cho các người đây."

"Thời gian chiến hạm vận binh nhảy cóc không gian đến Hắc Ám tinh hệ phải mất đến 30 ngày vũ trụ, hành trình quá dài dễ khiến tinh thần con người bị buồn chán dẫn đến điên loạn."

"Quân đội cố ý chuẩn bị buồng lạnh cho các người, các người hãy hưởng thụ một giấc mộng đẹp đi, rất có thể quãng đường này là một lần nằm mơ cuối cùng của các người đây."

"Phi thuyền này ngoài việc đưa các người đến tinh hệ Hắc Ám còn phụ trách cả việc đưa tro cốt của binh sĩ hy sinh về cố hương."

"Cá nhân ta thì không mong muốn nhìn thấy trong danh sách vận chuyển tro cốt có tên của các người, như vậy thật không hay." Một tiểu quan quân đội mang hàm thiếu úy nói với bọn người Vương Khiếu Thiên.

Hắn cũng phát tay để các binh sĩ mở ra từng cái buồng lạnh.

Vương Khiếu Thiên bị một binh sĩ xua vào một cái buồng lạnh trông như cái quan tài, còng tay còng chân đều được gỡ ra, thân thể bị cố định dính chặt vào khoang lạnh, sau đó cửa khoang cũng bị đóng lại.

Những tội phạm khác cũng bị đối xử tương tự, bị đưa vào khoang tủ lạnh.

Thiếu úy và đám binh sĩ đều rời khỏi.

Chiến hạm vận binh bay ra khỏi trạm trung chuyển không gian Tinh Minh một đoạn thì động cơ phản lực bắt đầu mở ra, chuẩn bị tiến hành gia tốc nhảy cóc không gian, bắt đầu đếm ngược một phút khởi động nhảy cóc không gian.

Toàn bộ binh sĩ trong chiến hạm vận binh, bao gồm cả nhân viên phòng điều khiển dồn dập tiến vào buồng lạnh của mỗi người.

Buồng lạnh bắt đầu khởi động, hơi lạnh cùng sóng ngắn sinh học khiến toàn bộ tội phạm, binh sĩ, nhân viên điều khiển đều tiến vào trạng thái ngủ đông.

Trong đầu Vương Khiếu Thiên nghĩ, hắn đã học được trong chương trình giảng dạy của Học viện Quân sự Cấp trung, bởi vì tốc độ mở rộng thuộc địa của nhân loại càng nhanh, số lượng tinh hệ cần phải khống chế hằng năm đều tăng lên, vì thế những cuộc hành trình dài bằng nhảy cóc không gian đã trở thành xu thế tất yếu.

Đương nhiên trong không gian rộng lớn vô ngần thì không chỉ có nhân loại là sinh vật có trí tuệ, chủng tộc có địch ý với nhân loại cũng có rất nhiều.

Bất quá nhân loại bằng thủ đoạn mạnh mẽ, dùng hỏa lực cường đại của chiến hạm, muôn trùng robot dày đặc, tiến công dồn dập khiến đa số các chủng tộc buộc phải thần phục.

Nhưng không biết sao từ mấy chục năm trước chui ra Trùng tộc, gây rối loạn triệt để tốc độ khuếch trương thuộc địa của nhân loại.

Trùng tộc bắt đầu xâm lấn với quy mô lớn khu vực các tinh cầu nơi biên giới, từ khi xuất hiện đã trở thành chủng tộc mạnh nhất trong các chủng tộc đối địch với nhân loại.

Trùng tộc bằng sức sinh sản mạnh mẽ cùng năng lực tiến hóa thích nghi với tác chiến trong vũ trụ đã khiến hai đại liên minh thống trị nhân loại là Tinh Minh và Thánh Giáo không thể không đình chỉ cuộc chiến kéo dài hơn trăm năm, ký hiệp ước hòa bình và cùng hợp tác đối kháng Trùng tộc.

"Thật là kỳ quái nha ký chủ, nhân loại bình thường khi vào trong buồng lạnh sẽ mất đi năng lực tự hỏi. Bởi vì quá trình đông lạnh sâu khiến đại não con người gần như chỉ còn thủ tính nguyên thủy và dục vọng thuần chất, tại sao người còn có thể tự hỏi?" Đột nhiên trong đầu Vương Khiếu Thiên vang lên âm thanh thắc mắc của Chiến Thần Hệ Thống.

"Đúng vậy, tại sao ta lại còn có thể tự hỏi? Chương trình giảng dạy của học viện cũng có nhắc đến mà, buồng lạnh sau khi khởi động thì người bên trong sẽ mất đi khả năng suy nghĩ, ủa, đây không phải do người làm sao? Đây Chiến Thần Hệ Thống, chẳng lẽ là sức mạnh tinh thần và linh hồn của ta quá trâu bò, đã vượt xa khỏi giới hạn của người bình thường!" Vương Khiếu Thiên cũng thắc mắc hỏi.

"Dừng đọng, khởi động chức năng quét, quét qua thân thể ký chủ."

"Thu được chỉ số thân thể của ký chủ

Tên ký chủ: Vương Khiếu Thiên

Chủng tộc: Hệ linh trường (nhân loại)

Hoạt tính tế bào: 8 (10)

Lực bạo phát: 7 (10)

Tốc độ phản ứng: 7 (10)

Năng lượng tinh thần: 4 (10)

Sức bền: 6 (10)

Sở trường: không biết

Kỹ năng riêng: chưa có

Chiến Thần ban thưởng: chưa có"

"Kỳ quái, chuyện này sao có thể chứ, số liệu lần này sao có thể kém thế này! Năng lượng tinh thần vậy mà chỉ có 4, trước đó quét qua rõ ràng tới 24! Cái này không thể a, không hợp lý! Cái giá trị tinh thần rác rưởi này không đáng giá để bồi dưỡng, thậm chí một thằng bé cũng có năng lượng tinh thần là 5." Đột nhiên Chiến Thần Hệ Thống trong đầu Vương Khiếu Thiên hô to gọi nhỏ, dường như không thể tin được đám số liệu vừa quét qua.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Chiến Thần Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Kỹ Năng Nộ Tại Bạo Đẩu

"Hệ thống Lâm Phi ơi, chỉ số đó rất bình thường mà! Người kỳ vọng ta quá cao rồi, người phải có một cách nhìn bình thường để xem xét mọi thứ."

"Trước đó ở cuộc thi đầu vào ta đã trải qua kiểm tra thân thể, tuy rằng không tỉ mỉ bằng người nhưng cũng biểu hiện chỉ số thân thể ta không đạt tiêu chuẩn, không trở thành chiến sĩ robot được."

"Hiện tại robot quân đội trên chiến trường đều là loại robot tư cảm được điều khiển bằng sức mạnh tinh thần, yêu cầu sức mạnh tinh thần thấp nhất của binh sĩ cũng phải là 15."

"Ta nhớ sức mạnh tinh thần của ta lúc ấy cũng chỉ là 4, đương nhiên không thông qua được, thế nên chuyển qua học Hồi phục tâm thần."

"Nếu người xem ta không đáng giá để bồi dưỡng thì rời khỏi thân thể của ta đi a, lại đi tìm một tên ký chủ mới thế nào?"

"Ta thấy tên thiếu úy quân đội mới này không tệ đâu." Vương Khiếu Thiên nói với hệ thống Lâm Phi trong đầu.

"Lần dung hợp lần này của Chiến Thần Hệ Thống yêu cầu sức mạnh tinh thần tiêu chuẩn phải đạt 20, mỗi chỉ số phải vượt qua 15 mới có thể khởi động."

"Thời điểm dung hợp ta đã quét qua thân thể của người. Khi đó chỉ số của ký chủ đáng nhờ phải là:

Tên ký chủ: Vương Khiếu Thiên

Chủng tộc: Hệ linh trưởng (nhân loại)

Hoạt tính tế bào: 18 (10)

Lực bạo phát: 17 (10)

Tốc độ phản ứng: 17 (10)

Năng lượng tinh thần: 24 (10)

Sức bền: 16 (10)

Sở trường: không biết

Kỹ năng riêng: chưa có

Chiến Thần ban thưởng: chưa có"

(10 là điểm chuẩn của một người trưởng thành bình thường.)

Tại sao mới trôi qua một ngày thôi mà toàn bộ thuộc tính của người đều hạ thấp hơn 10? Thậm chí chỉ có con số 4 rác rưởi? Ký chủ, người có thể giải

thích không?" Chiến Thần Hệ Thống hô to như muốn điên lên rồi, oán giận hỏi Vương Khiếu Thiên.

"Ta sao mà biết chứ, ta cảm giác là chương trình quét ban đầu của ngươi có vấn đề thì có!" Vương Khiếu Thiên không thèm quan tâm nói.

"Chiến Thần Hệ Thống là hệ thống mạnh nhất trong vũ trụ, tất cả mọi chương trình khi được chạy không thể nào có sai lầm."

"Quá trình rèn luyện của Chiến Thần Hệ Thống là hoàn toàn nghiêm túc, không thể nghịch chuyển và cũng không thể gián đoạn."

"Nếu là ngươi nghĩ không ra nguyên nhân thì ta cũng không bỏ ngươi giữa đường đâu nhé."

"Vương Khiếu Thiên a, nếu là ngươi không chứng minh được tiềm lực của bản thân thì ta sẽ sắp xếp cho ngươi nhiệm vụ chắc hẳn phải tử ọ, sau khi thân thể ngươi tử vong thì Chiến Thần Hệ Thống sẽ thoát ly, tìm một ký chủ mới." Âm thanh lãnh khốc của Lâm Phi vang lên trong đầu Vương Khiếu Thiên.

"Cái gì! Muốn ta chết thì Chiến Thần Hệ Thống nhà ngươi mới chịu đi sao."

"Xin đừng a! Lão đại Chiến Thần Hệ Thống Lâm Phi a, thật ra tiềm lực của ta là vô hạn a, ta chính là nhân loại có tiềm lực nhất Tinh Minh, ta cảm thấy lần kiểm tra đầu tiên của ngươi là hoàn toàn chính xác."

"Đúng rồi, ta nghĩ ra rồi, lúc đó ta có uống rượu, thậm chí uống rất nhiều."

"Mỗi lần ta uống quá nhiều thì hình như đầu óc trở nên càng tỉnh táo." Vương Khiếu Thiên nghe được nếu như không cho Lâm Phi biết hẳn có giá trị bởi đường thì sẽ bị Chiến Thần Hệ Thống sắp xếp nhiệm vụ ắt chết, thế nên mới mau mồm nói ra bí mật của mình.

Vương Khiếu Thiên nhớ lúc đang học trong Học viện Quân sự Cấp trung, có lần đạo sư Hồi phục tâm lý sắp xếp cho lớp đi một buổi thực tập, tới bệnh viện tâm thần giao lưu cùng bệnh nhân tâm thần.

Đạo sư nói: "Chỉ có tự coi mình là người tâm thần thì mới có thể hòa nhập vào thế giới của bọn họ, có thể tìm ra cách trị liệu bọn họ tốt hơn." Sau đó đạo sư yêu cầu mỗi học viên viết bài báo cáo về cảm tưởng và ghi chép trong buổi giao lưu.

Buổi sáng hôm đó, Vương Khiếu Thiên phoi phới y theo hướng dẫn của đạo sư đi bệnh viện tâm thần.

Vương Khiếu Thiên đưa cho viện trưởng thư giới thiệu của đạo sư, lại được sư huynh trong bệnh viện giúp đỡ một hồi, chọn được một nữ bệnh nhân tâm thần xinh đẹp để giao lưu. Thế nhưng ngoại trừ thiếu chút nữa bị nữ bệnh nhân cào nát mặt thì không còn thu hoạch nào.

Bữa trưa hôm đó, Vương Khiếu Thiên buồn bực nên nốc một chai rượu trắng to đùng. Buổi chiều hôm đó, Vương Khiếu Thiên lảo đảo tới bệnh viện tâm thần lại tìm nữ bệnh nhân tâm thần kia để giao lưu tình cảm.

Kết quả thì Vương Khiếu Thiên mơ hồ nhớ được là buổi chiều đó hẳn với nữ bệnh nhân tâm thần nói chuyện vô cùng tâm đầu ý hợp, nói trên trời dưới đất như thành tri kỷ, cuối cùng nữ bệnh nhân tâm thần còn trả lễ bằng cách xoa bóp toàn thân cho Vương Khiếu Thiên.

Lần đó sau khi về, Vương Khiếu Thiên viết một bản báo cáo cuộc giao lưu, được điểm A+, đây cũng là thành tích tốt duy nhất của hắn trong khoa Hồi phục tâm lý.

"Khởi động chương trình quét sâu, mô phỏng quét qua thân thể và tinh thần khi ký chủ có nồng độ cồn.."

"Ding dong, quét hoàn tất, não bộ ký chủ khác hẳn người thường, khi say rượu sẽ có trạng thái cuồng hóa."

"Kỹ năng cuồng hóa là kỹ năng nội tại của ký chủ, tên là "Bạo Đậu".

"Sau khi "Bạo Đậu", toàn bộ chỉ số của ký chủ sẽ được tăng cao."

"Chỉ số thân thể ký chủ khi say rượu:

Tên ký chủ: Vương Khiếu Thiên

Chủng tộc: Hệ linh trường (nhân loại)

Hoạt tính tế bào: 18 (10)

Lực bạo phát: 17 (10)

Tốc độ phản ứng: 17 (10)

Năng lượng tinh thần: 24 (10)

Sức bền: 16 (10)

Sở trường: không biết

Kỹ năng riêng: Bạo Đầu (khi say rượu sẽ khởi động, mỗi một chỉ số sẽ cộng thêm 10, tinh thần cộng thêm 20, tác dụng phụ: không biết.)

Chiến Thần ban thưởng: chưa có

(10 là điểm chuẩn của một người trưởng thành bình thường.) "

"Vẫn có thể thông qua, tuy rằng tiêu chuẩn của ngươi so với ta mong muốn thấp chút, thế nhưng cũng có một kỹ năng riêng, tạm thời cho ngươi chút thử thách vậy đi." Âm thanh lười biếng của Chiến Thần Hệ Thống Lâm Phi vang lên trong đầu Vương Khiếu Thiên.

"Ta đã nói rồi mà, ta rất có giá trị để bồi dưỡng nha. Đứng rồi Chiến Thần Hệ Thống, ngươi có biết vì sao buồng lạnh không có tác dụng với ta chứ? Lễ nào ẩn tính của linh hồn ta quá mạnh mẽ chẳng?" Vương Khiếu Thiên nghe thấy Chiến Thần Hệ Thống Lâm Phi không có ý giết hấn thì thả lỏng một hơi, ngược lại hỏi nghi vấn của hắn.

"Năng lượng ẩn tính linh hồn và sức mạnh tinh thần đều là ngang nhau đấy."

"Tinh thần lực chỉ có 4 rác rưởi thì năng lực ẩn tính linh hồn chả coi vào đâu. Đoán chừng là não bộ của ngươi đã biến dị, buồng lạnh có thể khiến hoạt động của đại não người bình thường hạ xuống đến mức chỉ còn thủ tính nguyên thủy và dục vọng, nhưng đối với tên tư duy bất bình thường như ngươi thì vô tác dụng." Chiến Thần Hệ Thống phân tích cho Vương Khiếu Thiên nghe.

"Một tháng nhảy cóc không gian này ta có thể ảo tưởng rất nhiều vui thú nha, đầu tiên là cùng Mộ Dung Uyển Nhi đại náo trên giường, thứ hai là cùng Mộ Dung Uyển Nhi chơi đùa ở bãi biển đầy nắng, đầu tiên là.. thứ hai là.." Vương Khiếu Thiên lầm bầm nói.

"Ký chủ đã trở thành đối tượng bồi dưỡng của Chiến Thần Hệ Thống, cần phải thường xuyên nâng cao năng lực bản thân sớm ngày trở thành Chiến Thần Vũ trụ, đây là trách nhiệm hàng đầu của ký chủ, phải không ngừng phấn đấu, liều mạng, sống trên lưỡi hái tử thần."

"Nếu như trong đầu ngươi còn xuất hiện những hình ảnh giường chiếu linh ta linh tinh thì ta sẽ không chể thân thể đi tự cung, cho ngươi đi mà làm tỷ muội tốt với Mộ Dung Uyển Nhi." Âm thanh uy hiếp của Chiến Thần Hệ Thống vang trong đầu Vương Khiếu Thiên.

"Con em ngươi, a, a, a, đau quá a, đừng điện giật ta nữa a, điện giật là dành cho bệnh nhân tâm thần a, ta là bác sĩ tâm thần mà, a, a." Vương Khiếu Thiên bị điện giật thấu linh hồn kêu gào thống khổ.

"Chiến Thần Hệ Thống là hệ thống tối cao của vũ trụ, uy nghiêm của Chiến Thần Hệ Thống không cho ngươi mạo phạm, nể tình ngươi là ký chủ nên mới điện giật ngươi, bằng không thì giết rồi." Hệ thống Lâm Phi dữ dằn đe nạt Vương Khiếu Thiên.

Nhìn thấy vẻ mặt bi đát của Vương Khiếu Thiên, hệ thống Lâm Phi có chút vô ý mỉm cười.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Chiến Thần Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Đôi Một Đôi Nhãn Cầu Đi! Thiếu Niên

Vương Khiếu Thiên sau khi nghe lời nói của Chiến Thần Hệ Thống thì trong lòng oán hận a, thế nhưng ngoài miệng cũng không dám nói ra, vẻ mặt như là đưa đám.

"Ký chủ, ngươi bây giờ đang ở trong buồng đông lạnh cũng không có chuyện gì làm, chỉ bằng ta tiến hành vài phương pháp giúp ngươi tăng cao chút năng lực sinh tồn được không?"

"Nâng cao năng lực sinh tồn à, nâng như thế nào?"

"Là chuyển ngươi đến một không gian khác, tiến hành rèn luyện tại nơi đó." Chiến Thần Hệ Thống trả lời với giọng rất thành thật.

"Rèn luyện hả? Vậy thì rèn luyện thôi, tốt nhất là cấp cho ta một cô gái tương mạo hơn người mà cũng tương đối cá tính để luyện tập cùng." Vương Khiếu Thiên nói với Chiến Thần Hệ Thống.

"Leng keng, quét qua khung cảnh xung quanh và chiếu theo yêu cầu của ký chủ, 15% phù hợp nhiệm vụ của Chiến Thần Hệ Thống, khởi động chế độ nhiệm vụ của Chiến Thần Hệ Thống.

Tên nhiệm vụ: Ân huệ trong giấy giụa (phiên bản Trùng tộc)

Tổng thể nhiệm vụ: Ký chủ sắp đi tới tiền tuyến chiến đấu với bọn Trùng tộc ngoài hành tinh, vì nâng cao năng lực sinh tồn của ký chủ mà sớm mở ra thế giới nhiệm vụ Ân huệ trong giấy giụa (phiên bản Trùng tộc).

Linh hồn và thân thể ký chủ cùng bị chuyển đến thời không vũ trụ của một nghìn năm trước, thời gian chính là lần xâm lược đầu tiên của Trùng tộc đối với Nhân loại. Ký chủ sẽ bị đưa lên một hành tinh bị Trùng tộc chiếm đóng.

Mô tả nhiệm vụ: Ký chủ lang thang trên cái hành tinh không tên này và tìm cách rời khỏi nó.

Điều kiện hoàn thành nhiệm vụ: Ký chủ sống sót rời khỏi hành tinh bị Trùng tộc chiếm đóng.

Nhiệm vụ thất bại: Ký chủ không tìm được cách rời khỏi hành tinh bị Trùng tộc chiếm đóng.

Phần thưởng hoàn thành nhiệm vụ: Vì nhiệm vụ lần này chính là lần đầu ký chủ thực hiện nhiệm vụ của Chiến Thần Hệ Thống, chỉ để nâng cao năng lực sinh tồn của ký chủ, Chiến Thần Hệ Thống cũng rất nhân từ mà sớm tặng cho phần thưởng của nhiệm vụ, đó là tiến hành một lần rút ra kỹ năng sở trường đặc chủng, là quà tặng cho ký chủ trước khi tiến vào không gian nhiệm vụ.

Hình phạt khi thất bại nhiệm vụ: Ký chủ nếu như thất bại thì thực tế cũng không có hình phạt gì quá nặng nề, ký chủ nếu như không thể rời khỏi hành tinh bị Trùng tộc chiếm đóng kia thì vĩnh viễn sống tại nơi đó đi, chẳng qua có chút hoang toàn vắng vẻ và đầy các loại Trùng tộc mà thôi, đương nhiên cũng có thể lựa chọn bị Trùng tộc giết chết.

Gợi ý chân thành: Nếu như ký chủ cảm thấy sống sót tại hành tinh bị Trùng tộc chiếm đóng thật quá cô độc và khó khăn thì có thể lựa chọn tự sát để giải thoát. Nếu như thì thể hoàn chỉnh thì hệ thống sẽ truyền tống thì thể trở về.

Món quà đặc biệt dành cho người mới: Ký chủ lần đầu tiến vào không gian nhiệm vụ, hệ thống ưu ái cấp cho ký chủ một quyền sở tay Sinh tồn cùng Trùng tộc nơi hoang dã, ký chủ hãy cố gắng tối luyện bản thân, sớm ngày trở thành Chiến Thần." Giọng nói của Chiến Thần Hệ Thống Lâm Phi vang vang trong não Vương Khiếu Thiên.

Sau đó trong não Vương Khiếu Thiên xuất hiện tiếng 3 phút đếm ngược, thậm chí còn vang lên một âm thanh hình như là được dùng khi đưa tang vậy.

"Nhiệm vụ hệ thống vậy mà là cái loại này, không muốn đâu, ta không muốn tiến hành cái gì mà rèn luyện chết tiệt này, thiệt quá nguy hiểm rồi.

"Ta là một bác sĩ hồi phục tâm lý cơ mà, người ném ta tới hành tinh bị Trùng tộc chiếm đóng làm gì, người muốn ta chết cho nhanh hả, lão đại hệ thống Lâm Phi ơi, người mau nhanh ngừng đếm ngược a, mau.." Vương Khiếu Thiên nghe được cái nhiệm vụ Chiến Thần Hệ Thống tự đi chịu chết này liền cuồng quát đòi hệ thống Lâm Phi đình chỉ.

"Nhiệm vụ một khi khởi động thì không cho thay đổi.

Dựa theo yêu cầu của ký chủ, thế giới nhiệm vụ lần này sẽ xuất hiện một cô gái tướng mạo xuất chúng mà cũng rất có cá tính. Nhiệm vụ bắt đầu, hy vọng ký chủ nỗ lực phấn đấu, sớm ngày trở thành Chiến Thần." Âm thanh của Chiến Thần Hệ Thống Lâm Phi lại vang trong não Vương Khiếu Thiên.

"Ký chủ hãy rút ra kỹ năng sở trường đặc chủng." Âm thanh của Chiến Thần Hệ Thống ại vang trong não Vương Khiếu Thiên.

Vương Khiếu Thiên nhìn thấy trong não mình xuất hiện một đĩa quay, đĩa quay nhanh chóng chuyển động, trên mặt đĩa có một cây kim đỏ tươi.

Bề mặt đĩa quay được chia đều thành các mục, có các tên kỹ năng đặc chủng như:

Thân thể bất tử, trái tim người sói khát máu, truyền tống không gian, sứ giả nguyên tố, ý chí sắt thép.. thiệt là quá nhiều kỹ năng, khiến Vương Khiếu Thiên xem hoa cả mắt.

"Dừng!" Vương Khiếu Thiên thử hô dừng lại, đĩa quay liền giảm tốc độ, cuối cùng kim đỏ lắc lư trên mục Thân thể bất tử một thoáng, Vương Khiếu Thiên nhìn thấy cái tên thiệt bá đạo này liền có chút vui mừng, kim đỏ lại di chuyển lách cách một chút, dừng lại trên mục "Nhân cầu Tử thần".

"Chúc mừng ký chủ rút được dị năng đặc chủng Nhân cầu Tử thần (sơ cấp).

Bắt đầu cấy ghép "Nhân cầu Tử thần".

Nhân cầu Tử thần (sơ cấp): Có năng lực nhìn xuyên, nhìn ban đêm, sau khi giết chết sinh vật đối địch thì sẽ hấp thụ linh hồn địch thủ, nhưng khả năng hấp thụ linh hồn chỉ để Nhân cầu Tử thần thăng cấp.

Nhân cầu Tử thần (sơ cấp), e ngại ánh sáng mạnh.

Nhân cầu Tử thần: Truyền thuyết là một đôi mắt cuối cùng của Tử thần còn nằm tại nhân gian, dùng để quan sát tội ác và thống khổ của nhân loại.

Nhân cầu Tử thần sơ cấp khi nhìn sự vật chỉ có hai màu đen trắng, đại biểu cho từ vong và chết chóc ở nhân gian.

Chúc mừng ký chủ rút được Nhân cầu Tử thần, trong một đoạn thời gian rất dài thì ký chủ sẽ bị bệnh mù màu.

Hệ thống chân thành tặng cho ký chủ một cái kính râm đặc biệt.

Khi mang cái kính râm đặc biệt này vào có thể tạm thời ngăn cản năng lực nhìn xuyên của Nhân cầu Tử thần, thuận tiện giúp ký chủ thích nghi một thời

gian với Nhân cầu Từ thần." Âm thanh của Chiến Thần Hệ Thống Lâm Phi lại vang lên trong não Vương Khiếu Thiên.

Không đợi Vương Khiếu Thiên phản ứng thêm, hắn cảm thấy một luồng đau nhức truyền tới từ hai mắt, dường như trong vô hình có hai bàn tay lớn đang ngang nhiên móc hai con mắt hắn ra ngoài, móc xong vẫn chưa chịu, lại còn lấp vào trong hốc mắt hai cái tảng đá nóng hổi.

Máu tươi chảy giàn dụa quanh viền mắt Vương Khiếu Thiên, hắn gầm rú một phút sau mới mở được mắt.

Trước mắt đã biến thành màu trắng và màu đen, không còn màu sắc nào nữa. Hắn dường như tiến vào một thế giới lập thể trắng đen, Vương Khiếu Thiên có thể nhìn thấy không gian kết cấu lập thể của phi thuyền, nhìn đến mức quáng cả mắt.

Vương Khiếu Thiên còn thấy trên cổ có đeo một cái kính râm cứ như kính lặn vậy, hắn nhanh tay đeo lên mắt.

Sau khi đeo lên cái kính râm không biết làm bằng gì này, cái thị giác lập thể kia mới biến mất.

Vương Khiếu Thiên ngay lúc này cảm giác như mình đã biến thành một tên bệnh mù màu nặng, cả thế giới trong Nhân cầu Từ thần chưa thăng cấp thì tạm thời chỉ có hai màu đen trắng.

Sau đó Vương Khiếu Thiên lại thấy trên đỉnh đầu hắn lơ lửng xuất hiện một cái cửa lớn hình tròn, cái cửa lớn màu trắng này có phong cách cổ xưa mà cũng rất oai nghiêm, khiến người ta có cảm giác như muốn cúng bái vậy.

Cửa tròn lớn màu trắng mở ra, bên trong tối om cái gì cũng không thấy nổi, một lực hút khổng lồ liền hút cả thân thể Vương Khiếu Thiên vào trong cái cửa lớn kia.

Vương Khiếu Thiên sau khi bị hút vào trong cửa lớn màu trắng thì cảm giác cả thế giới đều đang lắc lư, đảo lộn điên cuồng, chỉ chớp lát thôi hắn liền hôn mê.

Khi Vương Khiếu Thiên mở mắt thì phát hiện mình đang nằm trên một vùng đất đầy cát trắng, nóng bức vô cùng, bốn phía trắng xóa một mảnh nhìn không thấy phân cuối.

Vương Khiếu Thiên còn thấy cạnh chân mình vậy mà lại có một cái đầu, chính là một cái đầu đỏ, một cái đầu không có thân.

Trên cái mặt của cái đầu này dày đặt lỗ kim và chỉ khâu, trông như mặt một con rối hình bà già cũ nát, bởi vì mặt vải hư hỏng nên bị khâu vá sửa lại mấy trăm lần.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Chiến Thần Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Quái Vật Xúc Tu Đầu Người

Vương Khiếu Thiên đeo cái kính râm nhìn y chang kính bơi lội, trong chốc lát còn chưa thích ứng nổi, dù sao hắn vốn là thấy thế giới này tràn ngập sắc màu, đột nhiên giờ chỉ toàn hai màu đen trắng thì đương nhiên rất là khó chịu.

Vương Khiếu Thiên thử giờ tay phải lên gỡ kính râm xuống.

"A!" Ánh sáng chói mắt, cảm giác như là nhân cầu như sắp nứt ra vậy, hơn nữa cảm giác lóa mắt từ nhân cầu truyền đến liền lấp đầy đại não, thiếu chút nữa thì Vương Khiếu Thiên đã bị choáng váng, hắn liền nhanh chóng nhắm mắt lại, sau đó đeo lên kính râm rồi mới dám mở mắt ra.

Vương Khiếu Thiên sau khi đã thích ứng kính râm, lúc dùng con mắt này thì phát hiện ở một góc mắt có một dòng chữ nhỏ màu đen.

Nhân cầu Từ thần (sơ cấp): Khoảng thăng cấp tiếp theo: 000/ 1 tỷ. Trắng đen chính là màu sắc chân chính của cái thế giới này, khi cảm nhận thế giới bằng hai màu trắng đen thì người sẽ càng thấy rõ thấu triệt cái diện mạo vốn có của thế giới này.

"1 tỷ kinh nghiệm mới có thể lên cấp, trời đất ơi, hy vọng cái đồng kinh nghiệm này có thể kiếm được dễ." Vương Khiếu Thiên giờ lại đang cúi người xuống, muốn quan sát cái đầu người chết này ra làm sao. Theo cảm nghĩ của hắn, đây là một cái đầu người chết trắng xám.

"Có thể tính toán có người đến cứu ta, hành động nhỏ của Lâm Phi lúc đó đúng là còn ngay thẳng, không có gạt ta." Cái đầu dưới chân Vương Khiếu Thiên vốn là nhắm mắt lại đấy, vậy mà đột nhiên mở mắt ra, cái miệng thậm chí còn phát ra lời nói khàn khàn chói tai.

"A, người, người còn sống! Người là quái vật phương nào?" Vương Khiếu Thiên bị quái vật đột nhiên mở mồm nói chuyện dọa đến mức nhảy dựng lên, bản năng tự động giờ chân đá bay cái đầu văng xa ra hơn mười mét.

"Á, ôi a a, đau quá, cái thằng oắt khốn nạn kia, bà bà ta mà mày cũng dám đá à." Âm thanh chao chất chói tai lại vang lên từ cái đầu bị Vương Khiếu Thiên đá văng đến mức lộn vài vòng ngoài kia.

Vương Khiếu Thiên cẩn thận nhìn một chút, thấy cái đầu kia đang há cái mồm khô quắt khạc ra từng ngụm cát, sau khi khạc xong thì một đôi mắt liền nhìn chòng chọc về phía Vương Khiếu Thiên đầy oán hận.

Một màn khiến Vương Khiếu Thiên không thể tin nổi liền xuất hiện, cái đầu này vốn là từ cổ trở xuống hình như cái gì cũng không có.

Bây giờ bắt đầu từ khu vực cái cổ đứt đoạn kia lại mọc ra những cái xúc tu to như tay trẻ con, hình như là một loại xúc tu có giác hút màu xám sẫm.

Trên vùng đất cát này, những cái xúc tu kéo theo cái đầu chẳng chịt khâu vá kia đang bắt đầu di chuyển, nhanh chóng chuyển động về phía Vương Khiếu Thiên, tốc độ thậm chí còn nhanh hơn lúc Vương Khiếu Thiên chạy bộ.

"Quái vật aaa!" Vương Khiếu Thiên sợ đến mức muốn vắt giò lên cổ mà chạy.

"Cầm cự động, nhóc con, ta cảm giác được trên người của ngươi có hơi thở của đệ tử ruột Lâm Phi, kỳ quái thật, thật quá kỳ quái.

Năm đó Lâm Phi cho ta thiết bị phóng cầu cứu từng nói rằng, chỉ cần ta ấn xuống cái thiết bị phóng cầu cứu này thì dù cho hằng tinh bùng nổ, hay vũ trụ hủy diệt thì hắn vẫn không quản đường xa vạn dặm, vượt qua giới hạn của thời gian và không gian mà đến cứu ta.

Tại sao bây giờ người đến lại là ngươi chứ? Không phải là chính hắn tới! Nhưng sao ta vẫn cảm giác được hơi thở của Lâm Phi trên người ngươi?" Quái vật xúc tu đầu người dừng ở cách Vương Khiếu Thiên một mét, nhìn chòng chọc hắn mà hỏi.

"Chiến Thần Hệ Thống Lâm Phi ơi, ngươi vẫn còn ở đây chứ? Người này là sư phụ ngươi à? Ngươi muốn cứu sư phụ nên bóc lột sức lao động của ta chứ gì. Đáp lời đi!" Vương Khiếu Thiên hỏi hờ Chiến Thần Hệ Thống, thế nhưng không hiểu sao Chiến Thần Hệ Thống Lâm Phi mặc cho Vương Khiếu Thiên kêu la kiểu gì cũng không thèm để ý tới hắn.

"Ta là người được Lâm Phi gọi đến đây để giúp đỡ, ngươi nói ngươi là sư phụ của Lâm Phi, vậy tên ngươi là gì, có thể kể cho ta nghe một chút chuyện giữa ngươi và Lâm Phi được chứ?" Vương Khiếu Thiên thử quay đầu hỏi quát vật xúc tu đầu người.

"Ngươi có thể gọi ta là Phùng Hợp bà bà (phùng hợp nghĩa là khâu vá, ám chỉ cái mặt bà này), là đạo sư y học sinh vật học của Lâm Phi.

Về phần thằng nhóc Lâm Phi kia, là học viên có thiên phú siêu đẳng nhất trong đời mà ta thấy, hắn kế thừa trọn vẹn y bát (đại loại là truyền từ đời này qua đời khác) của ta, thậm chí còn vượt qua ta. Hắn cũng là kẻ duy nhất mà ta đời này nhìn không thấu." Phùng Hợp bà bà nói với Vương Khiếu Thiên bằng cái giọng chao chất chói tai.

"Nơi đây là đâu? Ngươi tại sao nằm ở nơi này, hắn là có nhiều Trung tộc lắm phải không?" Vương Khiếu Thiên quay sang hỏi cái đầu của Phùng Hợp bà bà.

"Phi thuyền của ta gặp phải một trận bão vũ trụ lớn, ta mang theo vài tên hộ vệ sinh hóa tiến vào khoang cứu sinh cỡ đại, cuối cùng khoang cứu sinh hạ xuống cái hành tinh chết tiệt này.

Khoang cứu sinh vừa đáp xuống, thật không khéo là lúc hành tinh này đang buổi tối, khoang cứu sinh bị những con sâu nhỏ kia bao vây. Những chiến sĩ sinh hóa thì liều mạng bảo vệ ta, cuối cùng thậm chí ta còn phải vứt bỏ đi thân dưới mới thoát khỏi vòng vây của Trung tộc.

Đúng rồi, nhóc con, phi thuyền của ngươi ở đâu, sao ta không thấy vậy, nhanh mang ta theo đến chỗ phi thuyền để rời khỏi cái hành tinh này.

Hành tinh này vào ban ngày xem ra tương đối an toàn, thế nhưng vừa đêm xuống thì bọn sâu kia sẽ xuất hiện quy mô lớn." Phùng Hợp bà bà lại phát ra âm thanh chói tai nói với Vương Khiếu Thiên, cái khuôn mặt đầy sẹo kia dường như là đang nghĩ đến chuyện kinh khủng nào đó mà trở nên dữ tợn hẳn lên. Hai cái xúc tu nhỏ dưới cổ thì đang đẩy đẩy chân của Vương Khiếu Thiên.

"Ta không có phi thuyền, ta là đệ tử ruột của ngươi truyền tông trực tiếp tới đây."

"Cái gì? Không có phi thuyền! Vậy chúng ta làm sao rời khỏi đây, ngươi chắc là rất lợi hại có thể đánh thắng lũ sâu ùn ùn kéo đến đầy trời đúng không?" Nghe được câu đáp lời của Vương Khiếu Thiên, âm thanh chao chất từ Phùng Hợp bà bà lại vang lên từ cái miệng của đầu bà ta.

"Ta còn muốn hỏi ngươi chúng ta làm sao rời khỏi đây này! Ta là người học tâm lý học mà thôi, áng chừng sức chiến đấu đoán là một con sâu cũng giết không nổi." Vương Khiếu Thiên sờ sờ đầu, nói với Phùng Hợp bà bà dưới chân.

"Cái gì! Nói thế vậy ngươi chỉ là một tên cận bã, chỉ biết tâm lý học mà không có sức chiến đấu, vậy ngươi tới đây làm cái quái gì? Tự tìm cái chết há, thằng quý nhỏ nhà ngươi làm sao cứu ta đây! Đoán chừng tự vệ còn khó!" Âm thanh chao chất lại vang lên từ miệng Phùng Hợp bà bà, chất vấn Vương Khiếu Thiên.

"Đúng rồi, trước đó tên nhóc Lâm Phi vô liêm sỉ kia có nhấn nhủ gì ngươi không?" Những cái xúc tu dưới đầu Phùng Hợp bà bà bắt đầu vung vẩy lung tung, Vương Khiếu Thiên xem bộ dáng bà già này hẳn là sắp điên tới nơi rồi.

"Tên nhóc Lâm Phi vô liêm sỉ đó có nói sẽ có một nữ nữ rất có cá tính cùng giúp ta tìm cách rời khỏi hành tinh này. Còn cách rời khỏi hành tinh này thì hẳn bảo ta tự đi mà tìm." Vương Khiếu Thiên sau khi suy nghĩ một chút, nhìn cái đầu bà già được đỡ bởi những cái chân xúc tu mà nói.

"Tên nhóc Lâm Phi kia tuy rằng có hơi khốn nạn nhưng là vẫn là rất tán thưởng về mỹ lệ của ta. Thôi quên đi, sớm biết không nên tin tưởng hắn rồi, vậy xem ngươi là cu li chạy việc được tên nhóc Lâm Phi kia đưa tới a, xem ra muốn rời khỏi nơi này còn phải dựa vào bà già này thôi." Âm thanh chao chat của Phùng Hợp bà bà vang lên, một cái xúc tu vươn lên quơ quơ mái tóc cũng đã khô quắt.

"Phùng Hợp bà bà, ngươi có biện pháp rời khỏi hành tinh này sao? Làm cách nào vậy?" Vương Khiếu Thiên sau khi nghe được câu nói của Phùng Hợp bà bà, liền biết đây chính là mấu chốt để hoàn thành nhiệm vụ lần này, chắc hẳn là dựa vào con quái vật xúc tu đầu người Phùng Hợp bà bà không đáng tin này. Hắn mau miệng hỏi ngay

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Chiến Thần Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11: Bên Hồng Có Mang Theo Một Cái Đầu...

"Đi thôi nhóc con, đến chỗ khoang cứu sinh của ta bị rút xuống mà kiếm ít đồ. Ngươi dắt ta đi đi, người già rồi thì đi lại khó khăn lắm." Quái vật xúc tu đầu người nói với Vương Khiếu Thiên, các xúc tu liền nhanh chóng di chuyển đến chân của hắn, rồi trèo lên đùi.

"Dừng dừng lại, chỗ có khoang cứu sinh chẳng phải có Trùng tộc sao? Tới đó thiệt là quá nguy hiểm, còn ngươi nữa chẳng phải có rất nhiều xúc tu sao, tại sao lại leo lên người của ta, vừa này ta thấy tốc độ của lão bà ngươi còn nhanh hơn cả khi ta chạy bộ." Vương Khiếu Thiên nói, một tay ấn xuống đầu của Phùng Hợp bà bà, chặn lại cái đầu đang leo lên người.

"Lấy cái tay dơ bẩn của ngươi ra, cảm có đụng vào đầu ta, không biết việc sờ đầu phụ nữ là rất bất lịch sự à!"

Bây giờ là ban ngày, hơn nữa thời gian ban ngày ở nơi đây tương đối dài, dài vượt quá hiểu biết của ngươi.

Trùng tộc ở hành tinh này hầu như là đều hoạt động về đêm, trong khoang cứu sinh thì lại có tiếp liệu, vũ khí cùng thời năng lượng, lại còn có các loại thiết bị liên lạc." Phùng Hợp bà bà nói với Vương Khiếu Thiên bằng âm thanh chói tai.

"Ngươi cứ tự mà đi đi chó!"

Ngươi nhìn bộ dạng của ngươi đi, thiệt giống như là quái vật ký sinh, lờ như ngươi bò lên đầu rồi ăn luôn đầu của ta, rồi sau đó ký sinh không chế thân thể của ta thì sao! Ta còn một vấn đề nữa, như ngươi nói Lâm Phi là đệ tử ruột của ngươi, vậy hắn cũng là quái vật phải không? Hay nói cách khác, hắn có còn là người không?" Vương Khiếu Thiên nói với Phùng Hợp bà bà đang vất vèo trên đùi.

"Hừ hừ, ngươi mới là quái vật đấy!"

Yên tâm đi, bà già ta không ký sinh thân thể của ngươi đâu, bộ phận ký sinh nằm ở dưới cổ của ta, lúc trước bị Trùng tộc vây công ta vì chạy thoát thân mà gấp gáp không mang theo. Ta hiện giờ làm gì có công năng ký sinh, nếu là còn công năng ký sinh thì cần chi phí lời với ngươi, mới vừa nhìn thấy liền ký sinh trên cổ ngươi cho rồi.

Về phần Lâm Phi à, hắn là loài người hay là chủng loài gì ta cũng nhìn không thấu." Phùng Hợp bà bà nói với Vương Khiếu Thiên bằng âm thanh chao chat.

"Ngươi vậy mà có thể ký sinh, không được, rào cản tâm lý của ta không cho phép, ngươi cũng có chân mà, tự mà đi đi."

"Đã nói ta hiện giờ không có công năng ký sinh, ngươi là một tên học hỏi phục tâm lý đừng có nói cái gì mà tâm lý không cho phép."

Ngươi có còn muốn biết chỗ khoang cứu sinh, muốn biết làm sao rời khỏi đây không? Nếu có thì phải để ta bám trên người của ngươi mà dẫn ta đi.

Thiệt là phí lời quá rồi, lại phí lời nữa thì ta đi luôn, ngươi một thân một mình cứ ở lại đây đi!" Phùng Hợp bà bà hô lên với Vương Khiếu Thiên bằng giọng nói chát chúa.

Vương Khiếu Thiên nhìn một chút quái vật Phùng Hợp bà bà đang ở chân hắn, thiệt là y chang một con quái vật bạch tuộc vậy, vậy mà lại muốn bò lên người của hắn, nếu ở tình huống bình thường thì dù cho nói cái gì Vương Khiếu Thiên cũng không đồng ý.

Nhưng hiện tại vì mạng nhỏ, Vương Khiếu Thiên sau khi suy nghĩ một chút liền chịu khuất phục rồi: "Được rồi, vậy ngươi nhiều nhất chỉ có thể bám trên eo của ta, vị trí bên trên nữa thì ngươi không được trèo lên trừ phi có sự cho phép của ta."

"Hừ, nhận thức của ngươi rất sai lầm, cảnh giới nhóc con nhà ngươi còn chưa đủ."

Nhân loại và quái vật cơ bản chẳng khác gì nhau, Nhân loại cũng chỉ là một chủng tộc, chỉ cần có trí tuệ thì liền được gọi là sinh vật có trí tuệ, còn những cái khác chỉ là thân xác thối tha mà thôi.

Người không nên bị mê hoặc bởi vẻ ngoài, không nên có thành kiến với sinh vật trí tuệ ngoài loài người. Bà bà ta nếu bây giờ không phải thiếu trợ thủ, lại nhìn thấy người là do thằng nhóc Lâm Phi kia phải tới, đã sớm giết người từ lâu rồi." Phùng Hợp bà bà quát Vương Khiếu Thiên bằng cái giọng chất chúa.

Sau đó xúc tu của Phùng Hợp bà bà bắt đầu di chuyển nhanh chóng, leo lên vị trí eo của Vương Khiếu Thiên.

Xúc tu bắt đầu kéo cái đầu bà ta bám ở phần eo bên phải của Vương Khiếu Thiên.

Xúc tu cũng không dừng lại, ba cái xúc tu vậy mà lại từ cổ của Phùng Hợp bà bà duỗi dài ra, sinh trưởng thành ba đoạn dài và to.

Ba cái xúc tu nhanh chóng chui vào trong quần áo của Vương Khiếu Thiên, kẻ sát da của Vương Khiếu Thiên, quấn một vòng quanh eo và vai của hắn, một cái xúc tu còn dư đoạn dài thì quấn quanh cổ Vương Khiếu Thiên một vòng, hai cái xúc tu kia thì quấn đoạn dư vào bên phải cái thắt lưng.

Vương Khiếu Thiên cảm giác da mình bị xúc tu tiếp xúc lạnh lạnh mà cũng ngứa, làn da bị xúc tu chạm tới lại khiến Vương Khiếu Thiên có một loại khoái cảm đặc biệt.

"Bà ta là quái vật xúc tu bà già, không phải mỹ nữ đâu." Vương Khiếu Thiên nhanh chóng lắc lắc đầu để tỉnh táo lại.

Vương Khiếu Thiên nhìn lại hiện trạng của mình hiện giờ, sao mà giống như là một người bị quái vật xúc tu trói lại quá vậy.

"Bà bà, tại sao lại quấn xúc tu lên cổ của ta, cảm giác thật nguy hiểm à! Nếu lỡ như người vô ý dùng lực chẳng phải ta xong luôn sao. Bà có thể cuộn xúc tu ở nơi khác được không, tuy rằng đúng là nhiều xúc tu thật." Vương Khiếu Thiên nhìn cái xúc tu như đang thắt cổ mình mà nói với Phùng Hợp bà bà.

"Người sao mà nhiều chuyện quá vậy, đề ở đây là vì chẳng đường tiếp tục của chúng ta rất nguy hiểm, nếu như người không nghe chỉ thị của ta thì sẽ khiến ta gặp nguy hiểm."

Nếu như người không nghe lời của ta, khiến Trùng tộc tới đây, vậy thì ta liền siết cổ chết người, để lại thi thể người để tri hoãn Trùng tộc.

Nếu như người không thích ta cuộn trên cổ cũng được thôi, lão bà ta cũng không lịch sự chi nữa, quấn một vòng quanh hạ bộ nhé, gặp nguy hiểm thì ta liền siết nát hạ bộ người, để lại một tên chạy không nổi nhưng vẫn còn sống như người để thu hút Trùng tộc kéo dài thời gian không chừng còn tốt hơn." Âm thanh chất chúa của Phùng Hợp bà bà vang lên, một cái xúc tu đã xoắn lên quần của Vương Khiếu Thiên.

"Đừng, đừng, đừng mà, cứ quấn trên cổ ta, quấn trên cổ rất tốt mà, có sao đâu." Vương Khiếu Thiên khẩn trương ngăn cản Phùng Hợp bà bà.

Vương Khiếu Thiên bắt đầu y theo chỉ đường của cái đầu Phùng Hợp bà bà mà đi trên vùng sa mạc cát trắng này.

Lại đi, lại đi, nhìn thấy sa mạc cát trắng vô bờ bến, đi trên sa mạc thật khiến người ta dễ dàng quên mất thời gian cùng phương hướng.

Vương Khiếu Thiên bước đi như cái máy, đầu có hơi thất thần, Vương Khiếu Thiên nghĩ tới không lâu có xem tin tức của Tinh Minh, phi thuyền vũ trụ chở khách gặp phải bão vũ trụ mà rơi xuống, khoang cứu sinh có một nam một nữ rơi xuống một hòn đảo hoang. Nữ thì là một người mẫu trẻ tuổi, lần này đang đi đóng phim, bất kể đáng người hay diện mạo cũng đều vô cùng xinh đẹp.

Mà người nam chỉ là một người vận chuyển bình thường, lần này đi là để vận chuyển hàng hóa.

Mà bản tin cuối cùng nói là sau năm năm thì có ba người được bộ đội cứu hộ phát hiện, một tên vận chuyển nam, một nữ người mẫu, và một đứa bé bốn tuổi.

Vương Khiếu Thiên liếc nhìn gương mặt đầy sẹo của bà lão bên hông của mình, lại nhìn xúc tu của bà ta, trong đầu bỗng dưng xuất hiện một hình ảnh khủng khiếp, sau năm năm, có ba người được bộ đội cứu hộ phát hiện, trong lòng hắn thì đang ôm hai cái đầu quái vật xúc tu, một cái là mặt của Phùng Hợp bà bà, cái kia là mặt của một đứa bé.

"A, không!!" Vương Khiếu Thiên bị chính ảo tưởng của mình dọa đến phát sợ, lớn tiếng kêu lên kinh hãi.

"Kêu cái gì mà kêu, làm gì có Trùng tộc xuất hiện! Người dám quấy rầy giấc ngủ trưa của bà bà, mau đi nhanh, đi gì mà chậm chạp vậy, đừng nói là ta không có nhắc người, nếu như trước lúc trời tối không đến được hang núi bên kia thì người liệu hồn bị Trùng tộc ăn để bà bà ta chạy trốn." Âm thanh khàn khàn chất chúa của Phùng Hợp bà bà từ bên hông Vương Khiếu Thiên truyền đến.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Chiến Thần Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12

"Cái gì, phải tới hang núi trước đêm nay, còn không thì sẽ bị Trùng tộc ăn mất, khoảng cách tới hang núi kia có còn xa lắm không, chừng nào sẽ đến tới vậy, người tại sao không nói sớm!" Vương Khiếu Thiên quay đầu quát to về phía cái đầu Phùng Hợp bà bà bên hông, đồng thời tăng nhanh bước chân, chuyển từ đi bộ thành chạy vọt.

Hai chân Vương Khiếu Thiên giẫm xuống nền cát trắng, để lại phía sau những dấu chân, bởi vì chạy nhanh nên cát đất dưới chân thậm chí văng tung tóe lên khu vực sau thất lưng.

"Mau dừng hành động ngu xuẩn của ngươi lại ngay, nhân loại ngu xuẩn, chuyển sang chạy bộ làm chi vậy."

Thể lực yếu ớt của ngươi cơ bản chịu không nổi tiêu hao khi chạy bộ, ngươi cũng lắm chi chạy được một giờ vũ trụ, chưa đến hang núi thì ngươi đã mệt gục mất rồi.

Từ giờ đến ban đêm còn hơn hai mươi giờ vũ trụ." Phùng Hợp bà bà dùng xúc tu quấn chặt bờ vai của Vương Khiếu Thiên mà nói vội.

"Còn tới hơn hai mươi giờ vũ trụ mới đến đêm à, ngươi sao không nói sớm, Phùng Hợp bà bà à, ngươi đừng có áp ố dọa người kiểu như thế. Vậy thì hang núi theo như ngươi nói cách chúng ta còn bao xa, với tốc độ của ta bây giờ thì bao lâu có thể tới? Còn nữa, tại sao ngươi biết con đường này có hang núi ở phía trước?" Vương Khiếu Thiên hỏi cái đầu Phùng Hợp bà bà ở bên hông, đồng thời cũng giảm tốc độ xuống, chuyển thành đi chậm rãi.

"Nhóc con ngươi đi nhanh hơn nữa, tốc độ này quá chậm. Lúc đầu khi khoang cứu sinh rút xuống hành tinh này, lập tức liền bị rất nhiều Trùng tộc hung dữ bao vây, chân trước cứng rắn cùng răng của bọn chúng chưa tới một phút đồng hồ đã cắn xé một cái lỗ lớn ở khoang cứu sinh hoàn toàn bằng kim loại.

Cũng còn tốt ta còn có các chiến sĩ sinh hóa không sợ chết giúp ta đối phó đợt công kích đầu tiên của Trùng tộc.

Ta nhìn từng tên lại từng tên chiến sĩ sinh hóa liên tục bị cắn nát, máu tươi tung tóe, trở thành lương thực của Trùng tộc. Sau đó ta liền khởi động thiết bị tách rời thân thể, toàn bộ tế bào thân dưới là nhiên liệu, trực tiếp bắn khỏi khoang cứu sinh lên không trung bằng tốc độ cao nhất mà đến bên này." Mặt của cái đầu Phùng Hợp bà bà cau mày nhớ lại.

"Sau đó thì sao? Ngươi bay qua cái hang núi kia à?"

"Lúc đó ta đang bay trên không nếu như không có nhìn lầm thì hướng này đi thẳng sẽ có một ngọn núi nhỏ, ở đó nếu may mắn thì có thể tìm thấy một hang động."

Bao xa cụ thể thì ta cũng không biết, nhưng ước đoán theo tốc độ bây giờ của ngươi nếu đi liên tục hai mươi giờ vũ trụ thì hẳn là có thể đến đó.

Nơi mà đầu ta rơi xuống không xa nơi mà ta cùng ngươi gặp, sau đó ta nhận thiết bị cứu sinh năm đó Lâm Phi lắp tại trên răng giả cho ta, tại chỗ đó chờ đại đồ đệ Lâm Phi của ta đến, vốn là chuẩn bị đợi đến một ngày thử một lần, không nghĩ tới lại gặp thằng si đa như mi ở đây." Phùng Hợp bà bà trả lời Vương Khiếu Thiên bằng giọng khàn khàn chất chứa.

"WTF, đi hơn hai mươi giờ vũ trụ mới có thể tới ngọn núi nhỏ kia, thậm chí ở ngọn núi đó chưa chắc có hang động hay không nữa.

Ở trên vùng sa mạc này đi hơn hai mươi giờ vũ trụ, ngươi có mệt hay không vậy, ta không đi! Ta không đi được liên tục hai mươi giờ vũ trụ." Vương Khiếu Thiên nói xong liền phịch mông ngồi xuống mặt cát, xoa xoa hai chân, đã không thèm đi nữa.

"Thằng nhãi khốn kiếp này, tại sao lại thiếu khí phách đến thế chứ, đứng lên cho ta!

Nếu ngươi không đi thì chỉ có thể chờ chết ở chỗ này, chỉ cần đêm tới vừa xuống, Trùng tộc sẽ xuất hiện ngay lập tức, ở vùng sa mạc này thì cơ bản không có chỗ nào để trốn." Cái đầu của Phùng Hợp bà bà nhìn khinh bỉ Vương Khiếu Thiên, gào rú bằng âm thanh chất chứa.

"Nhưng ta cũng không đi liên tiếp được hai mươi giờ vũ trụ, chưa đi tới thì ta cũng đã mệt chết rồi, bị nắng nóng cho chết. So với mệt chết, ta thà bây giờ giữ chút sức lực, đào cái hố cát rồi chui vào đó núp, nói không chừng bọn nó sẽ không phát hiện được ta đấy." Vương Khiếu Thiên cãi lại.

"Ngươi xác định là không đi nữa?"

"Không đi."

"Tốt lắm, so với được lợi những Trùng tộc, chi bằng được lợi cho ta vậy, ta giờ liền siết cổ chết ngươi."

Chờ ngươi sau khi chết đi, ta lại hút khô máu thịt và xương tủy ngươi, đã lâu không ăn mặn, những năng lượng từ đó giúp ta sinh tồn cũng khá là tốt, đủ giúp ta tới được khoang cứu sinh." Âm thanh chất chứa lạnh như băng của Phùng Hợp bà bà vang lên, cái xúc tu đang cuốn ngay cô Vương Khiếu Thiên bắt đầu co rút lại, giác hút bắt đầu khít chặt.

Trong chốc lát, cảm giác nghẹt thở khó chịu đã tràn ngập đại não Vương Khiếu Thiên, Vương Khiếu Thiên cảm giác cái chết thật gần. Vương Khiếu Thiên nhìn Phùng Hợp bà bà đang ở bên hông, thấy vẻ mặt của cái đầu Phùng Hợp bà bà vậy mà lại đang hé miệng, hơn nữa lại còn chảy cả dãi.

Trời ạ, Phùng Hợp bà bà chính là một tên ăn thịt người, có thể là đạo sư y học của hệ thống Lâm Phi khốn nạn thì đương nhiên không phải là người bình thường gì, người bình thường có ai vì thoát thân mà biến thành quái vật xúc tu chỉ có cái đầu không!?

Vương Khiếu Thiên biết Phùng Hợp bà bà chắc chắn là không có dọa chơi hấn, liền nhanh chóng đứng dậy bằng hơi sức yếu đuối còn sót lại, thử kéo cái xúc tu của Phùng Hợp bà bà quần trên cổ hấn ra.

Thế nhưng xúc tu rất trơn trượt, cơ bản không thể cầm nắm được.

"Đừng, ta đi, ta đổi ý rồi, ta tiếp tục đi mà." Vương Khiếu Thiên hô to với Phùng Hợp bà bà bằng một hơi sau cùng.

Phùng Hợp bà bà nghe thấy Vương Khiếu Thiên kêu la muốn đi, liền ngưng lại lực siết của xúc tu trên cổ Vương Khiếu Thiên.

"Hộc hộc!" Vương Khiếu Thiên sờ sờ cổ, hít vào mấy hơi lớn ra tiếng.

"Nhãi con, nói chuyện đàng hoàng với người không được, đừng để bà bà ta đánh người.

Hiện tại tăng tốc độ của người lên gấp đôi, chiếu theo phương hướng này mà bước tiếp nhanh, không được dừng, dừng thì ta liền siết cổ chết người.

Ta đã nghiên cứu giải phẫu qua Trùng tộc, bọn nó không những chỉ có thị giác, rất nhiều Trùng tộc còn căn cứ mùi, nhiệt lượng để tìm đồ ăn. Cát trắng nơi đây rất đặc thù, cát trắng ở đây vào ban đêm cơ bản không ngăn được nhiệt lượng của người, trừ phi người tự chôn sống chính mình, không để lộ bất cứ hô hấp nào.

Người còn chần chừ ở đây sẽ bị Trùng tộc bao vây, bằng bằng năng lực chiến đấu rác rưởi của người thì chỉ có nước chịu chết." Phùng Hợp bà bà quát to với Vương Khiếu Thiên bằng âm thanh chất chứa.

Vương Khiếu Thiên tức mình không thềm để ý tới lời nói của Phùng Hợp bà bà, tăng nhanh bước chân, bắt đầu đi về phía trước.

Vương Khiếu Thiên không nói lời nào, Phùng Hợp bà bà cũng không thềm nói, hai người cứ thế lặng yên không nói.

Mồ hôi nhanh chóng thấm đầm quần áo Vương Khiếu Thiên, có vài lần Vương Khiếu Thiên muốn bỏ cuộc, thế nhưng Vương Khiếu Thiên lại cảm giác cái xúc tu mềm oặt trên cổ, hấn biết rằng chỉ cần dừng lại thì xúc tu kia trong nháy mắt sẽ hóa thành dây thừng đòi mạng.

Vương Khiếu Thiên lại nhìn chút cái đầu Phùng Hợp bà bà ở bên hông của hấn.

Hai hàng răng sắc bén sau cái môi khô quắt của Phùng Hợp bà bà đang không ngừng mài giũa.

Tiếng mài răng "két két két" vang lên, Vương Khiếu Thiên nghe cứ như là tộc ăn thịt người đang chuẩn bị làm cơm vậy.

"Lão quái vật này nhất định là đang cố ý." Vương Khiếu Thiên nghĩ ngợi, lựa chọn bước đi tiếp.

Đi tới chân núi, đi tới cực hạn, đi tới mức không còn cảm giác mỏi nhừ gì nữa, Vương Khiếu Thiên vẫn không dừng lại.

Vương Khiếu Thiên đi hơn bảy giờ vũ trụ, gần như đã đến mức tuyệt vọng, cuối cùng cũng nhìn thấy phía trước không còn sa mạc trắng xóa một vùng, phương xa xuất hiện mấy ngọn núi màu xám cao chót vót.

"Quá tốt rồi, thấy được núi, núi ở ngay đó." Vương Khiếu Thiên hét to, bắt đầu chạy.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Chiến Thần Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Nước

"Kỳ quái, đỉnh cao hừng quá sớm, ngọn núi này rất có thể có vấn đề. Ta dự tính lộ trình hấn là phải qua hơn mười giờ vũ trụ thì mới sẽ thấy núi nhỏ, như thế nào hiện tại đã thấy được.

Đừng chạy tiểu tử, còn rất xa.

Thấy vậy chứ cự ly tới ngọn núi còn rất dài, hơn nữa những núi nhỏ này hấn không phải là ta từ trên không trung nhìn qua." Phùng Hợp Bà Bà đối với Vương Khiếu Thiên hô.

"Có núi là được, phỏng chừng người bay trên trời không có phát hiện, người đã già cho nên con mắt cũng không còn tốt nữa, huống chi người lúc ấy tốc độ bay còn là rất nhanh." Vương Khiếu Thiên nói, nhưng cũng nghe theo lời Phùng Hợp Bà Bà mà giảm tốc độ lại, chỉ chạy bước nhanh thôi.

Vương Khiếu Thiên nhìn về phía ngọn núi, lần này đã có mục tiêu, kiên trì đi tiếp ba giờ vũ trụ nữa.

Đi tới một cái bãi cát, Vương Khiếu Thiên từ trên bồn cát đi xuống đi.

Đương lúc Vương Khiếu Thiên đi đến gần, bộ mặt thật của "Tiểu Sơn" khiến Vương Khiếu Thiên tròn tròn mắt.

Đây là một bãi xương sinh vật khổng lồ, do mấy trăm bộ xương trắng hợp lại, trên xương không có vương lại tí máu lẫn thịt, tất cả chúng xếp thành một tòa cốt sơn, làm cho người ta nhìn từ đằng xa ngộ nhận là một ngọn núi .

"lão thiên của ta, cái này căn bản không phải cái gì ngọn núi, mà là một bãi tha ma sinh vật." Vương Khiếu Thiên nhìn xem nguyên một đám khung xương sinh vật cứng rắn, tâm lý uể oải .

"Tiểu tử, đừng ngây người, bà bà ta đã sớm nói, khoảng cách này căn bản không có ngọn núi nào, nhưng do ngươi không tin.

Những xương cốt sinh vật này, xem điệu bộ này, thời gian từ vong có thể tương đối dài. Huyết nhục đều bị gặm sạch, trên xương còn có dấu vết Trùng tộc để lại.

Ngươi nếu không nhanh, không lâu sau, ngươi cũng sẽ biến thành một đồng xương trắng." Phùng Hợp Bà Bà quát Vương Khiếu Thiên.

"Nhiều sinh vật cường đại như vậy mà cũng không còn đánh lại Trùng tộc, chúng ta là chết chắc?" Vương Khiếu Thiên lưu lạc tại tinh không biết cầu này cảm thấy tiền đồ xa vời, cách từ vong đã không xa.

"Những xương cốt này đối với ngươi cũng là có chút ít tác dụng.

Ngươi đi từ trong đồng xương cốt này lấy ra một cây tương đối sắc bén mà dùng như trường đao, sau đó lại nhổ xuống một xương phiến lưng hình lõm để sử dụng như chén nhỏ lấy nước mà dùng. Dùng cảm khái , không đi nữa, ngươi sẽ biến thành một cái khung xương nhân hình trong đám xương cốt này.

Ngươi đi không xa nữa thì sẽ có thể chứng kiến ngọn núi chính thức." Phùng Hợp Bà Bà đối với Vương Khiếu Thiên chỉ điểm nói.

Vương Khiếu Thiên bò lên trên một cái đầu khung cốt sinh vật cự đại, nhổ xuống đến một cây răng trước tương đối mảnh, có thể có dài hơn một thước, hình dạng giống như một cái đại loan đao đồng dạng. Bình thường cho dù không cầm nó dùng như đao thì cũng còn có thể dùng như quả trọng.

Sau đó Vương Khiếu Thiên lại dùng cái thanh răng trước này, đánh xuống một cái tiểu xương cốt phiến hình lõm, rồi trực tiếp để vào trong ngực.

"Đi, tiếp tục đi, lão tử đi đến chết mới thôi." Vương Khiếu Thiên nói xong rồi tiếp tục dựa theo Phùng Hợp Bà Bà chỉ dẫn, tại trên mặt cát hành tẩu.

Vương Khiếu Thiên đi cảm giác toàn thân đau nhức, ánh sáng mãnh liệt chiếu xuống, tại tăng thêm tốc độ cháy mồ hôi, khiến cho Vương Khiếu Thiên miệng đắng lưỡi khô, cảm giác giống như muốn chết khát tới nơi.

"Nguyên lai thống khổ nhất chết kiểu này, không phải hít thở không thông mà chết, là bị sống sờ sờ chết khát." Vương Khiếu Thiên nghĩ nghĩ rồi nhìn một mảnh sa địa trắng xoá, cả thực vật đều không có.

"Phía trước núi chỗ đó thì có nước , ngươi nếu tiếp tục đi thì có thể uống được nước ngọt, đừng dừng lại, dừng lại ngươi sẽ vĩnh viễn không đứng dậy nổi, dừng lại ngươi sẽ hướng vận mệnh khuất phục .

Ngươi ngừng lại ngươi còn rất nhiều tâm nguyện không hoàn thành nha, có người yêu mến, ngươi nếu dừng lại thì sẽ biến thành một đồng bạch cốt, sẽ không còn được gặp lại người yêu mến." Thanh âm Phùng Hợp Bà Bà khàn khàn truyền đến.

"Nước, nước, Mộ Dung Uyển Nhi, nước" cuối cùng ý chí muốn sống đã khiến cho Vương Khiếu Thiên tiếp tục di chuyển hai chân, không ngừng lặp lại tiến độ hành tẩu.

Không biết đã đi bao lâu rồi, trong đầu Vương Khiếu Thiên đã không có khái niệm thời gian.

"Phía trước xuất hiện ngọn núi, lần này là ngọn núi thật sự, tại tăng thêm sức đi tiếp đi tiểu tử." trong tai Vương Khiếu Thiên truyền đến thanh âm khàn khàn của Phùng Hợp Bà Bà động ở trên lưng.

Vương Khiếu Thiên mê mang ngẩng đầu nhìn lên, thấy được một cái dãy núi cự đại, xuất hiện ở rất xa phía trước.

"Lần này là dãy núi thật sự, đừng ngừng lại, tiếp tục đi, sẽ rất nhanh đi tới." Phùng Hợp Bà Bà tiếp tục cổ vũ Vương Khiếu Thiên.

Một bước, một bước, Vương Khiếu Thiên không ngừng nện bước tiến lên, một tay vịn hàm răng sinh vật như quả trọng, dùng đến nghị lực cuối cùng làm cho hai chân không ngừng phóng ra đi về phía trước.

Một bước, một bước, vì nguồn nước, vì có thể sống tiếp nữa mà đi, Vương Khiếu Thiên không ngừng mà đi về phía trước .

Một giờ vũ trụ trôi qua, Vương Khiếu Thiên vẫn còn tiếp tục đi đi lại lại.

Hai giờ vũ trụ trôi qua, cước bộ vẫn còn chưa có dừng lại, giờ phút này toàn thân Vương Khiếu Thiên đã không còn khí lực, chỉ dựa vào vận vận có dục vọng muốn sống mà kiên trì.

Ba giờ vũ trụ trôi qua, Vương Khiếu Thiên rốt cục đi tới dưới chân ngọn núi này, đi vào trong núi.

Lúc này nguyên bản trên bầu trời ánh sáng đã sắp tắt, ngày dài buồn chán sắp trên tinh cầu này chấm dứt, đêm sẽ lập tức đến.

Dãy núi chặn ánh sáng lại làm cho Vương Khiếu Thiên cảm thấy một tia râm mát.

Vương Khiếu Thiên chứng kiến dãy núi này thậm chí có hơn mười ao nước hoặc lớn hoặc nhỏ. Chứng kiến những ao nước cứu mạng này, Vương Khiếu Thiên hạnh phúc dị thường, những ao nước này đối với Vương Khiếu Thiên lúc này so với bất luận cái gì cũng hơn nhiều lắm, chính là cả mỹ nữ côi truong đứng trước mặt thì hắn cũng chẳng quan tâm, Vương Khiếu Thiên do dự một tí nhìn ao nước rồi chạy nhanh tới.

Truyen Cv . com

Hắn ném quải trượng sang một bên, ngồi xổm xuống, hai tay rất nhanh vùi vào ao, muốn nâng nước lên uống.

Hai tay vừa đụng bên miệng, vừa muốn uống hết.

"A" hai cái xúc tua của Phùng Hợp Bà Bà nguyên bản quần bên hông Vương Khiếu Thiên, rất nhanh quần ở trên hai tay của Vương Khiếu Thiên, lại đuổi ra một cây xúc tua, dùng xúc tua giác hút nhẹ nhàng điểm một cái nước trong ao.

Sau đó hai cái xúc tua của Phùng Hợp Bà Bà quần đầy cánh tay của Vương Khiếu Thiên.

Vương Khiếu Thiên cảm giác cánh tay mình giống như bị xâu dây thừng xâu, rất nhanh cuốn, lực lượng cự đại căn bản không chế tay của hắn.

Vương Khiếu Thiên trở mắt nhìn nước hứng trong tay, "Rầm" một tiếng, lại rơi xuống ao.

"Ngươi làm gì không cho ta uống nước."

"Nước này có khoáng vật vượt chỉ tiêu, ruột non dạ dày của ngươi căn bản hấp thụ không được khoáng vật chất đặc thù trong đó, uống hết, qua không được một giờ vũ trụ thì ngươi sẽ chết." Thanh âm Phùng Hợp Bà Bà khàn khàn tại bên hông vang lên.

"Coi như là một giờ vũ trụ sau chết thì ta cũng muốn uống." Vương Khiếu Thiên thử dùng đầu, eo ghé vào bên cạnh ao nước, nhưng sáu xúc tua của Phùng Hợp Bà Bà giờ phút này đã quần đầy toàn thân của Vương Khiếu Thiên, đừng xem xúc tua này mảnh, nhưng lực lượng vô cùng cự đại, Vương Khiếu Thiên căn bản kháng cự không được lực lượng của xúc tua.

Phùng Hợp Bà Bà dùng xúc tua không chế chân Vương Khiếu Thiên đi, để cho thân thể Vương Khiếu Thiên rời xa cái ao này, một cây xúc tua còn đặt lên thanh xương răng quải vật treo trên lưng của Vương Khiếu Thiên.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Chiến Thần Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Ta Tương Lai Sẽ Trở Thành Chiến Thần

"Hiện tại đi vào trong núi, đây là lúc chuyển sang đêm, bên trong khe núi chắc sẽ có nguồn nước. Ngươi không cần quá mười phút sẽ có thể tìm thấy nguồn nước an toàn.

Ta làm sao lại kết bạn với tên tiểu tử này, tiểu tử Lâm Phi kia quả thực đã đem tới một tên vương vớ tay chân của ta." Phùng Hợp Bà Bà dùng giọng khàn khàn quát Vương Khiếu Thiên.

Vương Khiếu Thiên cũng không có biện pháp nào khác, thân thể hắn lúc này đã bị xúc tua của Phùng Hợp Bà Bà khống chế, bắt đầu rời xa ao nước mà tiến vào bên trong núi.

Vương Khiếu Thiên rất không cam lòng mà nhìn hồ nước một lần cuối cùng.

"Đừng khống chế chân của ta, bản thân của ta có thể đi được." Vương Khiếu Thiên nói, rồi một tay lấy xương răng quải vật trên lưng xuống dùng như cây gậy, hai chân hắn bắt đầu dùng sức mà đi vào trong núi.

Bởi vì sắp đến ban đêm, hơn nữa dãy núi quanh co, trong lúc này ánh sáng cũng đã tắt dần, cho nên khí trời vô cùng mát mẻ. Nhưng đi hơn nửa giờ vũ trụ rồi mà Vương Khiếu Thiên cùng Phùng Hợp Bà Bà cũng không có phát hiện bất kì nguồn nước nào, càng đừng nói chi hang động.

Càng tiếp tục đi tới, Phùng Hợp Bà Bà càng không nắm chắc, giờ phút này mặt bà bà đã trở nên lầm lì, điệu bộ chán nản, không còn nói tiếng nào.

Bốn phía sơn cốc lúc này liên tục truyền đến tiếng kêu của Trùng tộc, Vương Khiếu Thiên không cần Phùng Hợp Bà Bà nhắc nhở cũng biết trời đã sắp chuyển sang đêm, Trùng tộc sẽ sớm xuất hiện.

"Vận khí của ngươi không tốt, không đầu lại ông trời, ai, còn lại ta một mình phòng chừng cũng sống không được bao lâu. Ta dù cố gắng dầy dựa cũng không thoát khỏi an bài của vận mệnh, chẳng lẽ phải bỏ xác trên cái tỉnh cầu này!" Phùng Hợp Bà Bà bắt đầu thở dài.

Vương Khiếu Thiên nghĩ tới cái chết, lại bắt đầu nghĩ tới những hình ảnh nhân loại bị Trùng tộc phân thân xuất hiện trên kênh tin tức do đài Tỉnh Minh hay chiếu, sau đó lại nghĩ tới hình ảnh của hắc đêm đó tại trường quân đội tò tình, bị Mộ Dung Uyển Nhi vô tình cự tuyệt, ngay cả chiếc nhẫn kim cương cũng không nhận liền xoay người bỏ đi.

"Không, ta không cam tâm, ta đã đi hơn hai mươi giờ vũ trụ, ta đã đi tới sơn cốc này, cơ hội đã ngay trước mắt, ta không cam tâm cứ như vậy chờ chết. Ta có được hệ thống chiến thần, ta sẽ trở thành chiến thần, tương lai ta bắt Mộ Dung Uyển Nhi quý gồi hôn chân ta, ta không cam tâm cứ như vậy chết đi." Vương Khiếu Thiên giống như nổi điên hét lên.

"Đừng vùng vẫy nữa, có lẽ ngươi nói rất đúng, căn bản cũng không có cái sơn động nào, trong sơn cốc của tỉnh cầu này căn bản cũng không có sơn động nào, cũng không có nguồn nước an toàn.

Ta không nên ép ngươi, lý ra nên để ngươi ở lại trên cát trắng sa mạc, hoặc cho ngươi đi uống thứ nước chứa đầy đám khoáng chất kia, có lẽ như vậy còn có thể chết một cách thống khoái." Phùng Hợp Bà Bà uể oải nói.

Vương Khiếu Thiên không để ý đến Phùng Hợp Bà Bà treo ở bên hông mình, đáy lòng Vương Khiếu Thiên lúc này truyền đến một tiếng rống không cam tâm: "Ta, đỉnh thiên lập địa, ta chắc chắn sẽ được vạn người kính ngưỡng, không có điều gì có thể ngăn cản ta, tương lai ta sẽ trở thành chiến thần."

Vương Khiếu Thiên nghĩ, đúng rồi, hắc còn có Con Mắt Thần Chết có thể thấy rõ bản chất thế giới, đồng thời có thể quan sát được hình ảnh lập thể.

Nghĩ vậy, Vương Khiếu Thiên thử cời kính râm trên đầu ra.

Quang mang màu xám trắng tràn ngập từ vòng cung đã tính từ trong hai mắt của Vương Khiếu Thiên truyền ra.

Cảnh tượng lúc này mà Vương Khiếu Thiên thông qua đôi mắt nhìn thấy đã thay đổi.

Ngon núi đã không phải là ngọn núi nguyên bản, mà là lượng lớn đường nét hư thật cấu tạo thành một hình ảnh lập thể màu xám trắng.

Vương Khiếu Thiên thử xoay người nhìn bốn phía, rốt cục phát hiện có một ngọn núi trong đó rỗng ruột, bên ngoài chỉ có một tầng thạch bích hơi mỏng.

"Chỗ đó chắc phải là sơn động." Vương Khiếu Thiên tự nhủ, thử bước nhanh đi tới vách núi bên cạnh.

"Đó là thạch bích, căn bản không phải cái sơn động nào, ngươi đã xuất hiện ảo giác! Đừng phí công làm chuyện vô ích.

Y, hai mắt ngươi thật đáng sợ, ánh rất lạ, nếu điều kiện cho phép mà nói thì ta thật muốn đem đôi mắt này của ngươi giải phẫu xuống để nghiên cứu một chút!" Phùng Hợp Bà Bà từ bên hông nói với Vương Khiếu Thiên.

Nhưng lúc này Vương Khiếu Thiên đã không còn để ý việc gì, hắc lấy tay sờ sờ thạch bích, cũng gõ thử vài cái.

Thanh âm phát ra khi hắc gõ lên thạch bích cùng với thạch bích khác không có gì khác biệt, nhưng đôi mắt của Vương Khiếu Thiên cho thấy phía sau vách đá này chính là trống rỗng, thạch bích chỉ có một tầng hơi mỏng, đây chính là nơi tiến vào sơn động.

Vương Khiếu Thiên dùng hai tay nắm chặt lấy chiếc xương răng quái vật đang được sử dụng như cây gậy, sau đó hắc giơ nó lên cao hơn đỉnh đầu rồi bắt đầu dùng hết sức lực mà nện vào chỗ mỏng nhất trên thạch bích.

"Cạch cạch cạch" tiếng xương răng quái vật đánh vào thạch bích nghe như tiếng rền sắt, hòa hòa lúc này không ngừng bắn ra do ma sát.

"Bỏ đi, đừng phát điên nữa, lưu lại chút khí lực để tự sát đi. Nơi đây căn bản không có cái thạch động nào, ngươi nếu tùy tiện tìm một vách núi đi đập bẻ mà có thể tìm ra được huyết động thì lão bà bà ta đây sống tới từng tuổi này đã vô dụng rồi. A!" Phùng Hợp Bà Bà bên hông Vương Khiếu Thiên la lên. Lúc vừa mới bắt đầu còn có ý cười nhạo nhưng rất nhanh sau đó Phùng Hợp Bà Bà liền câm bặt.

Theo một tiếng "Ầm", thạch bích lại bị Vương Khiếu Thiên đập bẻ, sau đó thạch bích bắt đầu nứt ra, lộ ra một cái miệng hang mà một người có thể tiến vào.

Phùng Hợp Bà Bà chứng kiến cái hình ảnh này, chứng kiến trước mắt mình xuất hiện một cái thạch động, miệng há hốc để lộ ra cả hàm răng giả, một cái xúc tua còn giơ lên che kín vết sẹo trên mặt, rồi bắt đầu dụi dụi hai mắt mình.

"Trời ạ, thật là tiểu tử này đập ra được một cái hang động."

Phùng Hợp Bà Bà ngạc nhiên nhìn về phía Vương Khiếu Thiên, không biết nên nói cái gì cho phải.

Tiếng kêu của Trùng tộc từ bốn phía càng ngày càng dày đặc, càng ngày càng nhiều.

Vương Khiếu Thiên biết rõ thời gian không còn nhiều lắm, thừa dịp còn có một tia khí lực cuối cùng. Hắc đi đến một tảng đá bên cạnh thạch bích. Tảng đá này to vừa vặn chiều cao một người. Vương Khiếu Thiên muốn dùng nó để lấp cửa hang, nhưng dù hắc dùng sức thể nào thì tảng đá này cũng chẳng

lay động chút nào.

"Phùng Hợp Bà Bà, xúc tua của bà không phải rất có khí lực sao, đến giúp ta đem cái tảng đá này đến lấp lấy cửa hang, nó sẽ được dùng để ngăn cản Trùng tộc khi chúng ta vào hang." Vương Khiếu Thiên nói với Phùng Hợp Bà Bà bên hông.

"Còn muốn lấp lại, không tề, xem ra tiểu tử ngươi cũng đôi khi có chút tác dụng." Phùng Hợp Bà Bà nói xong liền từ trên người Vương Khiếu Thiên bò xuống. Bốn trong sáu xúc tua bắt đầu duỗi dài quấn chặt lấy cái khối đá lớn này, hai cái xúc tua còn lại cùng đầu bắt đầu hướng thạch động bò đi, dùng sức kéo theo khối đá.

Vương Khiếu Thiên thì ở phía sau tảng đá không ngừng đẩy.

Tảng đá được Phùng Hợp Bà Bà cùng Vương Khiếu Thiên hợp lực bắt đầu trượt đi.

Còn một đoạn ngắn cuối cùng, Vương Khiếu Thiên cùng Phùng Hợp Bà Bà đứng phía trong thạch động đẩy tảng đá bịt lấy miệng hang

"Ầm" một tiếng, tảng đá vừa vặn bít lấy miệng cái thạch động này.

Trong thạch động tối tăm, chỉ còn có thể thấy ánh sáng từ hai đôi mắt phản chiếu.

Một đôi là của Phùng Hợp Bà Bà, ánh mắt phát ra ánh sáng màu đỏ máu.

Một đôi là của Vương Khiếu Thiên, phát ra ánh sáng màu xám trắng mang theo khí tức tử vong lạnh như băng.

"Đôi mắt của ngươi cũng cải tạo qua, có công năng nhìn ban đêm, còn không phải cải tạo hồng ngoại tuyến, màu xám trắng! Là sinh vật cải tạo sao? Đôi mắt thật đẹp, thật muốn đem đôi mắt của ngươi đem đi giải phẫu để nghiên cứu, chứng thật quá mê người!" Thanh âm Phùng Hợp Bà Bà bên nhón vang lên trong thạch động.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Chiến Thần Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Đừng Nói Loạn

Trong sơn động, Con Mắt Thần Chết của Vương Khiếu Thiên tại trong màn đen, nếu như cẩn thận chú ý thì sẽ phát hiện ánh mắt màu xám trắng này còn mang theo khí tức tử vong khiến cho người ta trầm mê.

Phùng Hợp Bà Bà tuy chưa tiếp xúc qua, nhưng chỉ nhìn mấy lần thì đã bị hấp dẫn, bà bà phát hiện ánh mắt Vương Khiếu Thiên như có sức mạnh đặc biệt, con mắt màu đỏ máu của Phùng Hợp Bà Bà đã bắt đầu không chịu nổi nữa.

Lúc này Phùng Hợp Bà Bà như bị mê hoặc, muốn ngừng mà không được, linh hồn như sắp rời khỏi thân thể của bản thân.

May mắn Phùng Hợp Bà Bà cũng không phải nhân loại bình thường, tinh thần lực vô cùng siêu cường, chạy nhanh lắt lư nàng này cận tồn đầu, dùng xúc tua ngăn cản tầm nhìn bản thân với ánh mắt của Vương Khiếu Thiên, sau đó mới nhắm lại hai mắt.

"Ánh mắt thật là lợi hại, ánh mắt của ngươi giống như là có ma lực, ngươi rốt cuộc là như thế nào cải tạo đôi mắt này, so với đôi mắt đỏ máu của ta rõ ràng hơn không chỉ một bậc." Phùng Hợp Bà Bà hướng về phía hai mắt của Vương Khiếu Thiên nói, nhưng lần này bà lại không dám nhìn, dùng giọng khàn khàn hỏi Vương Khiếu Thiên.

"Có thể sống qua đêm nay hãy nói những chuyện này đi, trước tiến vào huyết động xem có nguy hiểm hay không. Phía trước giống như là có nước, bà tìm xem có gì có thể ăn được không."

Vương Khiếu Thiên nói với Phùng Hợp Bà Bà bên cạnh.

Bên trong thạch động tối đen không hề có chút ánh sáng. Mặt đất trong hang động tự nhiên này cũng không bằng phẳng, nhưng lại không chút nào ảnh hưởng tốc độ di động của hai người Phùng Hợp Bà Bà cùng Vương Khiếu Thiên.

Tại trong hoàn cảnh tối tăm này, Vương Khiếu Thiên so với trong sa mạc lúc ban ngày xem ra còn tinh tường hơn. Hắn rất tự nhiên mà tránh né thạch nhũ mọc từ trên trần huyết động cũng như đám đá cuội dưới chân.

Bước chân Vương Khiếu Thiên như bay tiến vào trong huyết động.

Bên trong huyết động này cũng coi như rộng lớn, có thể để người thông qua. Nhưng huyết động cũng không quá sâu, Vương Khiếu Thiên tiến vào tầm mười thước đã đến cuối hang.

Nhưng tại đây Vương Khiếu lại phát hiện mấy thạch nhũ mọc từ trên trần huyết động. Trên mỗi thạch nhũ đều có nước chảy xuống, nhưng lại chẳng thấy nước đọng lại bên dưới, chẳng biết đã chảy xuôi đến vị trí nào.

"Nước, rốt cuộc cũng có nước ."

Vương Khiếu Thiên bước nhanh chạy đến một tảng đá, hơi ngửa đầu, bắt đầu uống nước nhều xuống từ trên thạch nhũ.

Từng giọt từng giọt, nước chảy xuống coi như cũng rất nhanh, không ngừng tiến vào cái miệng khô khốc của Vương Khiếu Thiên, nó liên tục chảy xuống cuống họng. Hơn hai mươi giờ vũ trụ trôi qua không có giọt nước nào, giờ phút này có nước ngọt, làm cho toàn thân Vương Khiếu Thiên cảm thấy vô cùng thoải mái.

Vương Khiếu Thiên ngửa đầu uống được vài phút mới bắt đầu ngừng lại, hẳn lúc này cảm thấy toàn thân vô cùng khoan khoái.

Phùng Hợp Bà Bà cũng không chế xúc tua rất nhanh di động đến một cái thạch nhũ khác, ngửa đầu bắt đầu uống.

Uống một hồi, Phùng Hợp Bà Bà lần nữa di động xúc tua, bắt đầu hướng phía khác của huyết động tìm kiếm.

"Y, trên thạch bích này có bích hoạ, nhưng nhìn không rõ lắm. Bên kia còn có một bộ xương sinh vật cùng loại Viên Hắc, cái thạch động này đã có sinh vật tới." Giọng của Phùng Hợp Bà Bà từ một phương của huyết động truyền tới.

Vương Khiếu Thiên bước nhanh tới, ngẩng đầu nhìn bích hoạ trên thạch bích.

Bích hoạ này không biết dùng cái gì vẽ lên trên thạch bích. Hoạ tiết rất đơn giản, chỉ có ba bức.

Trong bức hoạ đầu tiên chỉ vẽ một mảnh thổ địa, trên bầu trời xuất hiện một vật phi hành cực lớn, bốn phía có rất nhiều sinh vật giống như sâu, đám sâu này không ngừng bỏ nhào vào một đám sinh vật trên mặt đất.

"Có ba bức hoạ, bức hoạ đầu tiên hẳn là miêu tả việc Trùng tộc xâm lấn tinh cầu này." Vương Khiếu Thiên nhìn bức tranh nói.

Trong bức hoạ thứ hai vẽ một sinh vật cùng loại với nhân loại, nó ở trong sơn động, nằm trên mặt đất, trên người chảy đầy máu, trên mặt đất cạnh hắn có một phiến đá, phía dưới phiến đá có hai cái bình.

"Trong bức hoạ thứ hai này hẳn chính là nói về cái sơn động này, trong sơn động có một sinh vật cùng loại với nhân loại bị trọng thương, sắp chết, bên cạnh nó có một phiến đá, phía dưới phiến đá có hai cái bình, có thể là lương thực hoặc là nước, bà tìm thử xem." Vương Khiếu Thiên nói Phùng Hợp Bà Bà bên cạnh, cũng chiếu bích hoạ chỉ một hướng huyết động.

Xúc tua của Phùng Hợp Bà Bà theo phương hướng chỉ dẫn của Vương Khiếu Thiên bắt đầu tìm kiếm.

"A, thực sự có một phiến đá, phía dưới phiến đá có hai cái bình đá, cái bình còn rất trầm, nắp đá bịt miệng bình vẫn còn rất kín." Phùng Hợp Bà Bà nói xong liền dùng hai cái xúc tua xốc phiến đá lên, sau đó quán lấy hai cái bình, đem hai cái bình đá đến trước người Vương Khiếu Thiên cùng bản thân.

Phùng Hợp Bà Bà dùng xúc tua mở ra trước một cái bình. Một mùi mốc meo hôi thối từ trong bình bay ra. Vương Khiếu Thiên cùng Phùng Hợp Bà Bà h liếc mắt vào. Vật nhìn bên trong đã hóa đen xì.

"Bên trong bình đầu tiên hẳn là một loại lương thực, nhưng cái thạch động này quá ẩm ướt, cho nên những lương thực này hẳn đã hư hết, không còn dùng được nữa ." Phùng Hợp Bà Bà vừa nói, lại dùng xúc tua mở nắp bình đá thứ hai.

Một mùi rượu nồng từ trong bình bay ra.

Phùng Hợp Bà Bà nhìn nhìn, bên trong bình đá này chứa một chất lỏng màu trắng chỉ còn chừng 1/3 bình.

"Đây chắc là rượu, xem ra đã bốc hơi không ít, chỉ còn lại cỡ một phần ba, nồng độ hẳn là rất cao, người có thể dùng rượu này làm nhiên liệu nhóm lửa nướng thịt, nhưng điều kiện tiên quyết chính là có thể tìm ra được thịt." Phùng Hợp Bà Bà dùng xúc tua thử chạm vào chất lỏng trong bình rồi nói .

"Đúng rồi, tiểu tử, trong bức hoạ thứ ba là cái gì?" Phùng Hợp Bà Bà có chút tò mò hỏi Vương Khiếu Thiên.

"Trong bức hoạ thứ ba này vẽ một ngọn núi hình tam giác, chính giữa ngọn núi có một ao hình tròn cùng một đồng người vây quanh cái ao hình tròn này mà quỳ lạy. Thoạt nhìnao hình tròn này hẳn là thần linh của chủng tộc bọn họ. Bức hoạ thứ ba cùng huyết động này không có quan hệ gì, không có chỉ ra trong huyết động này còn có lương thực nào, thật là đáng tiếc." Vương Khiếu Thiên nói.

"Gào khóc" lúc này bên ngoài truyền đến tiếng kêu của Trùng tộc, còn có thanh âm rầm rầm tiếng chân trước của Trùng tộc đập vào cửa đá.

"Nhanh đến cửa hang đi xem, đã đến ban đêm, Trùng tộc đã bắt đầu đi ra ngoài .

Nhìn xem tảng đá chắn miệng hang có rắn chắc không, Trùng tộc đã phát hiện chúng ta, hi vọng cái tảng đá kia có thể ngăn cản Trùng tộc, bằng không chúng ta sẽ bị Trùng tộc vào động ăn tươi." Phùng Hợp Bà Bà nói xong, sáu xúc tua bắt đầu rất nhanh di động đến vị trí miệng hang.

Vương Khiếu Thiên cũng đi đến miệng hang. Xem ra tảng đá mà Phùng Hợp Bà Bà đưa cho hắn cũng rất rắn chắc, cho dù đám Trùng tộc bên ngoài có

nặng như thế này thì tảng đá lớn cũng không chút nào lay chuyển.

"Rầm rầm rầm." Chính là Trùng tộc nặng tảng đá thanh âm có chút lớn, làm cho người ta nghe cảm thấy vô cùng phiền muộn.

"Âm thanh này thật sự quá đáng ghét, đâm sâu vào bên ngoài thật đáng chết." Vương Khiếu Thiên thuận miệng nói ra.

"Leng keng, nhận được yêu cầu khiêu chiến của ký chủ, quét tình huống phụ cận phù hợp nhiệm vụ hệ thống chiến thần, khởi động hình thức nhiệm vụ hệ thống chiến thần." Vương Khiếu Thiên từ trong đầu nghe được thanh âm của hệ thống chiến thần Lâm Phi biến mất đã lâu vang lên, trong lòng có một loại dự cảm không ổn.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Chiến Thần Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16: Bà Bà Người Trời Sinh Là Lưu Tinh Chùy

Hệ thống chiến thần Lâm Phi mang theo gương mặt uy nghiêm cùng tà ác xuất hiện ở trong đầu Vương Khiếu Thiên.

"Vì thỏa mãn yêu cầu nâng cao năng lực chiến đấu cùng khả năng sinh tồn của ký chủ, hệ thống chiến thần đã cố gắng tạo ra nhiệm vụ lần này, ký chủ cũng không cần phải cảm tạ.

Nhiệm vụ của hệ thống chiến thần đã được tạo xong.

Tên nhiệm vụ: Điện cuồng giết chóc (bản uy nghiêm).

Miêu tả nhiệm vụ: Ký chủ đã bị hơn mười Trùng tộc cấp thấp vây khốn tại trong huyết động. Thanh âm của Trùng Tộc đã quấy rầy ký chủ nghỉ ngơi, mạo phạm uy nghiêm chiến thần. Chiến thần là tồn tại mạnh nhất vũ trụ. Chỗ của chiến thần không bất luận chủng tộc nào có thể mạo phạm. Tất cả đều phải cúi đầu xưng thần. Tất cả tồn tại dám miệt thị chiến thần đều sẽ bị lửa giận của chiến thần tiêu diệt.

Ký chủ thân là người thừa kế hệ thống chiến thần, phải vì điều này mà phấn đấu. Lúc này, ký chủ nên anh dũng lao ra ngoài huyết động, giết sạch tất cả Trùng tộc bên ngoài dám cả gan mạo phạm chiến thần.

Điều kiện hoàn thành nhiệm vụ: Ký chủ lao ra ngoài huyết động giết sạch Trùng tộc vây quanh, để cho lũ sâu bọ cấp thấp này biết rõ lợi hại của chiến thần, biểu hiện ra uy nghiêm của chiến thần.

Điều kiện thất bại nhiệm vụ: Ký chủ không có can đảm lao ra khỏi huyết động bị phong bế này hoặc là ký chủ trong quá trình chiến đấu với Trùng tộc bị tử vong.

Ban thưởng hoàn thành nhiệm vụ: nhiệm vụ lần này là do ký chủ tự mình đưa ra, giết một Trùng tộc yếu ớt đối với ký chủ hẳn là dễ như trở bàn tay.

Những chuyện tình không có ý nghĩa này hẳn là ký chủ không có ý muốn nhận được bất kì ban thưởng nào! Nhưng hệ thống chiến thần vì để khen ngợi ký chủ đã anh dũng đưa ra yêu cầu xuất chiến, cho nên ban thưởng chương trình huấn luyện kỹ thuật cách đấu của chiến thần cho ký chủ.

Trùng phạt thất bại: Ký chủ nếu như trong ba phút không có can đảm lao ra khỏi huyết động sẽ bị coi như là trốn tránh, đồng nghĩa với việc chà đạp uy nghiêm chiến thần.

Chiến thần mỗi lần chiến đấu, đều là dùng cảm tiến tới, hệ thống chiến thần không cần người thừa kế nhu nhược. Ký chủ sẽ bị hệ thống nhập vào thân, đi chiến đấu cùng với Trùng tộc trên tinh cầu này. Nếu như sau khi giết sạch Trùng tộc trên tinh cầu này mà thân thể ký chủ còn có thể hoàn hảo, hệ thống sẽ đem quyền không chế cơ thể trả lại cho ký chủ.

Nếu như ký chủ có dũng khí lao ra khỏi huyết động cùng Trùng tộc chiến đấu thì cho dù là bị Trùng tộc giết chết hay bị trọng thương thì cũng đã chứng minh được dũng khí của người thừa kế chiến thần. Sau khi ký chủ chết, hệ thống sẽ nhân từ mà không trừng phạt ký chủ.

Nhắc nhở: nhiệm vụ thực chiến lần đầu tiên, hệ thống chiến thần đối với ký chủ mở ra hình thức chiếu cố đặc thù. Tỷ lệ thời gian của ký chủ sẽ được chậm đi 1/3 so với thời gian nguyên gốc. Ký chủ có thời gian ba giây để cảm thụ. Đặc biệt cũng tại trong lần chiến đấu này, hệ thống mở ra hình ảnh dạy học chiến đấu.

Nhiệm vụ phụ gia: Trong nhiệm vụ lần trước của ký chủ, hành động của Phùng Hợp Bà Bà đối với ký chủ đã mạo phạm đối với uy nghiêm của chiến thần. Ký chủ thân là người thừa kế hệ thống chiến thần, là hóa thân của chiến thần tương lai. Miệt thị uy nghiêm của ký chủ cũng chính là miệt thị uy nghiêm đối với chiến thần. Truyện được copy tại TruyenCv.Com

Nhiệm vụ lần này yêu cầu đem Phùng Hợp Bà Bà đi trừng phạt. Yêu cầu ký chủ một tay cầm xúc tua của Phùng Hợp Bà Bà, dùng đầu của bà bà dùng như lưu tinh chùy đi chiến đấu. Cho cái lão bà bà này biết rõ kết quả của việc mạo phạm hệ thống chiến thần, đem bà trở thành vũ khí cho người thừa kế chiến thần sử dụng để tiêu diệt tội lỗi của bản thân." Sau khi thanh âm của hệ thống chiến thần Lâm Phi vang lên thì trong đầu Vương Khiếu Thiên cũng

liền xuất hiện một cái đồng hồ ba phút đếm ngược.

"Cái gì, có cái huyết động không trốn, lại bắt ta đi ra ngoài cùng đám Trùng tộc này chiến đấu, lại còn bắt ta dẫn theo cái xúc tua quái Phùng Hợp Bà Bà này, đi làm Lưu Tinh Chùy chiến đấu, lão đại hệ thống Lâm Phi, ngươi có làm hay không, Phùng Hợp Bà Bà không phải là của sư phụ y học của ngươi sao? Tại sao ngươi có thể đối với bà bà như thế.

Cho dù là ngươi ghét bà bà thì cũng không nên bắt ta làm chuyện nguy hiểm như vậy. Ta chỉ là lỡ miệng nói chứ không thật sự muốn đi giết trùng tộc!" Vương Khiếu Thiên phàn nàn trong đầu với Lâm Phi.

Vương Khiếu Thiên nghĩ nghĩ, chính là cả sư phụ của Lâm Phi cũng có thể bị Lâm Phi chơi như vậy, hẳn trên cái danh nghĩa ký chủ này, chỉ sợ là những ngày tiếp theo sẽ đỡ nhiều lành ít.

"Niệm tình Phùng Hợp Bà Bà đã từng là sư phụ của hệ thống chiến thần, lần này hệ thống không có tuyên bố chỉ lệnh đối với bà bà phải giết.

Xin ký chủ xác nhận có hay không từ bỏ nhiệm vụ lao ra huyết động!

Nếu như từ bỏ, hệ thống sẽ khởi động hình thức trừng phạt, hệ thống chiến thần sẽ khống chế thân thể của ký chủ đi giết sạch tất cả Trùng tộc trên tinh cầu.

Nhắc nhở ký chủ, quá trình hệ thống chiến thần khống chế thân thể ký chủ chiến đấu giết sạch tất cả Trùng tộc trên tinh cầu này tương đối dài đằng đặc. Trong lúc đó sẽ không thể tiến hành bổ sung năng lượng. Cho nên sau khi giết sạch tất cả Trùng tộc trên tinh cầu, 99% trên lý luận sẽ đem năng lượng tế bào trên thân thể ký chủ vắt kiệt mà dần tới tới tan vỡ, khiến ký chủ tử vong.

1% còn lại là trong quá trình chiến đấu ký chủ sẽ bị rất nhiều Trùng tộc vây công giết chết. Xin hỏi ký chủ có hay không muốn từ bỏ nhiệm vụ, khởi động hình thức trừng phạt: Có / Không?" Thanh âm hệ thống Chiến thần Lâm Phi tà ác lạnh như băng, lại lần nữa vang lên trong đầu Vương Khiếu Thiên.

"Tất nhiên là không, tất nhiên là không, ta sẽ đi giết Trùng tộc, cho dù là bản thân muốn đi tìm chết thì cũng sẽ không để ngươi khống chế thân thể của ta." Vương Khiếu Thiên đối với hệ thống chiến thần trong đầu quát lớn.

Vương Khiếu Thiên biết rõ, hẳn căn bản không có biện pháp cùng cái hệ thống chiến thần Lâm Phi này đi lý luận. Cái hệ thống Lâm Phi này căn bản chính là không nói đạo lý. Cứ tiếp tục lý luận, chỉ sợ ba phút đếm ngược trôi qua. Hiện tại thời gian đã qua được một nửa.

Vương Khiếu Thiên bước nhanh vào sâu trong huyết động nơi vừa rồi phát hiện ra bình rượu đá kia, hẳn liền ngồi xổm xuống, hai tay dùng sức ôm lấy cái bình "Rầm rầm", sau đó hét lớn lên.

"Cay quá! Rượu độ cồn cao quá!" Vừa uống vài ngụm, Vương Khiếu Thiên g cảm thấy như có một ngọn lửa từ trên chảy xuống cổ họng của hắn.

Vương Khiếu Thiên cảm giác mình trong đầu xuất hiện một ít tiếng vang, như có cái gì vừa nổ tung.

"Ký chủ tiến vào trạng thái say rượu, khởi động hình thức bạo đầu. Truyện được đăng tại TruyenCv.Com

Bạo đầu hình thức hạ ký chủ thân thể trị số:

Tên ký chủ: Vương Khiếu Thiên

Chủng tộc: Hệ linh trường (nhân loại)

Hoạt tính tế bào: 18 (10)

Lực bạo phát: 17 (10)

Tốc độ phản ứng: 17 (10)

Năng lượng tinh thần: 24 (10)

Sức bền: 16 (10)

Sở trường: không biết

Kỹ năng riêng: chưa có

Chiến Thần ban thưởng: chưa có"

(10 là điểm chuẩn của một người trưởng thành bình thường.)

Thời gian Bạo đầu không biết."

Thanh âm hệ thống chiến thần lại vang lên trong đầu Vương Khiếu Thiên, nhưng lúc này Vương Khiếu Thiên đã uống khá nhiều rượu nên bắt đầu một

choáng, hần liền bước nhanh đi tới miệng hang.

Vương Khiếu Thiên lộ ra hàm răng chính tề, mỉm cười nhìn xúc tua quái Phùng Hợp Bà Bà đang đứng ở cửa hang.

"Tốc độ của ngươi giống như vừa tăng lên, nhưng sao ngươi lại nhìn ta như thế? Tiểu tử, ngươi xảy ra vấn đề gì rồi à?" Phùng Hợp Bà Bà chứng kiến biểu cảm của Vương Khiếu Thiên, cảm giác có chỗ nào đó không đúng, khàn giọng hỏi Vương Khiếu Thiên.

"Bạch tuộc quái bà bà, ta chuẩn bị đi diệt đám Trùng tộc bên ngoài, tay trái ta đã có một cái răng quái vật làm vũ khí, nhưng tay phải còn thiếu một cái Lưu Tinh Chùy, ngươi xem bộ dạng hiện tại ngươi, vừa vặn trở thành Lưu Tinh Chùy cho ta sử dụng, cái tạo hình này của ngươi chính là Lưu Tinh Chùy trời sinh!" Vương Khiếu Thiên say rượu lớn tiếng đối với Phùng Hợp Bà Bà nói, cũng rất nhanh tay liền bắt lấy xúc tua của Phùng Hợp Bà Bà.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Chiến Thần Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17: Thợ Săn Khát Máu

"Cái gì, tiểu tử ngươi điên rồi sao, có huyết động không trốn lại muốn đi ra ngoài cùng Trùng tộc chiến đấu. Còn nữa sao ngươi dám bảo ta là bạch tuộc quái, hiện tại ta sẽ cho ngươi thấy sự lợi hại của bà bà này, xem ngươi còn muốn dùng bà bà làm Lưu Tinh Chùy nữa không, suy nghĩ như vậy mà ngươi cũng dám nghĩ ra, đúng là uống rượu tới điên người rồi. Ném đòn đây!" Phùng Hợp Bà Bà phẫn nộ quát Vương Khiếu Thiên.

Vương Khiếu Thiên chỉ thấy hai cái xúc tua của Phùng Hợp Bà Bà rất nhanh lao tới tránh qua, hần liền tránh né rồi lập tức vươn cánh tay ra.

Hai cái xúc tua dùng sức quật lấy cánh tay của Vương Khiếu Thiên.

Hai cái xúc tua như hai roi dài múa trên không trung, nhưng lúc này thể năng của Vương Khiếu Thiên đã được đề cao gấp đôi, hơn nữa thời gian đối với hần trôi qua chậm 1/3.

Mặc dù xúc tua lao rất nhanh, nhưng ở trong mắt Vương Khiếu Thiên lúc này thì tốc độ xảy ra chậm gấp ba.

Trước người Vương Khiếu Thiên đột nhiên xuất hiện một cái nhân hình hư ảo nhàn nhạt màu xám, bày ra chiêu thức một người dùng tay đánh xúc tua, mặc dù nó rất đơn giản, nhưng rất thực dụng, góc độ vô cùng chính xác chống lại xúc tua Phùng Hợp Bà Bà.

"Đây chắc hẳn là hình ảnh dạy học chiến đấu mà hệ thống chiến thần Lâm Phi nói đến, xem phản ứng của Phùng Hợp Bà Bà thì hẳn là chỉ có một mình ta là có thể chứng kiến." Vương Khiếu Thiên nghĩ, bắt đầu mô phỏng theo chiêu thức vừa rồi.

"Bành bành" hai tiếng, xúc tua của Phùng Hợp Bà Bà công kích Vương Khiếu Thiên, nhưng cũng không thấy được Vương Khiếu Thiên như thế nào tránh né thì hần đã vươn tay từ trên không trung đập xuống.

"A, lực lượng lớn quá." Phùng Hợp Bà Bà cảm thấy có chút tà môn, Vương Khiếu Thiên lại thoải mái đè xúc tua của bà xuống.

Phùng Hợp Bà Bà không tin, lần này hất đầu lên, chỉ dùng hai xúc tua đỡ lấy cơ thể, còn bốn xúc tua khác đều vươn tới đánh Vương Khiếu Thiên.

Mà lúc này trước mắt Vương Khiếu Thiên lại xuất hiện một cái nhân ảnh hư ảo đánh ra chiêu thức khác, Vương Khiếu Thiên thấy công kích lần đầu tiên rất hữu dụng cho nên lần này liền không chút do dự làm theo.

"Ba ba ba" Vương Khiếu Thiên rất nhanh, hai tay trên không trung xuất hiện ảo ảnh, đè xuống ba cái xúc tua của Phùng Hợp Bà Bà.

Nhưng một xúc tua còn lại đã lọt qua được phòng tuyến của Vương Khiếu Thiên, trực tiếp quấn lấy cổ của Vương Khiếu Thiên.

Cái xúc tua này thật dài, nó quấn mấy vòng quanh cổ Vương Khiếu Thiên, khiến hần cảm thấy trên cổ như bị dính hồ.

"Tiểu tử, ngươi có thể say rượu đến phát điên, nhưng bất quá ngươi cũng phải coi bà bà ta là ai, nhanh quỳ xuống dập đầu nhận lỗi với bà bà ta, nói bản thân mình mới là bạch tuộc quái! Bằng không ta sẽ dùng xúc tua thắt ngươi chết ngạt!" Phùng Hợp Bà Bà đắc ý ngược đầu lên trời.

"Ngươi thử xem có thể thắt chặt không, bạch tuộc quái?" Vương Khiếu Thiên sau khi say rượu cũng không thêm để ý chút nào đến lời của Phùng Hợp Bà Bà, một cái xúc tua vừa mới quấn lấy cổ của hần lại bị hần tiện bất lấy, giúp hần túm lấy Phùng Hợp Bà Bà, khiến bà bà không thể bỏ chạy.

Vương Khiếu Thiên duỗi tay phải ra, rồi dùng sức túm lấy xúc tua ở trên cổ.

"A" Phùng Hợp Bà Bà cảm thấy xúc tua của mình giống như bị một cái càng kẹp lấy, Phùng Hợp Bà Bà chạy nhanh dùng sức lôi xúc tua để tháo lấy cổ Vương Khiếu Thiên chặt thêm.

Nhưng kết quả làm cho Phùng Hợp Bà Bà hết sức thất vọng, cho dù bà như thế nào thắt chặt xúc tua, Vương Khiếu Thiên vẫn nhe răng ra hướng bà

mỉm cười, Phùng Hợp Bà Bà cảm thấy như bị trào phúng.

"Cho ta lên." Vương Khiếu Thiên dùng sức kéo xúc tua, trực tiếp đem xúc tua trên cổ túm xuống.

"Gió lớn xe. Bắt đầu chuyển." Vương Khiếu Thiên cuồng tiếu, bắt đầu cầm lấy xúc tua Phùng Hợp Bà Bà mà xoay xoay trên không trung.

Một vòng, hai vòng, ba vòng--- "Rầm rầm rầm "

Bởi vì trong huyết động rất chật hẹp, đầu Phùng Hợp Bà Bà không ngừng bị nện lên thạch bích trong huyết động.

Phùng Hợp Bà Bà thấy toàn sao trời xoay vòng, cảm giác mê muội lúc này gia tăng mãnh liệt.

"Ngừng, mau dừng lại, tiểu tử ngươi ăn trứng thuốc gì, không biết ta là sư phụ y học của Lâm Phi sao? Ngươi dám đối với ta như vậy sao, thức thời thì mau thả ta ra, bằng không đợi sau khi ta về sẽ nói cho Lâm Phi, để cho hắn thu thập ngươi." Phùng Hợp Bà Bà thấy đánh không lại Vương Khiếu Thiên, bắt đầu chuyển qua dùng quan hệ với đệ tử Lâm Phi, hy vọng có thể dọa lùi Vương Khiếu Thiên đang ở trạng thái say rượu.

Không nhắc đến Lâm Phi còn tốt, nhưng nhắc tới Lâm Phi thì Vương Khiếu Thiên càng trở nên dừng cảm .

"Ngươi bạch tuộc quái, còn dám nhắc tới Lâm Phi, dám nói để hắn thu thập ta à! Ta rơi vào tình cảnh này chính là do bị hắn làm hại. Cũng là hắn bắt ta đem ngươi như vũ khí sử dụng để ra ngoài cùng Trùng tộc chiến đấu. Ngươi hãy ngoan ngoãn trở thành Lưu Tinh Chùy xuất lực cho ta, bằng không ta chết đi thì ngươi cũng đừng hòng chạy." Vương Khiếu Thiên phần nộ đối với Phùng Hợp Bà Bà trong tay nói.

Lúc này Vương Khiếu Thiên nhìn lại đồng hồ ba phút đếm ngược chỉ còn lại có hơn mười giây, hắn đã quyết định dù sao thì cũng chết, phải mang theo Phùng Hợp Bà Bà cùng Trùng tộc liều một lần, biết đâu còn có thể sống, lỡ bất quá chết thì chờ kiếp sau lại đầu thai, ngàn vạn đừng để gặp lại tên hệ thống chiến thần Lâm Phi tà ác.

Vương Khiếu Thiên nghĩ nghĩ, tay trái cầm lên xương răng quái vật trên mặt đất, tay phải cầm lấy một cây xúc tua của Phùng Hợp Bà Bà, kéo lê đầu bà bà trên mặt đất.

Vương Khiếu Thiên đi đến tảng đá ngăn cửa huyết động, rồi dùng hết toàn lực đẩy ra bên ngoài.

"Đùng" một tiếng, tảng đá lớn sau khi bị Vương Khiếu Thiên đẩy thì bắt đầu hướng phía ngoài nhấp nhô.

"Khúc khích" Trùng tộc vây bên ngoài bị tảng đá đẩy ra làm kinh sợ, bắt đầu tản ra tứ tán.

Vương Khiếu Thiên mượn cơ hội chạy nhanh ra cửa huyết động.

"Khúc khích" Trùng tộc vây quanh huyết động chứng kiến trong đó xuất hiện hai sinh vật sống liền bắt đầu hướng về phía Vương Khiếu Thiên lao tới.

Vương Khiếu Thiên cũng là lần đầu tiên ở khoảng cách gần như vậy mà quan sát Trùng tộc.

Trùng tộc lần này xuất hiện ở miệng hang dĩ nhiên là thợ săn khát máu của Trùng tộc.

Hình dáng của thợ săn khát máu khá giống như phiên bản phóng đại của bộ ngựa, bất quá kích thước đầu lại to hơn, như một cái liềm đao, trên đó gắn ba con mắt như đèn pha ô tô màu xám trắng, mang theo hàm răng sắc bén, còn có hai cái chân trước cự đại giống như lưỡi lê, là một loại trùng trên lục địa tương đương hung mãnh. (Bộ chiến binh trong starship trooper)

"Trời ạ, lần đầu tiên đã xuất hiện mười con thợ săn khát máu, đây đúng là muốn đưa chết ta mà." Vương Khiếu Thiên vừa từ trong huyết động chạy ra, trong nháy mắt đã bị những thợ săn khát máu này bao vây.

"Mau chạy trốn về, mau đem tảng đá bịt huyết động lại, ngươi đánh không lại mười con thợ săn khát máu này đâu, trời ạ, tiểu tử, ngươi dù có muốn chết cũng đừng lôi theo bà bà ta a, ta còn chưa có sống đủ đâu, ngươi đừng có làm bậy nha, ngươi đây là tự tìm đường chết." Giọng Phùng Hợp Bà Bà giờ phút này bèn nhon, điên cuồng quát lấy Vương Khiếu Thiên. Phùng Hợp Bà Bà lúc này vô cùng hận tên tiểu tử này, như thế nào lại không muốn sống, bà bà ban ngày như thế nào không nhìn ra hắn lại bạo lực như vậy, đoán chừng là sau khi uống rượu tinh thần bị Trùng tộc làm sợ tới mức điên rồi hiện tại đã bắt đầu điên cuồng.

Lúc này Vương Khiếu Thiên đã không còn để ý đến Phùng Hợp Bà Bà trong tay đang kêu la, hắn đã bắt đầu làm theo động tác trong hình ảnh chiến đấu.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Chiến Thần Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Giết Trùng

"Liều mạng, giết một con tính một con. Đám bộ ngựa kia, gia gia của các người đến đây." Vương Khiếu Thiên hét lớn, tay trái cầm thanh xương răng quái vật xông tới đâm thẳng, mặt cát trắng bị cước bộ của Vương Khiếu Thiên kéo một đường dài.

Thanh xương quái vật như một cây viên nguyệt loan đao nhắm đầu một con thợ săn huyết tinh gần nhất.

Nhưng thợ săn huyết tinh của Trùng tộc chính là loại sinh vật trời sinh ra để chiến đấu, phản ứng lực cũng rất nhanh, nó giơ lên hai cái chân trước cự đại giống như lưỡi lê của mình chắn ở trước đầu, "Dùng" một tiếng va chạm giữa thanh xương răng quái vật cùng chân trước của con thợ săn huyết tinh, lực phản chấn khiến Vương Khiếu Thiên phải lui về phía sau hai bước.

Vương Khiếu Thiên lần đầu tiên công đã bị chân trước của thợ săn huyết tinh đánh trở về.

"Khúc khích" chứng kiến hành động của Vương Khiếu Thiên, đám thợ săn huyết tinh bốn phía bắt đầu vây công Vương Khiếu Thiên. Một con liền từ trên mặt đất nhảy lên cao hơn ba thước, thân thể Trùng lướt tới phía trước Vương Khiếu Thiên rồi từ trên không chém vào đầu của Vương Khiếu Thiên.

"Đại bạch tuộc, vung cho ta." Vương Khiếu Thiên dùng sức vung đầu Phùng Hợp Bà Bà, chuẩn bị dùng cứng đối cứng với con thợ săn huyết tinh đang ở trên không kia, dù hẳn cũng không trông mong rằng cục thịt Phùng Hợp Bà Bà có thể thật trở thành Lưu Tinh Chùy hay không.

"A, nghiệp chướng, hỗn đản, tiểu tử hỗn đản." Phùng Hợp Bà Bà khàn giọng hét to, nhưng là đầu đã bị xoay vòng trên không, chân trước liềm đao của con thợ săn huyết tinh không ngừng lớn dần trước mắt của Phùng Hợp Bà Bà, đang sắp tiếp xúc với đầu của bà.

Phùng Hợp Bà Bà hoảng sợ kêu lên, nhanh vươn lấy năm cái xúc tua khác ngăn cản.

"Rầm rầm rầm" bốn xúc tua cuốn lấy đầu con Trùng kia, nhưng một cái xúc tua của Phùng Hợp Bà Bà cũng đã bị chân trước của con thợ săn huyết tinh kia chém bị thương, máu tươi chảy ròng ròng, nhưng may mắn xúc tua của Phùng Hợp Bà Bà cũng tương đương mềm nhũn, không có bị chém đứt, nhưng con đau khiến Phùng Hợp Bà Bà phải gào lên.

Phùng Hợp Bà Bà dùng sức bốn xúc tua, "Két" một tiếng, vụn gãy đầu con Trùng đã đâm đã thương bà, khiến nó đầu mình hai nơi rơi xuống đất.

Máu của Trùng tộc có màu xanh lục cùng máu đỏ tươi của Phùng Hợp Bà Bà vấy ra trên không trung, những con Trùng khác, có lẽ do chứng kiến đồng bạn bị giết, hay cũng có thể là do ngửi được mùi máu tươi của nhân loại, cũng đã bắt đầu trở nên càng cuồng bạo.

"Phát huy năng lực bản thân mình đi, bạch tuộc quái, giúp ta kéo dài chút thời gian." Vương Khiếu Thiên thấy Phùng Hợp Bà Bà mới thoáng đó đã giết được một con Trùng tộc, sức chiến đấu cũng không tệ, lần nữa lại vung đầu của Phùng Hợp Bà Bà, trực tiếp ném Phùng Hợp Bà Bà tới phía sau bốn con thợ săn huyết tinh lớn nhất đang bao vây.

"tiểu tử trời đánh, người đây rõ ràng là mưu sát, triệt để mưu sát." Phùng Hợp Bà Bà ở trên không mắng Vương Khiếu Thiên. Mấy chục năm qua, Phùng Hợp Bà Bà đều không có trải qua tình huống nguy hiểm như vậy bị bốn con thợ săn huyết tinh liên sát, chứng kiến Phùng Hợp Bà Bà bay về phía chúng nó giống như thấy được bữa ăn ngon, bắt đầu tranh nhau công kích.

Phùng Hợp Bà Bà dùng xúc tua chống đỡ thân thể, di động qua lại, liều mạng tiến hành tránh né.

Vương Khiếu Thiên chứng kiến Phùng Hợp Bà Bà tuy không ngừng bị thương, nhưng nhất thời còn chưa có thể chết, có thể giúp hắn tranh thủ một ít thời gian.

Vương Khiếu Thiên cũng bắt đầu bất chấp trả bất cứ giá nào, tay cầm thanh xương răng quái vật bắt đầu mô phỏng theo hình ảnh dạy học chiến đấu, rất nhanh hướng đám Trùng phóng đi.

Vương Khiếu Thiên di động thân thể, cước bộ không ngừng đập đất mà phóng đi, rất nhanh biến hóa vị trí, không ngừng tránh né công kích đồng thời của đám Trùng, xương răng quái vật trong tay hung mãnh chém về phía trước, chém đứt chân trước một con thợ săn huyết tinh.

Vương Khiếu Thiên cũng không có dừng lại, tiếp tục phóng đi, chân trái cất bước về phía trước, tay phải nắm lấy xương răng quái vật, chân phải lao theo, thân thể đồng thời nghiêng về phía trước, thanh xương răng quái vật trong tay liền đâm vào hốc mắt một con thợ săn huyết tinh ở phía trước.

Mũi nhọn của xương răng quái vật trực tiếp đâm xuyên qua một trong ba con mắt của con thợ săn huyết tinh đó.

"Két" một tiếng, tạp âm chói tai giống như tiếng cào vào thủy tinh, Vương Khiếu Thiên chứng kiến nhũ dịch màu xám trắng sền sệt từ trong mắt con Trùng tộc chảy ra. Trên đầu con Trùng tộc này đã xuất hiện một lỗ lớn.

Vương Khiếu Thiên cũng không có ngừng lại, xương răng quái vật trong tay tiếp tục dựa theo hình ảnh dạy học chiến đấu mà tiến công, hắn xoay cổ tay lại, trong một cái chớp mắt tiếp theo, hai con mắt còn lại của con thợ săn huyết tinh kia cũng bị Vương Khiếu Thiên đánh bạo.

"Gào khóc" con Trùng bị đâm thủng mắt, thống khổ hí nói, thân thể của nó rất nhanh run run, chân trước hung mãnh bổ tới vị trí thân thể Khiếu Thiên.

Vương Khiếu Thiên một kích đắc thủ cũng không có ngừng lại, rất nhanh nghiêng người tránh né.

Vương Khiếu Thiên không ngừng tránh né tiến công của con Trùng, nhanh chóng án theo chiêu thức của hình ảnh dạy học chiến đấu mà không ngừng đánh trả, "Ken két" thanh xương răng quái vật liên tục cùng bốn chân của con thợ săn huyết tinh giao nhau. Vương Khiếu Thiên giờ phút này không dám một chút sơ sẩy, vô cùng cẩn thận mô phỏng theo chỉ đạo của hình ảnh dạy học chiến đấu để phản công, Vương Khiếu Thiên cũng biết đây không phải

trò chơi, mạng chỉ có một lần, chết sẽ không còn nữa.

May mắn là tỉ lệ thời gian chiến đấu trôi qua chậm 1/3, hơn nữa Vương Khiếu Thiên lúc này đang ở trạng thái bạo đậu, trị số thân thể sở hữu được đề cao không ít, hơn nữa hệ thống chiến thần chiếu cố nhiệm vụ lần đầu tiên đánh nhau kịch liệt, cung cấp hình ảnh dạy học kỹ thuật chiến đấu của chiến thần, để cho Vương Khiếu Thiên trong khoảng thời gian ngắn còn có thể chống cự tiến công của Trùng tộc.

Nhưng dù cho là như vậy, bởi vì là lần đầu tiên đánh nhau, bình thường căn bản không có rèn luyện qua cái gì, Vương Khiếu Thiên không thể đối kháng lại đám Trùng tộc hung mãnh tàn bạo. Có nhiều chiêu thức Vương Khiếu Thiên dùng đều không có đúng chỗ, khiến cho thân thể không ngừng bị chân trước cùng hàm răng sắc bén của con Trùng quệt làm bị thương.

Máu màu xanh lục của Trùng tộc không ngừng vẩy ra trên không trung, chiến đấu đang tiếp tục, Vương Khiếu Thiên cảm thanh xương răng quái vật liên tục vung vẩy, giờ phút này hắn đã giết đến cao hứng, cũng không còn để tâm đến vết thương do bị con Trùng gây ra trên người, chỉ cần không nguy hiểm đến tánh mạng, Vương Khiếu Thiên cũng không để ý tới.

"Chiến đấu, chiến đấu, giết, giết, giết, không giết chúng nó, hôm nay chết sẽ là bản thân mình." Đối mặt sợ hãi từ vong đã để cho Vương Khiếu Thiên biến thân thành một chiến sĩ thị huyết hung mãnh.

Thanh xương răng màu trắng đã bị máu lục sắc của Trùng tộc nhuộm biến sắc, Vương Khiếu Thiên không ngừng mà quơ lấy thanh xương răng quái vật, "Rầm rầm rầm" đánh hướng con Trùng bên cạnh.

Vương Khiếu Thiên dùng nhanh đánh nhanh, trước dùng thanh xương răng quái vật trong tay chặt bỏ đầu con Trùng tộc.

Máu lục sắc từ chỗ cổ con Trùng tộc xì ra, con thợ săn huyết tinh này dù mất đi đầu nhưng thân thể cũng không có lập tức chết đi, nó té trên mặt đất, gãy dựa hai vòng mới bất động.

Vương Khiếu Thiên cảm nhận một luồng năng lượng màu ngân bạch từ thân thể đã chết của con Trùng bay vào trong Con Mắt Thần Chết của hắn.

Một cảm giác nhẹ nhàng khoan khoái, trải rộng hai mắt hắn.

"Con Mắt Thần Chết (sơ cấp), kinh nghiệm cần để thăng cấp: 1/ tỷ." Vương Khiếu Thiên mơ hồ chứng kiến giá trị kinh nghiệm của Con Mắt Thần Chết đã được đề cao một điểm.

"Cái hệ thống chết toi này, lão tử liệu chết giết chết một con thợ săn huyết tinh để mất hấp thu linh hồn của nó, vậy mà mới được có một điểm giá trị kinh nghiệm, vậy đề cái con mắt này thăng cấp thì dù là tàn sát sạch Trùng tộc trên một cái tinh cầu thì khả năng số lượng vẫn còn chưa đủ." Vương Khiếu Thiên ở trong lòng nghĩ, nhưng bốn con thợ săn huyết tinh đã tạo thành một vòng tròn, chuẩn bị tấn công Vương Khiếu Thiên khiến hắn cũng không có thời gian để tiếp tục nghĩ tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Chiến Thần Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Tiến Hành Chém Giết

Vương Khiếu Thiên cùng đám thợ săn khát máu vẫn tiếp tục tiến hành chém giết.

Một con thợ săn khát máu chết làm cho Phùng Hợp Bà Bà đang tránh né công kích từ bốn con thợ săn khát máu khác hết sức kinh ngạc.

Sáu xúc tua của Phùng Hợp Bà Bà không ngừng bám lấy mặt đất, tăng đá trên vách núi mà tránh né công kích của đám Trùng.

Phùng Hợp Bà Bà dành chút thời giờ nhìn tình hình đánh nhau bên này của Vương Khiếu Thiên, cứ nghĩ Vương Khiếu Thiên sẽ bị giết chết, cho nên bà bà dự định chuẩn bị đem bốn con sâu này dẫn tới chỗ thì thể Vương Khiếu Thiên sau đó thì bản thân mình lập tức chạy khỏi nơi này.

Phùng Hợp Bà Bà chứng kiến trên cánh tay, trước ngực cùng phía sau lưng của Vương Khiếu Thiên đầy vết thương do chân trước của đám thợ săn khát máu gây ra.

Lúc vừa mới bắt đầu thì Vương Khiếu Thiên ra chiêu tư thế còn có vẻ rất cứng ngắc, bất quá góc độ cùng thời điểm đều cũng không tồi, mỗi một lần đều bị đám Trùng đánh trúng vào chỗ, nhưng hắn vẫn né thoát được công kích hung mãnh của đám Trùng.

"Thời gian đã trôi qua lâu như vậy, tiểu tử này như thế nào còn không chết, trời ạ, hắn như thế nào mạng lớn như vậy." Phùng Hợp Bà Bà cảm khái.

Chiến đấu đang tiếp tục, Phùng Hợp Bà Bà phát hiện chiêu thức của Vương Khiếu Thiên nguyên bản từ cứng ngắc đã dần trở nên linh hoạt nhuần nhuyễn, hơn nữa lực lượng vận dụng ngày càng thêm hoàn mỹ. Nguyên bản trắng diện cùng đám thợ săn khát máu chiến đấu cực kỳ nguy hiểm, lại dần dần bị Vương Khiếu Thiên san bằng.

"Không thể nghĩ đến cái tên tiểu tử này là một chiến sĩ trời sinh, lại có thể trong chiến đấu phát triển rất nhanh, thần kinh chiến đấu mạnh như vậy." Phùng Hợp Bà Bà âm thầm nghĩ tới.

Vương Khiếu Thiên cảm thanh xương răng quái vật, trải qua không ngừng chém giết, rốt cục hắn đã giết chết được năm con Trùng tương đối yếu nhược vậy khốn hãn.

"A, lão tử là chiến thần, lão tử là chiến thần tương lai, ai muốn giết ta, ta liền trước chém nát đầu hắn ra." Vương Khiếu Thiên cảm thanh xương răng quái vật đã nhuộm màu xanh lục mà ngửa mặt lên trời hét dài.

Phùng Hợp Bà Bà cách đó không xa thấy một màn như vậy, có chút thất thần, "Thật muốn đem tên Vương Khiếu Thiên này đi giải phẫu nghiên cứu cấu tạo thân thể cùng thần kinh phản ứng, ghen của hắn. Nếu mà có thể giải phẫu hắn, phỏng chừng chiến sĩ sinh hóa do ta chế tạo lại có thể đề cao một bậc." Phùng Hợp Bà Bà nghĩ.

Ban đêm trong sơn cốc, một thiếu niên toàn thân nhuộm màu huyết hồng cùng màu lục sắc, thẳng tắp đứng ở nơi đó, bên cạnh hắn là thi thể của năm con thợ săn khát máu bị chém rơi đầu. Mất thiếu niên phát ra hung quang màu xám trắng.

"Nhanh, đừng có làm ra vẻ bận rộn, tiểu tử thôi, mau tới đây hỗ trợ ta, ngươi lại tự cao tự đại rồi, lão bà bà ta sắp chết rồi." Phùng Hợp Bà Bà cách đó không xa vội vàng cầu cứu Vương Khiếu Thiên đang vẫn còn trong dư vị trạng cảnh đánh nhau.

Sau đó Phùng Hợp Bà Bà bắt đầu mang theo bốn con thợ săn khát máu lớn đang vây khốn mình, hướng phía Vương Khiếu Thiên mà chạy tới.

"Bạch tộc bà bà, mạng ngươi còn rất cứng nha, còn chưa có chết! Lưu Tinh Chùy đã trở lại!" Vương Khiếu Thiên chứng kiến Phùng Hợp Bà Bà rất nhanh hướng hãn bỏ tới nói ra.

Sau đó Vương Khiếu Thiên chuyển thanh xương răng quái vật sang tay trái, tay phải còn lại thì bắt lấy một cây xúc tua thô to của Phùng Hợp Bà Bà.

"Đừng bắt ta, mau buông tay thi thể của ngươi ra, tiểu tử hỗn đản, nhanh buông xúc tua của ta ra, đừng lấy ta làm vũ khí. Ngươi ---" Phùng Hợp Bà Bà phát hiện xúc tua của mình lại bị Vương Khiếu Thiên bắt lấy, đầu lần nữa bị nâng lên giữa không trung, vội quát Vương Khiếu Thiên.

Nhưng Vương Khiếu Thiên lại không chút nào để ý lời của Phùng Hợp Bà Bà.

Lúc này bốn con thợ săn khát máu chia làm bốn hướng, lại lần nữa vây Vương Khiếu Thiên cùng Phùng Hợp Bà Bà vào chính giữa.

Bốn con thợ săn khát máu cũng không có vội tiến công mà vẫn chờ lấy thời cơ, chúng nó cũng đã nhìn ra Vương Khiếu Thiên cùng những "thức ăn" không thường có sự khác nhau.

Vương Khiếu Thiên không chờ đợi, hãn tiếp tục án theo hình ảnh chiến đấu xuất hiện trước người hãn mà tiến công.

Tay phải Vương Khiếu Thiên cầm lấy Phùng Hợp Bà Bà, tay trái cầm lấy thanh xương răng quái vật hướng một con Trùng gần hãn nhất mà lao tới.

Phùng Hợp Bà Bà kinh hãi phát hiện, lần này Vương Khiếu Thiên lại đem đầu mình vùng mạnh, mục tiêu là cái đầu như liềm đao của một con thợ săn khát máu.

Phùng Hợp bà bà mất thấy đầu của con thợ săn khát máu trước mắt mình càng lúc càng lớn, lúc này bà bà đã chẳng còn quan tâm tới xúc tua bị thương, nhanh chóng dùng năm cái xúc tua đuổi về phía trước đầu của con thợ săn khát máu này.

Con thợ săn khát máu liền nâng lên một cái chân trước ngăn cản xúc tua của Phùng Hợp Bà Bà, một cái chân trước khác chính là hung hãn đâm một cái vào ngực của Vương Khiếu Thiên.

Vương Khiếu Thiên giảm tốc độ vọt tới trước, sau đó nghiêng người một cái, mặc dù tránh được chân trước, nhưng trước ngực lần nữa lại bị kéo lê một vết máu dài.

Vương Khiếu Thiên cũng chẳng thèm để ý tới vết thương trước ngực, tay trái cầm thanh xương răng quái vật tiếp tục tiến công con thợ săn khát máu.

Được gia cố thêm lực lượng lao tới, thanh xương răng quái vật trên tay Vương Khiếu Thiên trực tiếp đâm vào bụng con thợ săn khát máu, Vương Khiếu Thiên vẫn không có ngừng tay, tiếp tục mở rộng miệng vết thương ra khiến con thợ săn khát máu bị rách bụng bề ngực.

Bụng của con thợ săn khát máu bị mở ra một vết thương dài hơn nửa thước.

Máu lục sắc của Trùng tộc cùng các bộ phận khác trong cơ thể như ruột, túi mật cùng khí quan không ngừng từ miệng vết thương rơi xuống.

Cái con thợ săn khát máu to lớn này bước được vài bước "Xèo xèo", thống khổ tru lên vài tiếng.

Nó càng chuyển động, khí quan cùng ruột rơi ra từ miệng vết thương càng nhiều, sau khi bước thêm được năm bước thì chân đã mềm nhũn, ngã xuống mặt đất, mất đi sức chiến đấu, cách cái chết đã không còn xa.

Tất cả sự tình phát sinh chỉ trong hai ba giây, mấy con thợ săn khát máu khác thấy con thợ săn khát máu kia bị mổ bụng liền từ ba phía lao đến tấn công thân thể của Vương Khiếu Thiên.

Tay phải của Vương Khiếu Thiên nhanh chóng vung đầu Phùng Hợp Bà Bà một vòng, chặn công kích của một con Trùng, sau đó Vương Khiếu Thiên mảnh xoay người một cái nhảy lên, thanh xương răng quái vật ở tay trái đâm vào chân trước một cái con thợ săn khát máu khác.

Vương Khiếu Thiên mượn lực, giẫm lên cái chân trước mà nhảy lên trên lưng con thợ săn khát máu. Con thợ săn khát máu kia không cam tâm để cho nhân loại cười, không ngừng lắc lư thân thể để hất Vương Khiếu Thiên xuống.

Nhưng nó càng lắc lư càng giúp Vương Khiếu Thiên thoát khỏi vây khốn của hai con thợ săn khát máu còn lại.

"Cuốn lấy cổ của nó, Lưu Tinh Chùy, biến thành dây cương cho ta, ta mà té xuống thì cả ta và người đều sẽ chết." Vương Khiếu Thiên quát Phùng Hợp Bà Bà.

Thời khắc sinh tử này, Phùng Hợp Bà Bà cũng chỉ có thể đành nghe theo sự bài bố của Vương Khiếu Thiên, bốn xúc tua cuốn lấy cổ cái con thợ săn khát máu này.

Tay phải Vương Khiếu Thiên nắm chặt xúc tua của Phùng Hợp Bà Bà, thân thể kịch liệt đung đưa theo cái lắc lư của con thợ săn khát máu.

Thanh xương răng quái vật trên tay trái Vương Khiếu Thiên lúc này nhắm ngay lưng con thợ săn khát máu mà dùng sức đập mạnh xuống.

"Loảng xoảng loãng xoảng" mặc dù giáp lưng con thợ săn khát máu rất cứng, vẫn không chịu được việc Vương Khiếu Thiên liên tục dùng thanh xương răng quái vật nện vào, rất nhanh liền xuất hiện một cái lỗ máu to.

Vương Khiếu Thiên trực tiếp đem thanh xương răng quái vật đâm sâu vào cái lỗ máu mà khuấy đảo vài vòng.

Cái con thợ săn khát máu theo sự khuấy đảo của Vương Khiếu Thiên càng điên cuồng lắc lư cổ hất Vương Khiếu Thiên xuống.

Nhưng lực lượng xúc tua của Phùng Hợp Bà Bà quán quanh kinh người, căn bản không thể nào hất Vương Khiếu Thiên xuống.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Chiến Thần Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Ban Thưởng Của Hệ Thống Chiến Thần

"Đi chết đi!" Vương Khiếu Thiên gào lên, rồi dùng sức nắm lấy thanh xương răng quái vật trong tay trái lên, gân xanh nổi lên, thanh xương răng quái vật sắc bén trực tiếp đâm thủng lưng con thợ săn khát máu này, xuyên thủng qua bụng nó.

Nội tạng của con thợ săn khát máu hoàn toàn vỡ tan, tứ chi mềm nhũn, lập tức té xuống mặt đất.

Vương Khiếu Thiên từ trên lưng nó nhảy xuống, xúc tua của Phùng Hợp Bà Bà lúc này cũng buông đầu cái con thợ săn khát máu này ra.

Giờ phút này hai con thợ săn khát máu bên cạnh lại lần nữa bỏ nhào qua, một trái một phải mà hướng Vương Khiếu Thiên công kích tới, chúng nó nhìn thấy đồng loại nguyên một đám lần lượt bị Vương Khiếu Thiên giết chết, nhưng bản thân vẫn không chút e ngại.

Vương Khiếu Thiên giờ phút này đã thờ hồn hển, cảm giác lực lượng toàn thân đang giảm xuống, Vương Khiếu Thiên biết rõ trạng thái bạo đậu của hắn sắp chấm dứt. Vương Khiếu Thiên quyết định tốc chiến tốc thắng, vì một khi chấm dứt trạng thái bạo đậu, thuộc tính cơ năng thân thể sẽ giảm gấp mấy lần, Vương Khiếu Thiên có thể chắc chắn lúc đó bất hấn đối mặt Trùng tộc thì kết cục chỉ có một chữ chết.

Chứng kiến đám Trùng đánh tới phía hắn, Vương Khiếu Thiên không lựa chọn lui về phía sau mà ra sức chạy về phía hai con Trùng ở trước mặt mà phóng đi.

Thân hình to lớn của hai con Trùng đã có thể thấy rõ, Vương Khiếu Thiên lúc này có thể ngửi thấy được mùi máu tanh của chúng.

"Đi cho ta." Vương Khiếu Thiên giống như ném bowling trên mặt đất, tay phải nắm lấy đầu Phùng Hợp Bà Bà nhắm ngay chỉ sau một cái con Trùng bên trái mà ném tới.

"Tiểu tử, người đứng là muốn hại chết bà bà. Người là tên tiểu tử hỗn đản." Đầu Phùng Hợp Bà Bà tại mặt đất quay cuồng, phần nộ kêu.

Phùng Hợp Bà Bà vì mạng sống, cố hiệu dụng cảm giác mê muội, khống chế sáu cái xúc tua đuổi ra, quán chặt lấy hai chi sau của con Trùng này. Lực quán tính khi con Trùng này lao tới đã trực tiếp kéo căng bay một cái xúc tua của Phùng Hợp Bà Bà quán quanh, dù vậy năm cái xúc tua còn lại vẫn nắm chặt.

Chân trước của con Trùng vô ý dẫm lên đầu của Phùng Hợp Bà Bà. Phùng Hợp Bà Bà nhanh nghiêng đầu một cái, may mắn tránh thoát được.

Chân trước sắc bén của con Trùng vẫn quẹt qua đầu Phùng Hợp Bà Bà trên mặt đất. Tại trên gương mặt tràn đầy vết sẹo của Phùng Hợp Bà Bà lại có thêm một vết thương dài, máu tươi lập tức từ miệng vết thương chảy ra.

Bởi vì bị xúc tua của Phùng Hợp Bà Bà quán quanh, cũng làm cho cái con con thợ săn khát máu này bị trượt chân, thân thể ngã trên mặt cát.

"Àm àm" một tiếng vang do thân thể to lớn của con Trùng ngã xuống mặt đất, bắn lên lượng lớn cát trắng bay lên, đầu Phùng Hợp Bà Bà cũng bị thân cái con Trùng này đè lên, trong lúc này nhất thời không thể cử động, sống chết không biết.

Mặt khác con Trùng còn lại cũng không để ý đến đồng bạn vừa ngã sấp xuống, mà vẫn tiếp tục nhảy lên, đánh về phía người Vương Khiếu Thiên ở phía trước nó.

Nhìn thân hình to lớn của con Trùng ngày càng gần, hai mắt của Vương Khiếu Thiên dựa theo hình ảnh chiến đấu liền biết rõ lúc này đây, nếu như thất bại, hẳn sẽ bị chân trước của con thợ săn khát máu đâm thủng.

Tại gấp ba thời gian tăng phúc, Vương Khiếu Thiên có thể thấy mọi cử động của con thợ săn khát máu này.

Vương Khiếu Thiên nắm chắc thời cơ, lần nữa hai tay nắm lấy thanh xương răng quái vật, hai chân dậm người xuống đất bật lên.

Thanh xương răng quái vật trong tay Vương Khiếu Thiên vượt qua ngăn cản, tiếp lấy công kích từ chân trước của con Trùng, rồi trượt xuống phía dưới của con Trùng, thanh xương răng quái vật trong tay liền hung hăng cắm vào bụng nó, mượn nhờ tốc độ trượt mà mổ bụng con Trùng này.

Ngấn ngón chỉ trong hai ba giây đồng hồ, chiến đấu liền chấm dứt, thân của cái con Trùng này liền bị Vương Khiếu Thiên mở ra.

Con Trùng này "Xèo xèo" kêu thảm, khí quan cùng máu lục sắc từ miệng vết thương do thanh xương răng quái vật mở ra bắt đầu tuôn ra, chỉ sau dần trở nên mềm nhũn, ngã xuống đất.

Vương Khiếu Thiên không có ngừng lại, mà rất nhanh xoay người, tay trái cầm ngược thanh xương răng quái vật như Viên Nguyệt Loan Dao mà chém vào đầu của con thợ săn khát máu bên cạnh bị Phùng Hợp Bà Bà túm lấy ở bên cạnh.

"Két" một tiếng, đầu của cái con thợ săn khát máu này cũng bị Vương Khiếu Thiên bổ xuống.

Vương Khiếu Thiên tay cầm thanh xương răng quái vật dính đầy máu lục sắc của Trùng tộc, thân đứng thẳng, nhìn bốn phía, gió lạnh ban đêm thổi đánh trúng thân thể Vương Khiếu Thiên.

Bốn phía là thi thể của đám Trùng tộc vừa mới bị hấn và Phùng Hợp Bà Bà giết chết. Trên mặt đất vương vãi huyết nhục lục sắc cùng màu đen của Trùng tộc, mùi vô cùng nồng.

"Ta sẽ trở thành chiến thần, ta tương lai sẽ trở thành chiến thần." Vương Khiếu Thiên nhìn thi thể của đám Trùng tộc trên đất, có chút không dám tin những thứ này là kiệt tác của hắn. Mấy năm trước, ngay cả một con gà mà hắn cũng chưa từng giết qua, nhưng chỉ trong một khoảng thời gian ngắn tới nay mà hắn đã giải quyết hết mười con thợ săn khát máu. Giờ phút này Vương Khiếu Thiên kích động ngửa mặt lên trời thét dài, cảm giác hắn chính là chiến thần.

"Mau kéo ta ra đi, ta còn chưa có chết, ngươi đừng có giả bộ, cứ thế này sẽ đưa tới càng nhiều Trùng tộc, nhanh đem những thi thể này đi xử lý, bằng không lát nữa sẽ bị đám Trùng tộc kéo tới bao vây." Phùng Hợp Bà Bà ở dưới thân con vừa bị chém đầu quát.

"Đúng là nên nhanh xử lý." Vương Khiếu Thiên nghe được lời Phùng Hợp Bà Bà, nhanh chóng đình chỉ thét dài, nhiệm vụ hệ thống chiến thần là tiêu diệt đám Trùng tộc quấy rầy ngoài động, nếu một đám nữa kéo lại, Vương Khiếu Thiên sẽ không còn khí lực để đánh.

Vương Khiếu Thiên chạy nhanh xóc lên thi thể cái con Trùng này, đem Phùng Hợp Bà Bà bên dưới kéo ra.

Dừng lại, Vương Khiếu Thiên mới phát hiện toàn thân đau nhức, hơn nữa trên người còn chi chít vết thương lớn nhỏ.

Vương Khiếu Thiên nhìn về phía Phùng Hợp Bà Bà, bộ dáng của bà bà cũng không tốt lắm. Trên đầu của Phùng Hợp Bà Bà bị mở một đường rách, nguyên bản sáu cái xúc tua, bây giờ chỉ còn lại năm cái, một cái không biết đã rơi đi nơi nào, hơn nữa trong năm cái còn có ba cái bị thương.

"Tiểu, tiểu tử, mau đem thi thể của đám Trùng này kéo tới xa xa, sau đó đem vài cái thi thể tương đối đầy đủ, không có chảy quá nhiều máu kéo vào trong huyết động. Tới nay bà bà ta muốn ăn chúng để bổ sung tiêu hao hôm nay." Phùng Hợp Bà Bà khàn giọng nói với Vương Khiếu Thiên, nhưng thanh âm kia cứ liên tục đứt quãng, giống như đã hết hơi.

Vương Khiếu Thiên không có hỏi nhiều, bắt đầu chuyển năm cái thi thể Trùng tiến vào huyết động, Phùng Hợp Bà Bà liền dùng xúc tua cuốn lấy năm cái thi thể Trùng túm đến một góc xa xa.

Cuối cùng Phùng Hợp Bà Bà cùng Vương Khiếu Thiên hai người lần nữa hợp lực, đem tảng đá lớn nguyên bản bịt kín huyết động trở về.

Sau khi làm xong hết thảy, tinh thần cùng khí lực của Vương Khiếu Thiên đã tiêu hao hết, trực tiếp đặt mông trên tảng đá trong huyết động ngồi.

Trong đầu Vương Khiếu Thiên đột nhiên truyền đến thanh âm lười biếng của hệ thống chiến thần Lâm Phi bộ dáng trung niên đại thúc:

"Leng keng: Chúc mừng ký chủ hoàn thành nhiệm vụ: Diên cuồng giết chó (bản uy nghiêm).

Công tác thống kê ký chủ đánh chết Trùng tộc

Số lượng: Đánh chết chín Trùng tộc lục địa cấp thấp - thợ săn khát máu.

Độ hoàn thành nhiệm vụ: 90%, (một con do Phùng Hợp Bà Bà một mình đánh chết).

Xét cấp bậc hoàn thành nhiệm vụ: B-.

Hệ thống đánh giá: Ký chủ trong chiến đấu đã phô bày tinh thần cứng cỏi bất khuất của chiến thần, đạt được khen ngợi miệng lần thứ nhất của hệ thống.

Nhưng chỉ là chín con Trùng tộc đẳng cấp thấp nhất đã khiến cho toàn thân ký chủ bị thương, thể năng hao hết, thật sự là có tổn hại hình tượng cường đại của hệ thống chiến thần. Ký chủ muốn tiếp tục sống sót thì phải không ngừng nâng cao, rèn luyện thể năng cùng kỹ thuật chiến đấu của mình mới được.

Ban thưởng hoàn thành nhiệm vụ lần này: hệ thống chiến thần là vì khen ngợi ký chủ đã anh dũng chiến đấu, đem ban thưởng cho ký chủ 'chương trình học' huấn luyện kỹ thuật cách đấu của Chiến thần'."

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Chiến Thần Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21: Chương Trình Huấn Luyện Kỹ Thuật Cách Đấu Của Chiến Thần

Vương Khiếu Thiên nghe được hệ thống chiến thần Lâm Phi thông báo nhiệm vụ hoàn thành xong thì mới có thể buông lòng.

Giờ phút này Vương Khiếu Thiên cảm giác toàn thân đều là vết thương, khí lực rõ ràng so với lúc bình thường còn thấp hơn không ít, cái này phỏng chừng chính là tác dụng phụ của kỹ năng bạo đầu rồi.

Vương Khiếu Thiên đếm đại khái trên người có tất cả hơn hai mươi vết thương lớn nhỏ, cũng đều là đang chảy máu, trong đó vết thương trước ngực hẳn là lớn nhất, thậm chí miệng vết thương còn hóa đen, phỏng chừng nếu không xử lý nhanh thì sẽ nguy mất.

Tại tình cầu vô danh che kín Trùng tộc này, cũng không có được vật gì mà Vương Khiếu Thiên biết, nếu không nhanh chóng may miệng vết thương lại thì hẳn cũng chỉ có thể chờ chết.

Vương Khiếu Thiên chạy nhanh về phía phiến đá đặt bình rượu đá lúc trước, sau đó hắn dùng thanh xương răng quái vật nguyên bản giả ra một ngụm nhỏ tửu thủy. Sau đó, Vương Khiếu Thiên liền cởi áo ra, tay kéo rách một ít vải trên áo, sau đó dùng rượu ngâm đắm vải này, bắt đầu hướng mấy chỗ vết thương trên người mà nhẹ nhàng lau.

"A" Rượu chạm vào miệng vết thương gây ra cảm giác vô cùng đau đớn, làm cho hàm răng của Vương Khiếu Thiên cứ đánh vào nhau.

Sau khi Vương Khiếu Thiên đem vết thương trên người lau sơ, hắn lại giặt xuống một ít vải vóc trên quần áo, bắt đầu băng bó đơn giản một chút, bất quá thủ pháp băng bó của Vương Khiếu Thiên thật sự là không thể khen tặng.

Có chút vết thương ở vị trí khó khăn, Vương Khiếu Thiên đành chạy đi tìm Phùng Hợp Bà Bà để nhờ bà bà giúp hắn băng bó.

Vương Khiếu Thiên bắt đầu hướng Phùng Hợp Bà Bà nhìn.

Sau khi xem xét, cảnh tượng trước mắt làm cho Vương Khiếu Thiên vô cùng hoảng sợ.

Phùng Hợp Bà Bà đang dùng năm cái xúc tua của mình mà không ngừng biến dài nuốt lấy một con Trùng vào người từ miệng vết thương.

Sau đó, Vương Khiếu Thiên liền phát hiện, trên mặt năm cái xúc tua của Phùng Hợp Bà Bà có bướu thịt hình gì đó đang di động từ thi thể Trùng tộc đến dưới cổ của Phùng Hợp Bà Bà.

Thi thể của Trùng tộc lúc này lấy mắt thường có thể nhìn thấy tốc độ trở nên khô kiệt, Phùng Hợp Bà Bà đang dùng xúc tua của mình để hút huyết nhục của Trùng tộc, mà cái thi thể Trùng tộc vừa bị xúc tua của Phùng Hợp Bà Bà hấp thành khô cạn bây giờ đã giống như một tiêu bản Trùng bằng sáp.

Sau khi hút xong huyết dịch của một con thợ săn khát máu, bộ dạng rơi rụng của Phùng Hợp Bà Bà đã biến mất dần, da mặt cũng dần trở nên căng bóng.

Cái đoạn xúc tua kia của Phùng Hợp Bà Bà cũng dài ra một ít.

"Trời ạ, Phùng Hợp Bà Bà này nói muốn đi ăn, nguyên lai là như vậy hút. Xem bộ dạng của bà bà khi ăn thì so với Trùng tộc còn nguy hiểm hơn." Vương Khiếu Thiên nghĩ nghĩ, hai mắt cứ nhìn chăm chăm vào sáu cái xúc tua mang theo đầy giác hút của Phùng Hợp Bà Bà này.

Phùng Hợp Bà Bà cũng không có ngừng lại, sáu cái xúc tua lại tiếp tục cắm vào một thi thể Trùng khác mà hút. Chỉ trong chốc lát, thi thể Trùng tộc này cũng bị hút khô, sau đó Phùng Hợp Bà Bà lại thay đổi một cái khác.

Cứ như vậy, Phùng Hợp Bà Bà liên tục hút lấy huyết dịch của ba cái thi thể Trùng tộc mới dừng lại.

Vương Khiếu Thiên lại nhìn bộ dạng Phùng Hợp Bà Bà, giờ phút này nếp nhăn trên mặt của Phùng Hợp Bà Bà cũng không còn, làn da cũng căng bóng hơn, xúc tua cũng trở nên thô to có lực, ngoại trừ vết sẹo trên mặt còn có thật nhiều khâu thì giống như không có gì cả.

"Trời ạ, bạch tuộc quái hút máu." Vương Khiếu Thiên nghĩ nghĩ, nhưng rồi cũng không có dám nói ra.

Phùng Hợp Bà Bà ăn xong, trong miệng còn có vẻ thêm thuồng, quay đầu nhìn về phía Vương Khiếu Thiên.

"Hỗn đản tiểu tử, trước chiến đấu thiếu chút nữa làm cho bà bà ta chết rồi, may mắn bà bà mạng lớn, có những thi thể Trùng tộc này giúp ta bồi bổ tế bào.

Nếu không nhìn thấy nguoi cũng có sức chiến đấu, giữ lại phòng chừng có tác dụng, nếu không ta hiện tại cũng sẽ đem nguoi cũng hút khô.

Cho nguoi một cái thi thể Trùng tộc, nguoi cũng nên ăn một chút gì đi!" Phùng Hợp Bà Bà khàn giọng lạnh lùng nói với Vương Khiếu Thiên.

Phùng Hợp Bà Bà trực tiếp dùng hai cái xúc tua thô to đem thi thể của con thỏ săn khát máu này đặt bên chân của Vương Khiếu Thiên.

"Ăn thi thể Trùng tộc? Không có gì khác để ăn à? Trong nó liệu có độc không?" Vương Khiếu Thiên rất không tình nguyện nhìn một chút thi thể của Trùng tộc, nếu là còn có lựa chọn, thật không nghĩ dám ăn. Vương Khiếu Thiên nhìn thi thể Trùng tộc dưới chân, bộ dạng dữ tợn của con thỏ săn khát máu này cũng khiến hắn không dám mở miệng.

"Tình cầu này toàn là Trùng tộc, chỉ còn một số ít sinh vật khác còn sống, do đó nếu không ăn thịt Trùng thì chỉ có chết đói.

Nói tất cả, đừng tự coi mình là nhân loại xem, suy nghĩ của nguoi có sai lầm rất lớn, coi như là nhân loại, cũng là dùng những sinh vật không phải nhân loại để làm thức ăn, mà Trùng tộc cũng là sinh vật không phải người, cho nên thức ăn cùng Trùng tộc cũng không có gì khác nhau.

Ta đã thử qua, huyết dịch của cái con thỏ săn khát máu này có thể đối với nguoi có chút độc tố, nhưng óc của bọn nó thì không có độc, còn rất bổ." Phùng Hợp Bà Bà nói xong liền trực tiếp dùng xúc tua gỡ đầu cái con Trùng tộc này, trong đó lộ ra tổ chức đại não giống như cháo.

Vương Khiếu Thiên đã một ngày không có ăn cái gì, hiện tại cũng cảm thấy vô cùng đói bụng, nhìn đại não cái con Trùng tộc này, cái mũi khịt một cái

Nhưng là vì mạng sống, Vương Khiếu Thiên cũng bắt đầu lấy tay vốc lấy một ít tổ chức đại não của con Trùng mà đưa đến bên miệng.

"Không có gì vị gì, tựa như hồ dán." Vương Khiếu sau khi ăn tổ chức đại não thì cũng không có cảm giác gì, cho nên vì mạng sống, hắn cũng bắt đầu gặm lấy gặm để.

Đói bụng suốt một ngày cho nên Vương Khiếu Thiên rất nhanh liền đã ăn hết một cái đại não Trùng, Vương Khiếu Thiên cảm thấy bụng đã tám phần thấy no căng.

"Ký chủ đã ăn xong "Bắt đầu chương trình học huấn luyện kỹ thuật cách đấu của Chiến thần", ký chủ có hay không hiện tại thực hiện, Có / Không?" Thanh âm hệ thống Chiến thần Lâm Phi lại vang lên trong đầu của Vương Khiếu Thiên.

"Thực hiện xem ." Vương Khiếu Thiên đối với trung niên đại thúc Lâm Phi trong đầu nói ra.

Đối với cái ban thưởng liều chết đổi lấy này, Vương Khiếu Thiên cũng có chút tò mò xem thử kỹ thuật chương trình học huấn luyện kỹ thuật đánh nhau thật sự là cái dạng gì.

"Leng keng, khởi động chương trình huấn luyện kỹ thuật cách đấu của Chiến thần, tiến hành quét thân thể ký chủ:

Thu được chỉ số thân thể của ký chủ

Tên ký chủ: Vương Khiếu Thiên

Chủng tộc: Hệ linh trường (nhân loại)

Hoạt tính tế bào: 8 (10)

Lực bạo phát: 7 (10)

Tốc độ phản ứng: 7 (10)

Năng lượng tinh thần: 4 (10)

Sức bền: 6 (10)

Sở trường đặc biệt: kỹ năng Bạo đầu.

Kỹ năng chuyên chúc: Không mở ra.

Ban thưởng của chiến thần: Con Mắt Thần Chết.

(10 là điểm chuẩn của một người trưởng thành bình thường.)

Sau khi trải qua rèn luyện sắp tới thì lực bộc phát, độ phản ứng nhanh nhẹn, thể năng bền bỉ của Ký chủ sẽ được nâng lên một điểm.

Chương trình huấn luyện kỹ thuật cách đấu của Chiến thần sơ cấp là chiêu thức cận thân đánh nhau kịch liệt, tổng cộng có chín sát chiêu, chín tư thế thể thao, là từ vô số lần chiến đấu sinh tử mà tinh luyện ra chiêu thức, kết hợp cùng yô-ga Thượng Cổ, có thể tùy ý tổ hợp. Không ngừng luyện tập, sẽ đề cao trị số trụ cột cùng năng lực cận chiến của ký chủ. "Thanh âm hệ thống chiến thần Lâm Phi lại một lần nữa vang lên trong đầu của Vương Khiếu Thiên.

Trong đầu Vương Khiếu Thiên lúc này bắt đầu xuất hiện thân ảnh của trung niên đại thúc Lâm Phi, Lâm Phi rất nhanh máu chín chiêu thức công kích thoát nhìn rất gọn gàng cùng uy lực cùng chín tư thế Yoga có độ khó cao hoàn toàn không hợp nhân thể cơ học ra.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Chiến Thần Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Huấn Luyện

"Lâm Phi đại thúc ! Người thực hiện chiêu thức công kích quá là nhanh, ta không thấy rõ lắm! Còn có mấy cái động tác yô-ga thượng Cổ, đối với thân thể của ta mà nói rất khó khăn, ta ngay cả một cái cũng làm không được!" Vương Khiếu Thiên sau khi xem hết một lần chương trình huấn luyện đánh nhau kịch liệt thì nói với hệ thống chiến thần Lâm Phi trong đầu.

"Leng keng, ứng yêu cầu ký chủ, khởi động hình thức phụ thể, phụ trợ ký chủ hoàn thành chương trình huấn luyện đánh nhau kịch liệt.

Hệ thống chiến thần sẽ khống chế thân thể ký chủ thực hiện đánh nhau kịch liệt thuật một vạn lần.

Chín động tác yô-ga cổ sẽ được chia thành chín ngày để hoàn thành.

Ngày đầu tiên để ký chủ thực hiện theo động tác yoga thứ nhất, 'Thiên địa đảo ngược', bày ra tạo hình trong mười giờ, để đề cao năng lực cân đối cùng tính mềm dẻo của ký chủ.

Nhắc nhở: trong thời gian mà hệ thống phụ thể thì chỉ biết khống chế thân thể của chủ ký, tất cả cảm thụ thân thể đều phản hồi cho ký chủ.

Chín ngày phải thực hiện chín động tác Yoga cổ, một khi bắt đầu thì không thể gián đoạn.

Chín ngày thành một chu kỳ, quét trị số thân thể ký chủ hiện tại, không có phụ trợ được vật thì nhiều nhất đến ngày thứ tư, ký chủ sẽ bởi vì tình mạch thác loạn, cơ thể bị tổn thương, xương cốt biến hình mà chết, hi vọng ký chủ nhanh chóng tìm kiếm một ít được vật phụ trợ để hoàn thành chương trình rèn luyện yô-ga Thượng Cổ." Thanh âm hệ thống chiến thần Lâm Phi lại một lần nữa vang lên trong đầu của Vương Khiếu Thiên.

"Cái gì? Bắt buộc khống chế thân thể của ta để rèn luyện, còn rèn luyện đến ngày thứ tư sẽ chết đi.

Sẽ chết, có làm hay không, nếu sẽ chết thì còn để cho ta rèn luyện cái gì?

Người cái hệ thống này là để cho ta đề cao năng lực, thế mà lại muốn cho ta sớm đi gặp thượng đế! Tại trên tinh cầu hoang vu này, ta biết đi đâu tìm được vật phụ trợ, người cái này không phải ban thưởng hoàn thành nhiệm vụ mà là trấn trụ muốn mưu sát ta! Nhanh dừng lại cho ta! Ta không muốn cái phần thưởng này." Vương Khiếu Thiên nghe xong lời hệ thống chiến thần Lâm Phi nói thì đã muốn sắp khóc, vội đối với trung niên đại thúc Lâm Phi trong đầu hô.

"Ứng yêu cầu ký chủ, một khi khởi động hình thức phụ thể huấn luyện thì không thể gián đoạn." Trước tiến hành thực hiện chiêu thức đánh nhau kịch liệt một vạn lần, chín chiêu thức đánh nhau kịch liệt là sát chiêu trực tiếp nhất trong chiến đấu. Ký chủ phải thông hiểu đạo lý, đợi cho ký chủ về sau có thể đem chín cái chiêu thức này đi chiến đấu, sẽ hoàn thành yêu cầu huấn luyện đánh nhau kịch liệt sơ cấp." Hệ thống Chiến thần Lâm Phi không để ý đến Vương Khiếu Thiên phản nản, bắt đầu khống chế thân thể Vương Khiếu Thiên, bày ra tư thế đánh nhau kịch liệt.

Vương Khiếu Thiên thoảng cái liền mất đi quyền khống chế thân thể, tuy vẫn cảm nhận được cánh tay, chân hay là thân thể nhưng chính là không thể khống chế thân thể của hắn, giống như trên người hắn bị gắn mười sợi dây điều khiển, Vương Khiếu Thiên cảm thấy giờ phút này hắn như biến thành một con rối bằng gỗ.

Vương Khiếu Thiên nhìn thân thể mà hắn quen thuộc, trong huyết động, không ngừng đánh ra nguyên một đám chiêu thức hung mãnh hữu lực, liên tục những chiêu thức có lực sát thương, không hoa lệ, nhưng thoát nhìn trông có vẻ rất lợi hại.

Phùng Hợp Bà Bà ở xa xa vừa mới ăn xong, đang muốn dạy dỗ thoảng việc cái tên tiểu tử hỗn đản Vương Khiếu Thiên này đã dám mang bà bà đi đánh trùng tộc chết tiệt.

Phùng Hợp Bà Bà đột nhiên chứng kiến Vương Khiếu Thiên không đợi mình thì đã bày ra tư thế đánh nhau kịch liệt, từng chiêu không chút gián đoạn đã kích vào không trung.

"điểm kỹ thuật đánh nhau kịch liệt ấy đơn giản mà vẫn không quên luyện tập, không biết sớm đi nghỉ ngơi." Phùng Hợp Bà Bà thuận miệng cảm thán một câu.

Nhưng sau khi Phùng Hợp Bà Bà chăm chú nhìn chiêu thức mà Vương Khiếu Thiên không ngừng đánh ra, hai mắt huyết hồng sắc của Phùng Hợp Bà Bà lại không thể rời đi.

"Mang theo lực sát thương âm u, sức bật cường đại, chiêu chiêu đều trí mạng. Trời ạ, đúng là chiêu thức tinh diệu, không có một tí xa hoa, hoàn toàn trở về thủ tính nguyên thủy nhất, chiêu thức xưa cũ nhưng mang theo huyết tính." Phùng Hợp Bà Bà nhìn Vương Khiếu Thiên không ngừng ra chiêu, trong lúc nhất thời bị những này đại chiêu thức có lực sát thương phá cường chấn trụ.

Phùng Hợp Bà Bà là sinh vật cải tạo thuộc loại ngôi sao sáng, nhưng để cho chiến sĩ rèn luyện kỹ thuật đánh nhau kịch liệt cho nên cũng thu thập qua lượng lớn kỹ thuật đánh nhau kịch liệt, cho nên nhãn lực của bà bà rất ngoan độc, nhưng hôm nay chứng kiến Vương Khiếu Thiên này không ngừng thực hiện các chiêu thức đánh nhau kịch liệt, lại cảm giác trong nội tâm lạnh cả người, Vương Khiếu Thiên trước mắt thực hiện đánh nhau kịch liệt thuật, cho cảm giác rằng hắn căn bản không phải là con người, mà là một con dã thú huyết tính chỉ muốn chém giết.

Phùng Hợp Bà Bà giả thiết nếu như bà bà hiện tại cùng Vương Khiếu Thiên đối địch thì có thể tiếp được mấy chiêu của Vương Khiếu Thiên, nhưng cái kết quả được đưa ra là trong mười chiêu thì bà bà sẽ bị Vương Khiếu Thiên đánh bạo toái đầu.

Nguyên bản Phùng Hợp Bà Bà vẫn còn muốn tìm Vương Khiếu Thiên trút giận, liền vội nhanh chóng bỏ cái ý niệm giống như tự sát trong đầu này đi, di động xúc tua xám xịt mà bò đến bên cạnh một vách tường sâu trong sơn động.

"Tiểu tử này có thuật đánh nhau mạnh như thế này, chờ đợi quân sinh hóa của ta cứu viện vào tỉnh cầu này, tới lúc đó sẽ tìm tiểu tử nguoi để tính sổ, trong khoảng thời gian này, tạm để cho nguoi được đắc ý một hồi." Phùng Hợp Bà Bà nghĩ, đơn giản nhắm hai mắt lại, không nhìn tới mấy chiêu thức khủng bố của Vương Khiếu Thiên nữa.

Vương Khiếu Thiên bị hệ thống Lâm Phi khống chế thân thể, không ngừng ở trong huyết động đánh quyền, chín chiêu thức tổ hợp lại, hay thay đổi. Mỗi một chiêu còn có chín biến số, vừa mới bắt đầu đánh năm lần, Vương Khiếu Thiên còn cảm giác có chút chưa quen.

Nhưng đợi hệ thống khống chế thân thể của hắn thực hiện xong mười lần đánh nhau kịch liệt thuật, Vương Khiếu Thiên liền cảm thấy toàn thân đau nhức. Ban ngày đã đi hơn hai mươi giờ vũ trụ, ban đêm trước dùng trạng thái bạo đầu cùng Trùng tộc liều chết chiến đấu, hiện tại một chút lực lượng sót lại cũng không còn, nếu không phải hệ thống chiến thần khống chế thân thể của hắn thì hiện tại Vương Khiếu Thiên có thể đã té ngã trên đất.

Mấy vết thương trên người Vương Khiếu Thiên bị Trùng tộc quẹt làm bị thương, tuy đã được băng bó đơn giản, nhưng hiện tại sau khi thực hiện đánh nhau kịch liệt thuật xong thì miệng vết thương đã bị rách ra, vị trí băng bó bắt đầu chảy máu, băng vải đều rơi rơi trên mặt đất.

Nhưng hệ thống chiến thần Lâm Phi đại thúc căn bản cũng không quan tâm những chuyện tình này, vẫn tiếp tục khống chế thân thể của Vương Khiếu Thiên thực hiện đánh nhau kịch liệt thuật.

Đến lúc thực hiện được một trăm lần, Vương Khiếu Thiên cảm thấy ngay cả hô hấp cũng trở nên khó khăn, toàn thân đau nhức như không còn là thân thể của hắn.

"Nguoi phải dùng tâm mà cảm thụ bộ kỹ thuật đánh nhau kịch liệt này, lần sau cùng Trùng tộc chiến đấu sẽ không có hình ảnh chiến thần phụ trợ chỉ đạo nữa, cho nên nguoi phải tự dựa vào năng lực đánh nhau kịch liệt của bản thân mà cùng Trùng tộc chiến đấu." Thanh âm hệ thống Chiến thần Lâm Phi uy nghiêm vang lên trong đầu Vương Khiếu Thiên.

"Nguoi luyện như vậy, không đợi đến lúc ta gặp được Trùng tộc thì trước đó đã bị nguoi luyện chết rồi, a, đau quá, ta còn là người bệnh, nguoi như vậy là ngược đãi, nguoi thật là tâm lý biến thái, dựa theo chương trình học tâm lý kháng phục học của ta mà phán thì trong tâm lý của nguoi nhất định có hắc ám rất lớn. Mau dừng lại, nguoi không thể đem tâm lý hắc ám của nguoi áp đặt lên trên người của ta, biểu hiện của nguoi chính là điển hình của hành vi muốn trả thù lúc nhỏ!" Vương Khiếu Thiên bắt đầu đối với hệ thống trong đầu giảng dạy, hắn muốn thử làm cho Lâm Phi đình chỉ khống chế thân thể của hắn.

"Ký chủ, nếu như nguoi ngay cả điểm cực khổ tối sơ ấy cũng vượt qua không được, trên con đường trở thành chiến thần trong tương lai thì còn có càng nhiều gian nan nguoi không cách nào tưởng tượng đang đợi nguoi.

Người nếu buông bỏ mà nói, g ngày hôm nay không chết ở chỗ này, cũng cho người tương lai tìm được giải thoát.

Chiến thần uy nghiêm cho người cùng với Trùng tộc trong chiến đấu từ vong, hay là hiện tại cho người chết ở trong tay hệ thống." Thanh âm hệ thống Chiến thần Lâm Phi âm lãnh nói trong đầu Vương Khiếu Thiên.

"Tên hệ thống hỗn đản này, đúng là muốn ta chết mà! Người đúng là mắc bệnh tâm lý, người cần phải nhanh chóng trị liệu, mau dừng lại." Vương Khiếu Thiên vội vã quát.

Nhưng Vương Khiếu Thiên cảm thấy sau khi nói xong những lời này thì Lâm Phi không chế thân thể của hắn thực hiện chiêu thức dùng ra lực lượng càng lớn, hao phí thể lực của hắn càng nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Chiến Thần Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Du Già Thuật (Yoga) Thượng Cổ

Vương Khiếu Thiên đang tiếp tục rèn luyện chiêu thức đánh nhau kịch liệt ngắn gọn lại tràn ngập sức bật cùng lực sát thương, thân thể hắn không ngừng bị hệ thống chiến thần không chế thực hiện.

Thời điểm lúc thực hiện được một ngàn lần thì đã trôi qua được một giờ vũ trụ, miệng vết thương chảy ra máu trên thân thể của Vương Khiếu Thiên lúc này cũng đã cứng lại, biến thành vết sẹo màu đen.

Vương Khiếu Thiên nghĩ, trách không được hệ thống chiến thần Lâm Phi đã đợi cho sau khi hắn ăn xong đại não Trùng tộc mới đến khống chế thân thể hắn, nguyên lai cái hệ thống đại thúc Lâm Phi âm hiểm đáng giận này có lẽ đã sớm đoán trước được. Nếu không cho ăn cái gì thì căn bản hắn sẽ không còn khí lực để thực hiện cái đánh nhau kịch liệt thuật này.

Hệ thống chiến thần Lâm Phi không bị bất luận cái ngoại giới gì ảnh hưởng, tiếp tục khống chế thân thể Vương Khiếu Thiên mà đều đặn nhanh chóng tiến hành thực hiện chiêu thức đánh nhau kịch liệt.

Đến thời điểm thực hiện được ba nghìn lần, Vương Khiếu Thiên đã mệt đến mặt trắng bệch, sắp hôn mê.

Trước mặt khác mỗi khi sắp hôn mê, hệ thống Lâm Phi đại thúc rất chuyên nghiệp mà dùng dòng điện nhỏ kích thích thoát cái đại não của Vương Khiếu Thiên, làm cho tinh thần của Vương Khiếu Thiên luôn được bảo trì tại trạng thái thanh tỉnh.

"Ta nói, hệ thống chiến thần, Lâm Phi đại thúc, người hoặc người chế tạo của người, nhất định là hắc ám lúc nhỏ rất nghiêm trọng! Các người hãy thử cố nhớ lại một chút tình huống lúc nhỏ của người đi, sau đó lựa chọn dừng cảm đi đối mặt. Dù sao năng lượng tích cực thể nào cũng là khá nhiều, các người có thể quan tâm nhiều chút tới những thời khắc vui vẻ lúc nhỏ của người, ta cầu van người, đừng có lại tra tấn ta! Loại hành vi này của người chính là ngược đãi thiếu niên, là phạm tội, là mưu sát!" Vương Khiếu Thiên chưa từ bỏ ý định, bắt đầu thử dùng chương trình học tâm lý học đã học được để phân tích hệ thống chiến thần Lâm Phi, lại dùng ngôn ngữ muốn cho Lâm Phi đình chỉ chương trình huấn luyện mà quý đối với hắn.

"Ngược đãi người kỳ thật cũng không nhanh vui mừng, người muốn chính thức là khoái hoạt, là đi khiến người khác khoái hoạt, khiến người khác cao hứng, người khác sống về sau vui vẻ, người cũng sẽ chia xẻ phần vui sướng này ---" Vương Khiếu Thiên đang ở đó không ngừng nói nói.

Hệ thống chiến thần Lâm Phi rốt cục đáp lời.

"Ký chủ, ta hỏi người, nếu như trước mặt người có một cái vòng tuần hoàn lớn, một cái tuần hoàn hoàn toàn vô tuyến.

Người chỉ là trong một đoạn ngắn của vòng tuần hoàn, người có thể chứng kiến quá khứ cùng tương lai của người, nhưng lại không có cách nào đánh vỡ cái vòng tuần hoàn này thì người sẽ làm như thế nào?

Người sẽ lựa chọn từ vong để chấm dứt tánh mạng hay không? Hay là lựa chọn tiếp tục cố gắng, đi chiến đấu, tiếp tục sống, đi tìm cơ hội đánh vỡ cái vòng tuần hoàn này? Người hãy chăm chú trả lời, cái này quan hệ đến tương lai của người, ta cũng vậy sẽ tôn trọng quyết định của người!" Hệ thống chiến thần Lâm Phi đột nhiên dùng thanh âm nghiêm túc nói với Vương Khiếu Thiên.

Vương Khiếu Thiên nghe xong thì sững sờ, suy nghĩ thật lâu cũng không biết phải trả lời như thế nào.

"Hệ thống Lâm Phi, người có thể dùng miêu tả đơn giản dễ hiểu hơn để nói một chút không?" Vương Khiếu Thiên rất mê hoặc hỏi hệ thống chiến thần.

"Đơn giản, là người chuẩn bị hiện tại liền buông bỏ trở thành chiến thần, lập tức sẽ chết? Hay là lựa chọn tiếp tục tiếp nhận rèn luyện?"

Về phần một tầng ý tứ sâu hơn, bởi vì hệ thống ước thúc, quyền hạn của người còn chưa đủ, ta không thể nói cho người biết, hiện tại đã cho người biết quá nhiều, nó sẽ hại người." Thanh âm hệ thống chiến thần lại lần nữa vang lên trong đầu của Vương Khiếu Thiên.

"Nói nhảm, ai nguyện ý chết, có thể còn sống đương là tốt!"

"Vậy người hãy cầm miệng, chăm chú học tập những chiêu thức này, tiếp tục rèn luyện." Hệ thống chiến thần Lâm Phi đại thúc cho Vương Khiếu Thiên một câu trả lời rất cho lực.

Sau đó Vương Khiếu Thiên như thế nào kêu cứu, giải thích thì hệ thống Chiến thần Lâm Phi đại thúc cũng không lại để ý tới, giống như trình tự cơ giới, bắt đầu để cho thân thể Vương Khiếu Thiên không ngừng đánh ra chiêu thức.

Đánh năm ngàn lần, sáu ngàn lần, Vương Khiếu Thiên cảm thấy đã muốn tuyệt vọng.

Thời điểm đánh tới bảy ngàn lần, Vương Khiếu Thiên đã hận chết cái nhẫn kim cương già mà lão đầu kia bán cho hắn, cũng rất hối hận lúc trước xúc động. Tại sao lại không biết trời cao đất rộng mà hướng Mộ Dung Uyển Nhi tỏ tình, tỏ tình thì tỏ tình đi nhưng tại sao lại còn mua cái nhẫn kim cương chết tiệt này.

Thời điểm đánh tới tám ngàn lần, trái tim Vương Khiếu Thiên đều đã nhỏ máu, Vương Khiếu Thiên thử tại trong miệng thoát mặ cái hệ thống Lâm Phi này.

"Uy nghiêm hệ thống chiến thần là không để cho chà đạp, cho dù là ký chủ cũng không được nhục mạ hệ thống chiến thần, giai đoạn này đem linh hồn ký chủ đi quét roi."

"A" vừa trách mắng một câu, Vương Khiếu Thiên đã bị hệ thống chiến thần Lâm Phi hung mãnh quét roi linh hồn, cái cảm giác linh hồn này đau rét thấu xương, giống như tại trên đầu Vương Khiếu Thiên mở một cái lỗ hồng, từ đó lọt vào một cái thanh sắt, mà thanh sắt này lại trực tiếp lọt vào trong thần kinh, lại quấy đi quấy lại.

Loại đau đớn này làm cho Vương Khiếu Thiên lại không dám đi thử nhục mạ hệ thống chiến thần Lâm Phi nữa .

Thời điểm đánh tới chín ngàn lần, tinh thần của Vương Khiếu Thiên đã chết lạng, hai mắt đã trở nên ngốc trệ, vô tri giác đi cảm thụ cái hệ thống chiến thần Lâm Phi dầu muối này khổng chế thân thể của hắn.

Lúc này thời gian đã trôi qua gần chín giờ vũ trụ, Phùng Hợp Bà Bà tránh ở góc tường ngủ đã tỉnh lại .

"Người đã già, thời gian ngủ được cũng ngắn, đã lâu không ngủ lâu như vậy." Phùng Hợp Bà Bà dùng sáu xúc tua quơ hướng ra phía ngoài đuổi dài, như một con Nhện Bự quái, đuổi một cái lưng thật to.

Phùng Hợp Bà Bà sau đó nhìn về phía vị trí của Vương Khiếu Thiên.

Vương Khiếu Thiên vẫn còn đang tiến hành rèn luyện đánh nhau kịch liệt thuật.

"Trời ạ, tiểu tử này không phải là đã đánh quyền một đêm, còn không có ngừng lại à!" Phùng Hợp Bà Bà cảm thán, nhìn mặt đất dưới chân Vương Khiếu Thiên, những bụi bặm trên mặt đất cùng đá vụn trong sơn động đã không còn nữa.

Giờ phút này dưới của chân Vương Khiếu Thiên có rất nhiều vết máu màu đen cùng vệt nước.

Phùng Hợp Bà Bà lại nhìn hướng Vương Khiếu Thiên, phát hiện giờ phút này hai mắt của Vương Khiếu Thiên thẳng tắp giống như người chết, nếu không nhìn thân thể Vương Khiếu Thiên còn đang đều đặn nhanh chóng tiến hành huấn luyện đánh nhau kịch liệt thuật, Phùng Hợp Bà Bà có thể còn cho rằng tiểu tử Vương Khiếu Thiên này đã chết.

Hiện tại hơn hai mươi vết thương toàn thân Vương Khiếu Thiên đã bị che kín bởi một tầng vết máu đen sì dày đặc. Những kia vết thương kia sau khi miệng vết thương bị xé nứt đổ máu, lại hong gió, lại xé rách, hong khô và tiếp tục.

"Trời ạ, tiểu tử này là thích tự cường khở! Là phản tử nguy hiểm." Phùng Hợp Bà Bà cho Vương Khiếu Thiên một cái đánh giá, trong khoảng thời gian ngắn, Phùng Hợp Bà Bà cũng không dám tiến tới gần Vương Khiếu Thiên, miễn cho bị Vương Khiếu Thiên nổi điên coi mình thành mục tiêu.

Phùng Hợp Bà Bà tránh ở bên vách đá, nhìn Vương Khiếu Thiên thực hiện đánh nhau kịch liệt thuật. Sau đó lại một giờ vũ trụ nữa thì Vương Khiếu Thiên mới dừng lại, thu quyền đứng thẳng đứng.

"Ký chủ đã hoàn thành luyện tập một vạn lần chiêu thức đánh nhau kịch liệt ngày đầu tiên, chúc mừng tinh thần ký chủ không có hỏng mất, còn sống sau lần huấn luyện đầu tiên, gân cốt trên người đã sơ bộ giãn ra.

Hiện tại bắt đầu huấn luyện mười giờ Du Già Thuật Thượng Cổ, hệ thống sẽ khống chế thân thể ký chủ bày ra "Thiên địa đảo ngược", duy trì mười giờ." Thanh âm hệ thống chiến thần Lâm Phi đại thúc tại trong đầu Vương Khiếu Thiên vang lên.

"Cái gì, cái này vẫn chưa xong, còn phải thêm mười giờ nữa! Không phải mang người đi tra tấn --" Vương Khiếu Thiên nghe xong, hai mắt trực tiếp một phen trợn trắng, ngắt đi.

Nhưng hệ thống chiến thần Lâm Phi đại thúc rất chuyên nghiệp lập tức cho đại não của Vương Khiếu Thiên một cái điện giật thích hợp, khiến cho Vương Khiếu Thiên tỉnh táo lại.

Chương 24: Đầu Người Thân Trùng

Phùng Hợp Bà Bà trốn bên vách đá trong sơn động chứng kiến tiểu tử Vương Khiếu Thiên này lại bắt đầu hai tay hướng vào phía trong uốn lượn, chân về phía sau lật lên, đầu về phía trước thò ra, Vương Khiếu Thiên lại đem thân thể bày thành một cái hình tròn, đầu hẳn lại chui ra giữa hai chân, hai tay còn vịn trên mặt đất, chỉ nổi lên thân thể của hắn.

Sau khi thực hiện hết cái tư thế này, Phùng Hợp Bà Bà chứng kiến da thịt toàn thân Vương Khiếu Thiên đều nổi lên gân xanh, cơ thể bắt đầu sung huyết, biến thành màu hồng phấn.

"Kèo kẹt, kèo kẹt, ken két!" Liên tục có thanh âm xương cốt sai chỗ, gân chân, gân tay bị kéo đứt từ trên người Vương Khiếu Thiên truyền đến.

Sắc mặt Vương Khiếu Thiên lúc này đã trắng đến dọa người, giống như tùy thời có thể chết đi.

"Tiểu tử, ngươi là muốn tự sát sao? Ngươi hay là muốn tránh né sự thật? Bà bà ta cho ngươi biết, đem đầu mình giấu ở trong đống quần để tránh né sự thật là vô dụng! Nhanh biến trở về hình người, cái cốt cách này cùng độ mềm dẻo thân thể của ngươi, căn bản là thực hiện không được cái tư thế này, ngươi dùng sức sẽ khiến thân thể hồng mắt." Phùng Hợp Bà Bà cuối cùng nhịn không được lòng hiếu kỳ, thử dùng xúc tua di động đến bên người Vương Khiếu Thiên, vòng quanh tư thế hình tròn của Vương Khiếu Thiên nhìn một vòng rồi nói.

Giờ phút này thân thể Vương Khiếu Thiên đã bị hệ thống chiến thần khống chế, hẳn chính là muốn biến trở về bộ dáng đứng thẳng của người bình thường cũng không được.

Vương Khiếu Thiên cảm thấy toàn thân cao thấp, giống như không ngừng bị kim tiêm đâm quấy vào, rét thấu xương đau đớn.

Vương Khiếu Thiên không có lập tức chết đi, còn may mà vừa rồi tiến hành một vạn lần đánh nhau kịch liệt thuật, cho nên một bộ phận cơ thể cốt cách đã dần ra, bằng không chỉ bằng cái tư thế hình tròn" thiên địa đảo ngược" bá đạo này, Vương Khiếu Thiên vừa thực hiện thì có thể đã đi gặp thượng đế.

Vương Khiếu Thiên thử nhúc nhích miệng, phát hiện quyền không chế miệng đã về hắn, hệ thống chiến thần không có khống chế đầu lưỡi cùng miệng của hắn.

"Bà bà, bà, đau quá đi, bà có được vật không, được vật, đúng rồi, trong khoang thuyền, chắc phải có trang bị trị liệu đúng không? Cự ly đến cái khoang thuyền này có xa lắm không? Giúp ta lấy một chút được vật đi, chậm thêm tí nữa ta sẽ chết mất!" Vương Khiếu Thiên hữu khí vô lực nói với Phùng Hợp Bà Bà.

"Vậy ngươi nhanh trở lại tư thế người bình thường đi, trong khoang thuyền có một khoang trị liệu nhỏ, trong đó còn trữ chút ít dịch khôi phục nồng độ cao. Cũng không biết có bị Trùng tộc phá hư hay không!"

Khoang thuyền cách nơi này cũng không xa, đi mau thì chỉ trong bốn giờ vũ trụ thì có thể đến. Nhưng mà cái khoang trị liệu kia là khám trong khoang thuyền, căn bản không tháo ra được." Phùng Hợp Bà Bà cũng tiến tới bên cạnh đầu Vương Khiếu Thiên đang giấu ở trong đống quần nói ra.

"Tư thế của ta đây là bởi vì do tình huống đặc thù nào đó mà biến không được, còn phải duy trì liên tục mười giờ. Xem ra lão thiên sẽ để cho ta chết mất, để cho ta sớm được giải thoát, ta muốn chết, sẽ không còn có thống khổ, bà bà, sau khi ta chết thì chỉ còn lại một mình bà ở tại này tình cầu toàn Trùng tộc này, ta sắp được giải thoát rồi." Vương Khiếu Thiên cười thâm một tiếng nói, có chút không muốn mà nhìn thế giới này một lần cuối cùng.

Sau đó đau đớn kịch liệt làm cho Vương Khiếu Thiên hôn mê đi.

Phùng Hợp Bà Bà nhìn nhìn cái tư thế giống như cầu này của Vương Khiếu Thiên, thử dùng xúc tua di động đến trên người của Vương Khiếu Thiên, sờ thử, nhưng căn bản hắn cứ bất động. Phùng Hợp Bà Bà lại nhìn nhìn trong sơn động, chỉ còn lại có một thi thể thợ săn khát máu không có đầu nằm đó.

"Ai, bà bà ta thật sự là bị coi thường, kiếp trước chắc là thiếu nợ các ngươi, ngươi không phải là Lâm Phi phái tới cứu ta, mà chính là tạo thêm phiền cho lão nhân gia ta. Nếu không phải là một người trên cái tình cầu này quá cô độc, cũng quá nguy hiểm, ta cũng sẽ không cứu ngươi." Phùng Hợp Bà Bà dùng giọng khàn khàn tự nhủ.

Sau đó Phùng Hợp Bà Bà bắt đầu rất nhanh di động xúc tua, bò sát đến bên cạnh cái thi thể con thợ săn khát máu không có đầu kia.

Phùng Hợp Bà Bà khống chế xúc tua, trực tiếp xâm nhập miệng vết thương trên cổ con thợ săn khát máu kia.

Sau khi xúc tua xâm nhập thi thể cái con Trùng này thì cũng không có hấp thu năng lượng tế bào, mà là phân ra nguyên một đám vòng trạng thần kinh mảnh khảnh, bắt đầu ở trong thi thể lan đi.

Ba phút qua đi, đầu Phùng Hợp Bà Bà đã kết nối vị trí cổ của con thợ săn khát máu kia, đầu là đầu Phùng Hợp Bà Bà, hạ thân là tứ chi của con thợ săn khát máu.

"May mắn là cỗ thi thể này chết cũng không lâu, nhưng máu chảy ra quá nhiều, cấu tạo gien thân thể của Trùng tộc, tính truyền hình hai trong một coi như không tệ. Phòng chừng sau năm giờ vũ trụ mới sẽ sinh ra bài xích. Năm giờ vũ trụ hẳn là đầy đủ "

Đương lúc Vương Khiếu Thiên lần nữa thanh tỉnh, phát hiện ánh sáng mãnh liệt chiếu xạ trên người của hắn, toàn thân còn có cảm giác đau đớn, bốn phía đều là cát trắng, hắn còn chưa chết.

Không đứng, là hắn đang di động, di động rất nhanh ở trên cát trắng.

Vương Khiếu Thiên cảm thấy thân thể xóc nảy, hắn mở hai mắt ra, chứng kiến chính mình đang bày ra một tư thế yoga Thượng Cổ hình tròn bá đạo "Thiên địa đảo ngược", hơn nữa đang nằm tại trên lưng một con thợ săn khát máu.

Cái con Trùng này đang rất nhanh chạy trên cát trắng.

Vương Khiếu Thiên còn phát hiện thân thể của hắn bị một cái xúc tua giác hút thật dài quấn vài vòng, cột vào trên lưng cái con Trùng này.

Vương Khiếu Thiên theo xúc tua nhìn lại, phát hiện đoạn trước xúc tua là một cái đầu che kín vết sẹo, tóc đều không có vuron ra.

Đó là đầu của Phùng Hợp Bà Bà. Hơn nữa đầu Phùng Hợp Bà Bà đã kết nối lấy cổ của con Trùng, Vương Khiếu Thiên có thể chứng kiến năm cái xúc tua xâm nhập cổ của con Trùng, tổ chức bốn phía đã bị phong bế khép lại.

Dạng như vậy giống như nguyên bản đầu kết hợp cùng thân Trùng.

"Oa." Vương Khiếu Thiên chứng kiến cái tình cảnh này thì kinh ngạc kêu lên.

"Tiểu tử, cái tạo hình mới này của bà bà là do ký sinh cái con Trùng không có đầu này, nhưng ta phát hiện năng lực di động đã gia tăng thiết nhiều!" thanh âm bén nhọn của Phùng Hợp Bà Bà từ chỗ đầu truyền tới.

xúc tua Phùng Hợp Bà Bà bắt đầu duỗi dài trên cổ con Trùng, con thợ săn khát máu này vẫn đang rất nhanh chạy trốn trên mặt cát, nhưng Phùng Hợp Bà Bà sờ vuron tay ra hơn nửa thước, đã buông lỏng đầu của bà, di động đến bên cạnh đầu của Vương Khiếu Thiên.

"Bà bà, người ký sinh thì thể con thợ săn khát máu? Người không phải nói người không có công năng ký sinh sao? Còn phải bao lâu nữa mới chạy đến khoang thuyền, ta cảm thấy đây là hồi quang phản chiếu, sắp không chịu được nữa!" Vương Khiếu Thiên hữu khí vô lực nói với Phùng Hợp Bà Bà.

"Không có công năng ký sinh là ta lừa gạt người, hài tử, làm sao người cái gì đều cũng tin ta, thân thể của ta là tông sư sinh vật học vũ trụ, làm sao có thể không có công năng ký sinh. Ta lúc ấy nếu nói ta có công năng ký sinh thì người có thể để cho ta ở trên thân của người sao?"

Bất quá chính là năng lực ký sinh cũng chưa có hoàn thiện, sau khi ký sinh thì sẽ căn cứ gien sinh vật cùng thân thể thừa tổ, sau khi khống chế vài giờ vũ trụ thì sẽ làm cho gien tế bào thân thể sinh vật bị ký sinh hỏng mất.

Nhanh chạy đến khoang thuyền đi, người lại ườn một cái, chỉ hơn mười phút nữa là có thể chạy đến khoang thuyền bị rơi của ta." Phùng Hợp Bà Bà lộ vẻ rất đắc ý, dùng giọng khàn khàn trả lời Vương Khiếu Thiên.

Dù cho cùng Vương Khiếu Thiên đối thoại thì cũng không có chút nào ảnh hưởng đến tốc độ chạy của cái con Trùng bị kí sinh này.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Chiến Thần Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Phương Pháp Rời Đi

Trên sa mạc trắng xoá là một sinh vật đầu người thân trùng đang rất nhanh chạy đi.

Trên lưng con Trùng này mang theo một thiếu niên nhân loại đang bày ra một tư thế hình tròn.

Bọn họ chính là tổ hợp Vương Khiếu Thiên cùng Phùng Hợp Bà Bà.

"Tiểu tử, người đừng có lại hôn mê, cố chịu đựng đi, phía trước chính là khoang thuyền bị rớt của ta, đừng nhắm mắt lại, bằng không người sẽ không bao giờ tỉnh lại nữa, người chẳng nói người muốn trở thành chiến thần, rồi còn có rất nhiều tâm nguyện chưa hoàn thành sao!" Phùng Hợp Bà Bà dùng giọng khàn khàn nói với Vương Khiếu Thiên lúc này đang giấu đầu ở dưới đuôi quần.

Vương Khiếu Thiên dùng khí lực cuối cùng trợn to hai mắt, từ giữa hai chân nhìn về phía trước, một cái khoang thuyền to lớn đã xuất hiện tại cách đó không xa.

Tại địa điểm khoang thuyền rút xuất thì mặt đất còn bị nện thành một hố lõm to, sâu hun hút, có thể tưởng tượng lúc khoang thuyền rút xuống là nguy hiểm cỡ nào.

Phùng Hợp Bà Bà khổng chế thân thể con Trùng rất nhanh tiếp cận khoang thuyền, bốn phía khoang thuyền có lượng lớn xương cốt chiến sĩ sinh hóa, huyết nhục của bọn hắn đã bị Trùng tộc ăn mất.

trên mặt đất còn có rất nhiều vũ khí chuyên dụng của chiến sĩ sinh hóa, nhưng phần lớn đã bị Trùng tộc gặm nát mà trở thành một đồng sắt vụn.

Phùng Hợp Bà Bà tới nơi liền nhảy vào bên trong khoang thuyền trống rỗng này.

Phùng Hợp Bà Bà liền tách ra khỏi thân của con thợ săn khát máu, rút ra 6 cái xúc tua.

Sau khi xúc tua của Phùng Hợp Bà Bà rời đi, thi thể không đầu của con Trùng liền nhanh chóng khô quắt lại, xụi lơ mà ngã xuống mặt sàn bằng kim loại trong khoang thuyền khiến Vương Khiếu Thiên trên lưng cũng ngã xuống.

Phùng Hợp Bà Bà nhanh chóng dùng xúc tua rất nhanh huy động, khởi động các loại phương tiện trong khoang thuyền.

Ánh đèn trong khoang thuyền chớp động.

"Tiểu tử ngươi coi như may mắn, cái khoang thuyền này tuy bị hư hỏng nghiêm trọng, nhưng khoang trị liệu lại hoàn hảo không tổn hao gì.

Trong đó còn có dịch khôi phục nồng độ cao do ta nghiên cứu, hẳn việc trị liệu cho ngươi là không có vấn đề gì." Phùng Hợp Bà Bà nói xong liền nhanh chóng dùng xúc tua chú ý vòng quanh Vương Khiếu Thiên đang ở trạng thái hình cầu, lùi đến phần đuôi của khoang thuyền, tại đây xuất hiện một cái khoang trị liệu trông như một cỗ quan tài bằng thủy tinh.

Theo thao tác của Phùng Hợp Bà Bà, khoang trị liệu thủy tinh đóng nắp lại, chất lỏng khôi phục nồng độ cao màu vàng lam liền rót vào trong khoang trị liệu.

Theo dịch khôi phục đặc hiệu rót vào, Vương Khiếu Thiên cảm thấy nguyên bản thân thể vốn đã không còn cảm giác gì đã bắt đầu âm áp, một loại cảm giác rất thoải mái, trải rộng đến từng nơi trong cơ thể.

Cảm giác thoải mái đó làm cho Vương Khiếu Thiên nhắm hai mắt lại, không tự giác rên rỉ lên.

"những dịch khôi phục đặc hiệu mà ta nghiên cứu chế tạo này, giá trị có thể mua một cái chiến hạm cấp cao, hôm nay tiện nghi cho tiểu tử ngươi rồi, hảo hảo ở tại trong đó mà chữa trị đi." thanh âm bén nhọn của Phùng Hợp Bà Bà vang lên.

Sau đó mắt Phùng Hợp Bà Bà nhìn số liệu biểu hiện trong khoang trị liệu, các hạng chỉ tiêu thân thể của Vương Khiếu Thiên dần được đề cao, đã gần đến giai đoạn thoát khỏi nguy hiểm tánh mạng.

Truyện được đăng tại TruyenCv.Com

Phùng Hợp Bà Bà bắt đầu dùng xúc tua huy động, kiểm tra đo lường các dụng cụ trong khoang thuyền này, nhìn xem còn có bao nhiêu dụng cụ không có bị hỏng.

Lại qua mấy giờ vũ trụ, Vương Khiếu Thiên mới thanh tỉnh lại, phát hiện thân thể của hắn rốt cục đã biến thành trạng thái nằm thẳng, thân thể đang ngâm trong dịch khôi phục âm áp.

"Ta rốt cục có thể còn sống đến giờ." Vương Khiếu Thiên đẩy cửa thủy tinh của khoang trị liệu ra, từ trong dịch khôi phục bò đi ra.

"Leng keng, ký chủ hoàn thành ban thưởng của hệ thống chiến thần, chấm dứt rèn luyện yoga cổ hôm nay.

Năm giờ vũ trụ sau lại lần nữa bắt đầu huấn luyện ngày thứ hai một vạn lần đánh nhau kịch liệt cùng chiêu yoga cổ thứ hai 'Vận vẹo nhân thể.' Chín ngày sau nếu như ký chủ còn sống, hình thức cường chế rèn luyện yoga Thượng Cổ sẽ chấm dứt." thanh âm hệ thống chiến thần vang lên trong đầu Vương Khiếu Thiên.

"Hệ thống, một lần còn chưa đủ! Ngươi còn! Cái này căn bản không phải ban thưởng, ngươi đây là muốn ta chết!" Vương Khiếu Thiên tức giận quát hệ thống chiến thần trong đầu, nhưng hệ thống chiến thần căn bản bất vi sở động.

"Tiểu tử, ngươi đã tỉnh, không có nhìn ra ngươi không chỉ là một nhà tâm lý học, mà còn là một tên thích tự dày vò bản thân mình. Nhớ kỹ mạng của ngươi là do ta cứu trở về tới, ngươi phải báo đáp ta!

Đúng rồi, có một tin tức tốt, có một tin tức xấu, ngươi muốn nghe cái nào?" Giọng Phùng Hợp Bà Bà sau cái ghế điều khiển trên khoang thuyền truyền

đến.

Website truyện convert T.r.u.y.ệ.n.C.v[.]c.o.m

Vương Khiếu Thiên nhìn lại, chính chứng kiến Phùng Hợp Bà Bà quơ quơ sáu cái xúc tua, không ngừng mà gõ gõ gì đó trên màn hình điện tử.

"Đều nói nghe một chút đi!" Vương Khiếu Thiên dùng thanh âm vô lực nói với Phùng Hợp Bà Bà .

"Tin tức tốt là, trong lúc này dịch khôi phục rất sung túc, trị liệu loại thương thế này của người dù mười lần tám lần cũng có thể. Nói cách khác người còn có thể lại tự làm khô mình thêm mấy lần.

Thêm nữa trang bị phát tín hiệu trên cái khoang thuyền vũ này không có bị hỏng, trên lý luận có thể liên lạc với đại quân sinh hóa của ta, để cho bọn hắn đến cứu ta." Phùng Hợp Bà Bà nói.

"Thế tin tức xấu đâu!"

"Tin tức xấu chính là năng lượng khối của trang bị định vị tọa độ vũ trụ, tại lúc phi thuyền gặp được bão vũ trụ đã bị hao tổn rất nhiều, bây giờ còn không đủ. Bất quá nếu có thể tìm được chút ít tinh thạch năng lượng cao lượng thì có thể dùng để thay thế.

Nếu chúng ta không phát xạ tín hiệu định vị tọa độ cầu cứu, lúc phi thuyền của ta gặp nạn cũng nghĩ tới phát ra tín hiệu cho đại quân sinh hóa của ta. Nhưng vũ trụ quá rộng lớn, lúc ấy khoang thuyền này tại trong vũ trụ phiêu lưu thật lâu mới rơi xuống cái tinh cầu này.

Chỉ dựa vào hạm đội sinh hóa của ta đơn phương tìm kiếm mà nói thì may mắn phòng chừng trong năm đến mười năm mới có thể tìm được tinh cầu này, đó còn là nếu là vận khí tốt mà nói." Phùng Hợp Bà Bà khàn giọng nói với Vương Khiếu Thiên .

"Ta cũng không muốn tại trên tinh cầu toàn là Trùng tộc này ngậy ngốc thêm năm đến mười năm, trời ạ, chính là một năm thì ta cũng đều không chịu được. Người biết phải đi đâu để có thể tìm ra tinh thạch năng lượng không?"

"Ta tại lúc người hôn mê, đã khởi động thiết bị dò tìm trong khoang thuyền.

Phát hiện nơi có tinh thạch năng lượng cùng một ít hình ảnh có giá trị. Người xem thì sẽ biết." Phùng Hợp Bà Bà nói, nhấn mấy cái nút điều khiển.

Một cái hình ảnh giả thuyết lập thể hiện ra trước mắt Vương Khiếu Thiên.

Một ngọn núi hình tam giác, có một cái ao hình tròn, trong hồ, có lượng lớn hòn đá bạch sắc.

"Có phải là cảm giác cái hình vẽ này giống như đã gặp qua ở đâu.

Đây chính là bức bích họa thứ ba mà chúng ta trong huyết động nhìn thấy, chỗ vị trí thổ dân bái tế thần linh.

Còn chút ít hòn đá trong hồ kia có thể là tinh thạch thể lượng, chỉ cần cầm một khối, ta liền có thể khởi động thiết bị dò xét. Nhưng đừng cao hứng quá sớm, bên cạnh cái ao này là một thổ bao cự đại.

Thực tế là sào huyết Trùng tộc, căn cứ năng lượng biểu hiện, trong đó chính là nữ vương của Trùng tộc trên tinh cầu này. Hơn nữa phụ cận ngọn núi này hiện ra đầy rậm rạp chẳng khác sào huyết nhỏ cùng đại quân Trùng tộc." Phùng Hợp Bà Bà chỉ vào hình ảnh lập thể nói với Vương Khiếu Thiên .

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Chiến Thần Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26: Lưu Tinh Chùy

Vương Khiếu Thiên phóng đại hình ảnh lập thể lên thì thấy được chi chít hàng chục vạn cái sào huyết Trùng tộc trải rộng trên ba ngọn núi kia.

"Thiết bị tham trắc của ta còn phát hiện trên cái tinh cầu này thì thổ dân cùng dã thú cũng không phải toàn bộ bị giết chết, tương mạo thổ dân cùng loại với sinh vật linh trưởng nhân loại.

Nhưng khoa học kỹ thuật phát triển lại cúi xuống, vẫn còn ở vào giai đoạn nguyên thủy, bất quá sức chiến đấu cũng không tệ lắm, những thổ dân này am hiểu không chế dã thú chiến đấu. Đây là thiết bị tham trắc của ta ghi lại được hình ảnh chiến đấu của một cái thổ dân cùng Trùng tộc." Phùng Hợp Bà Bà nói với Vương Khiếu Thiên rồi nhấn nút điều khiển.

Vương Khiếu Thiên chứng kiến trong đoạn ghi hình là ba trung niên thổ dân mặc da thú, cười quái thú cự đại, toàn thân cơ thể của bọn họ giống như muốn chọt nổ tung, trong tay cầm xương quái thú làm thành các loại vũ khí như trường mâu, đang cùng hơn ba mươi con thợ săn khát máu chiến đấu. Ngăn ngăn chỉ trong hơn mười giây, đám thợ săn khát máu đã bị ba trung niên thổ dân không chế quái thú giết sạch rồi.

Vương Khiếu Thiên cảm thấy rất rung động, cái này hoàn toàn là nghiêng về một bên lập sát. Trải qua chiến đấu ngày hôm qua, hẳn có thể tình huống những con thợ săn khát máu này rất khó chơi, không nghĩ tới thổ dân trên tinh cầu này cũng quái thú tổ hợp xong thì sức chiến đấu lại cường hãn đến không ngờ.

"Đúng rồi, Phùng Hợp Bà Bà, đã dụng cụ tham trắc có năng lượng, vì sao bà bà lại cần lấy năng lượng khỏi ra, sao không để cho nó phát xạ tín hiệu tọa độ cầu cứu đi?" Vương Khiếu Thiên nghĩ nghĩ, đối với Phùng Hợp Bà Bà đề nghị.

"Người nghĩ thật thoải mái, xem ra là tại trường quân đội không có chăm chú học tập qua chương trình học trụ cột.

Phát xạ tín hiệu tọa độ vũ trụ cầu cứu thì cần là một loại năng lượng hoá học, nhu cầu rất lớn.

Dụng cụ tham trắc của ta dùng chính là nghiên cứu năng lượng sinh vật, mà kỹ thuật cùng phương tiện hiện hữu thì căn bản không thể dùng năng lượng khác để thay thế. Người vẫn là nghĩ xem làm cách nào lấy được tinh thạch năng lượng trong tay nữ vương Trùng tộc, cái này còn chút ít thực tế." Phùng Hợp Bà Bà đối Vương Khiếu Thiên giải thích.

"Chỉ bằng ta và người hai người mà đi đến tổ của nữ vương Trùng tộc này trộm tinh thạch, trên hình ảnh hiện ra có vài chục sào huyết vạn đại quân Trùng tộc, đó còn là chưa có tính ở bên trong đâu, chúng ta ngay cả khả năng đến gần cũng khó có thể, đi cũng không đủ nhét kế rằng chúng nó.

Hay là đợi tám ngày sau, đợi tám ngày sau chúng ta đi đến khu vực phụ cận một cái cứ điểm của thổ dân nhìn một cái, nhìn xem những thổ dân này có biện pháp nào không!" Vương Khiếu Thiên nói với Phùng Hợp Bà Bà .

"Vì cái gì còn phải đợi tám ngày?"

"Bởi vì ta còn phải tự làm khổ thêm tám ngày, tám cái ngày này, ta không thể rời cái khoang trị liệu này đi quá xa." Vương Khiếu Thiên rất bất đắc dĩ nói .

Phùng Hợp Bà Bà nghe được Vương Khiếu Thiên giải đáp, giống như xem ánh mắt kẻ điên, mắt nhìn Vương Khiếu Thiên, sau đó lắc đầu yên lặng không nói.

--

Đêm tối lần nữa hàng lâm, lần này là một Trùng tộc hình dáng giống cua, tầm có mười hai con gì đó, chúng nó phát hiện cái thuyền cứu sinh này còn có vật còn sống, đều tụ tập tới.

"Leng keng, khởi động tiếp sau nhiệm vụ bổ sung. Quét phụ cận xuất hiện Trùng tộc, xuất hiện ở lãnh địa của ký chủ, đối với sự nghi ngại hàng ngày của ký chủ đã tạo thành quấy rầy, đây là miệt thị đối với uy nghiêm của chiến thần. ----" Thanh âm hệ thống chiến thần Lâm Phi đại thúc vang lên trong đầu Vương Khiếu Thiên.

Lần này không đợi hệ thống chiến thần nói xong, Vương Khiếu Thiên lập tức nói với Lâm Phi trong đầu.

"Đã thành, đừng nói nữa, ta biết rõ người sẽ cho ta đi giết những con sâu này nhé! Cái này đi giết, nếu không có bị Trùng tộc giết chết thì cũng có thể trước bị người cái hệ thống này hành hạ chết." Vương Khiếu Thiên nói xong thì cầm bọc rượu mà Phùng Hợp Bà Bà ban ngày trong huyết động dùng khi quan không biết nào của Trùng tộc để bọc rượu lại lên, Phùng Hợp Bà Bà lúc trước cầm cái bọc rượu này là để chuẩn bị cho cuộc sống dùng, mà hiện tại bị Vương Khiếu Thiên sùng sục sùng sục uống vài hợp lớn, khởi động trạng thái bạo đầu.

"Ký chủ nhớ rõ phải mang theo Phùng Hợp Bà Bà làm vũ khí, Phùng Hợp Bà Bà đối với chiến thần đã có hành vi miệt thị, phải qua mấy lần dùng trạng thái vũ khí để ký chủ sử dụng mới có thể triệt tiêu." Thanh âm hệ thống chiến thần Lâm Phi đại thúc lười biếng, lần nữa vang lên trong đầu Vương Khiếu Thiên.

"Còn cầm theo lão nhân gia bà bà làm vũ khí, người thật là hung ác, Phùng Hợp Bà Bà nếu chết, chờ ta lại bị người luyện tàn phế thì sẽ không còn người cứu ta !" Vương Khiếu Thiên mắt nhìn Phùng Hợp Bà Bà trong khoang thuyền, đối với hệ thống chiến thần trong đầu nói ra.

"Nhắc nhở: Ký chủ cần dẫn theo Phùng Hợp Bà Bà làm vũ khí sử dụng, bằng không lần này nhiệm vụ không tính hoàn thành, ký chủ sẽ tiếp nhận trừng phạt.

Lần này tỉ lệ thời gian chiến đấu, hình thức chiếu cố ký chủ người mới, khởi động tỉ lệ thời gian 1/2. 5, nhưng chiến thần không cung cấp hình ảnh hỗ trợ chiến đấu.

Nhắc nhở: Ký chủ đã thừa qua tư vị chiến thần ban thưởng, tốt nhất không cần phải ném thử trừng phạt nhiệm vụ của chiến thần, trừng phạt sẽ làm ký chủ ở giai đoạn hiện tại tiến vào kết cục hảm phái chết." tiếng nhắc nhở của hệ thống chiến thần lần nữa vang lên trong đầu Vương Khiếu Thiên.

"Đây là uy hiếp trắng trợn, hệ thống, ta phục rồi." Vương Khiếu Thiên cảm thấy trình độ hãm hại người của hệ thống chiến thần trong đầu đã không có cách nào khác để miêu tả. .

Vương Khiếu Thiên có chút không có ý tứ bước nhanh tới bên cạnh Phùng Hợp Bà Bà, nắm bắt bật mắt, dùng biểu lộ quái dị, nhìn về phía Phùng Hợp Bà Bà cùng xúc tua thô to.

"Tiểu tử, Trùng tộc đều đến đây, sao ngươi còn không đi ra ngoài đánh, những chiêu thức ngươi luyện tập trước kia không phải là rất lợi hại sao? Nếu Trùng tộc hủy những dụng cụ trong khoang thuyền này thì ta và ngươi sẽ không phát được tín hiệu cầu cứu, vậy sẽ triệt để xong đời." Phùng Hợp Bà Bà khàn đối với Vương Khiếu Thiên thúc giục.

"Bà bà, thương lượng với ngươi chuyện này, có chút mạo phạm."

"Nói mau, chuyện gì?"

"Ta đi giết trùng tộc, trong tay là thiếu cái Lưu Tinh Chùy." Vương Khiếu Thiên vừa dứt lời, một tay đã bắt một cây xúc tua dưới đầu của Phùng Hợp Bà Bà, dẫn theo Phùng Hợp Bà Bà đi ra khỏi khoang thuyền, hướng ra Trùng tộc phía ngoài giết tới.

Phùng Hợp Bà Bà lần nữa bị Vương Khiếu Thiên xách cái đầu, tức giận dị thường đối với Vương Khiếu Thiên quát: "Ngươi là tên tiểu tử khôn kiếp, đã quên là ai ban ngày đã cứu ngươi sao? Ngươi còn muốn lấy ta làm vũ khí, ngươi tự làm khổ cuồng, lại có vấn đề thì đừng có dùng khoang trị liệu của ta."

"Ta đã nghĩ ra phương pháp lấy được tinh thạch năng lượng, ngươi trong khoảng thời gian này nếu không trị liệu cho ta, ngươi chỉ có một mình ở cái tinh cầu này sống bảy tám năm, điều kiện tiên quyết là ngươi một mình dưới sự bao vây của Trùng tộc có thể sống được mà rời đi." Giờ phút này Vương Khiếu Thiên ở trạng thái say rượu rất ngạnh khí đối với Phùng Hợp Bà Bà hô.

"Rầm rầm rầm" Vương Khiếu Thiên một tay luân đầu Phùng Hợp Bà Bà, một tay cầm thanh xương răng quái vật mà Phùng Hợp Bà Bà giúp hắn mang về tới, cùng mười hai con Trùng tộc bắt đầu chém giết.

Một vạn lần đánh nhau kịch liệt thuật luyện tập, hơn nữa Du Già Thuật Thượng Cổ, khiến cho Vương Khiếu Thiên tại 1/2. 5 thời gian chậm, đối phó Trùng tộc thì coi như có lực đánh một trận --

Ban đêm, gió lạnh xoáy lên mặt cát trắng, diễn tấu hết thảy, một cái thiếu niên toàn thân là máu, một tay mang theo một cái giống như đầu bạch tuộc lớn, một tay nắm lấy một thanh xương răng quái vật sắc bén.

Bên cạnh của hắn, hiện ra đầy thi thể của mười hai con Trùng tộc đã chết.

Thiếu niên ngửa mặt lên trời cười to "Hệ thống, ngươi là cái hệ thống hãm hại người, lão tử lần này lại sống sót." Thiếu niên này là vừa vặn cùng Trùng tộc chém giết thắng lợi, Vương Khiếu Thiên.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Chiến Thần Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Bà Bà Ngươi Đừng Sợ

Nở nụ cười vài tiếng phát tiết xong, Vương Khiếu Thiên chạy nhanh vào khoang thuyền cũ nát, đến bên cạnh khoang trị liệu trong khoang thuyền.

"Vương Khiếu Thiên nhà ngươi là tên khôn kiếp, dám đem ta làm vũ khí, còn dùng dịch trị liệu của ta!" Phùng Hợp Bà Bà phát ra âm thanh chói tai.

"Muốn nhanh chút ít rời khỏi cái tinh cầu toàn là Trùng tộc cùng thổ dân man rợ này thì hãy trị liệu cho ta, ta mà chết đi thì ngươi cũng sống không lâu. Cùng Trùng tộc đánh nhau cũng không phải chuyện riêng của ta, cho nên ta và ngươi đều hẳn là phải cùng xuất lực." Vương Khiếu Thiên thử kiểm cố giải thích.

Trải qua trị liệu đơn giản xong, Vương Khiếu Thiên ăn mau chút ít đại não Trùng tộc, lại bị hệ thống chiến thần khổng lồ chế thân thể tiến hành luyện tập đánh nhau kịch liệt thuật.

Luyện tập xong rồi, lại tiến hành động tác yô-ga Thượng Cổ mà không phải nhân loại bình thường có thể thừa nhận được.

Tại lúc sắp chết thì Phùng Hợp Bà Bà cuối cùng ra tay, dùng xúc tua mang Vương Khiếu Thiên tới khoang chữa trị.

Ngày hôm sau cứ như vậy trôi qua.

Ngày thứ ba, ban đêm Trùng tộc lại lần nữa xuất hiện, Vương Khiếu Thiên lần nữa mang theo Phùng Hợp Bà Bà đi chiến đấu, thắng lợi, luyện đánh nhau kịch liệt thuật, yô-ga Thượng Cổ, trị liệu.

Đêm ngày thứ tư, thời điểm Trùng tộc đến, Vương Khiếu Thiên chứng kiến sáu xúc tua thô to của Phùng Hợp Bà Bà đều đang phát run.

"Đêm nay ta có thể không đi không?"

"Ngươi cứ nói đi, đương nhiên không được."

Đêm ngày thứ năm, Trùng tộc một lần nữa lại đến vây công, Phùng Hợp Bà Bà bị dọa trực tiếp từ trên ghế mà rơi xuống mặt sàn bằng kim loại, xúc tu đều run rẩy.

Ngày thứ sáu, Phùng Hợp Bà Bà thử tránh né, nhưng trực tiếp bị Vương Khiếu Thiên đã man ôm đi ra ngoài.

Ngày thứ Bảy, ngày thứ tám, thứ chín. Chín ngày cùng Trùng tộc chém giết cùng chương trình học huấn luyện đánh nhau kịch liệt có thể tính chấm dứt.

Vương Khiếu Thiên ngày thứ chín từ trong khoang trị liệu đi ra, cảm thấy chín ngày này giống như ở tại trong địa ngục.

Chín cái ngày này cũng khiến cho Phùng Hợp Bà Bà mỗi khi đến ban đêm, nghe được thanh âm Trùng tộc tới thì toàn thân phát run.

Vương Khiếu Thiên rốt cục hoàn thành cái ban thưởng huấn luyện phụ trợ đánh nhau kịch liệt của hệ thống chiến thần hãm hại người này, hắn cũng không muốn đi nhớ lại cuộc sống chín ngày địa ngục này.

Trong đầu Vương Khiếu Thiên hiện ra số liệu thân thể của hắn:

"Ký chủ: Vương Khiếu Thiên

Chủng tộc: (nhân loại) loại linh trưởng

Tế bào hoạt tính: 12(10)

Lực lượng bộc phát : 12(10)

Phản ứng Nhanh nhẹn: 12(10)

Năng lượng Tinh thần : 4(10)

Thể năng bền bỉ: 12(10)

Sở trường đặc biệt: Bạo đầu (sử dụng khi ở trạng thái say rượu, giai đoạn này có thể giúp các hạng thuộc tính của ký chủ đề cao 10 điểm, năng lượng tinh thần tăng lên 20 độ.)

Chuyên chúc kỹ năng:

Chiến thần cách đấu thuật (sơ cấp): (có thể giúp ký chủ trong chiến đấu đưa ra chiêu thức hữu hiệu, tiến hành ra chiêu liên tục đã kích).

Thượng Cổ Du Già Thuật (sơ cấp): tính mềm dẻo cùng tính cân đối của thân thể ký chủ tăng lên.

Chiến thần ban thưởng: Con Mắt Thần Chết.

(10 là tiêu chuẩn nhân loại thành niên bình thường.) "

Cái này là do huấn luyện mỗi đêm trong chín ngày, lại cùng Trùng tộc chiến đấu, khiến cho thuộc tính nguyên bản chéch thấp hắn, đã vượt qua trị số thân thể nhân loại bình thường. Bất quá cùng chiến sĩ cơ giáp cao cấp của quân đội cùng bộ binh đặc thù so sánh thì còn có chênh lệch rất lớn.

Vương Khiếu Thiên có thể nhớ rõ lúc trước hắn tại trường quân đội kiểm tra sức khỏe, từng nghe nói trị số thân thể của những phi công quân đội kia, ưu tú nhất có thể là gấp ba nhân loại bình thường.

"Leng keng, chúc mừng ký chủ trọn vẹn thu hoạch ban thưởng nhiệm vụ, chấm dứt chương trình học rèn luyện sơ cấp, nhưng đáng tiếc năng lượng tinh thần không có tăng lên, vẫn chỉ là 4 điểm. Hệ thống chiến thần có thể miễn phí cung cấp ký chủ chương trình học huấn luyện trung cấp, để ký chủ trong thời gian ngắn trở thành một chiến sĩ hợp cách.

Xin hỏi ký chủ có hay không muốn tiếp nhận chương trình học huấn luyện trung cấp, đề cao các hạng thuộc tính thân thể? Có / Không?" Thanh âm hệ thống chiến thần vang lên trong đầu Vương Khiếu Thiên.

Lần này Vương Khiếu Thiên không hề nghĩ ngợi liền chọn" không".

Nói giỡn à, huấn luyện sơ cấp đã thiếu chút nữa làm cho Vương Khiếu Thiên rơi rụng, nếu tới trung cấp, tuy thuộc tính có thể tăng lên không ít, nhưng Vương Khiếu Thiên có thể tính tương nếu hắn mất mạng thì sao hưởng được, hưởng chi loại huấn luyện địa ngục này, Vương Khiếu Thiên cả đời cũng không nghĩ lại trải qua lần thứ hai .

Trải qua cái rèn luyện cùng chém giết trong chín ngày này, sức chiến đấu của Vương Khiếu Thiên hiện tại, một mình tại trong thời gian một so một bình thường, liều mạng chịu chút ít vết thương nhẹ thì có thể đối kháng với ba đến năm con Trùng tộc cấp thấp.

Cái thực lực này là do đánh nhau kịch liệt thuật mang lại, đặt ở quân đội tuy không phải ưu tú nhất, nhưng là giống như dùng vũ khí lạnh mà nói, không cần vũ khí hiện đại, thực lực này, nhất là rèn luyện lực phản ứng cùng Trùng tộc thực chiến, đặt ở học viện quân sự trung đẳng có thể so sánh học sinh trung học học phách cao ra một mảng lớn

"Phùng Hợp Bà Bà, lúc trước cái khoang thuyền này của ngươi đáp xuống tỉnh cầu này, ngươi cũng có thiệt nhiều hộ vệ đầy đủ võ trang, như thế nào nhanh như vậy liền chết hết, còn khiến cho ngươi phải bỏ đi thân thể để chạy trốn, trải qua mấy ngày nay, ta thấy sức chiến đấu của những con Trùng tộc này cũng không phải quá lợi hại?"

Chẳng lẽ là những hộ vệ sinh hóa của ngươi quá yếu?"

"Yếu, ngươi hiện tại ngoại trừ mấy chiêu thức đánh nhau kịch liệt cũng không tệ lắm, nhưng cho ngươi cùng hộ vệ sinh hóa của ta đánh, ba kẻ như ngươi cũng đánh không lại một cái hộ vệ sinh hóa võ trang đầy đủ của ta. Năng lực chiến đấu của hộ vệ sinh hóa của ta so với chiến sĩ đặc chủng của quân đội còn cao hơn một cấp bậc."

Mấy ngày nay là ngươi cùng ta vận khí tốt, đụng phải đều là Trùng tộc cấp thấp, hơn nữa số lượng ít ỏi.

Lúc ấy phi thuyền từ trong không gian rơi xuống tỉnh cầu này, tràng diện vô cùng đồ sộ, thanh thế thật sự là quá lớn, hơn nữa tại mặt đất trượt cự ly quá dài, do đó đưa tới hơn vạn con Trùng tộc chi chít, trong đó không thiếu Trùng tộc trung cấp cùng cao cấp.

Số lượng Trùng tộc như vậy thì thực lực chiến sĩ sinh hóa của ta dù có mạnh hơn nữa, cũng đánh không lại. Cho nên ta nói, phải nghĩ biện pháp nhanh chút rời khỏi cái tỉnh cầu nguy hiểm này." Phùng Hợp Bà Bà lòng còn sợ hãi nghĩ nghĩ, sử dụng thanh âm bén nhọn diễn giải với Vương Khiếu Thiên

Hiện tại thời gian đúng lúc là ban ngày "Bà bà, đi, chúng ta đi đến cứ điểm của thổ dân trên tỉnh cầu này đi xem một chút, ngươi dẫn ta đi tới một cái gần nhất đi." Vương Khiếu Thiên đối với Phùng Hợp Bà Bà lúc này tinh thần đã có chút mê mẩn nói ra.

Hai giờ vũ trụ sau, tại trên mặt cát trắng, một thiếu niên tay trái cầm một thanh xương răng quái vật làm quái tượng chú ý hành tẩu. Trên cánh tay phải của thiếu niên là một đầu người quán quanh lấy, nào người túi cỡ cổ, còn phân ra sáu cái xúc tua thô to.

Bọn họ chính là hai người Vương Khiếu Thiên cùng Phùng Hợp Bà Bà, hai người chính là đang ở phía trên sườn một cái gò cát trắng.

Vương Khiếu Thiên phát hiện, phía dưới gò đất có một thiếu niên thổ dân mặc quần cộc da thú, trên thân cỡi bỏ, một tay cầm một cây xương quái thú dài hơn hai thước thô to làm vũ khí.

"Bên kia có một thổ dân lạc đàn, ngươi đi tới bên hắn đi." Vương Khiếu Thiên nói với Phùng Hợp Bà Bà.

Phùng Hợp Bà Bà trực tiếp cho Vương Khiếu Thiên một cái liếc mắt, không có trả lời.

Hai người đều rất cẩn thận quan sát đến cái thiếu niên thổ dân này.

Vương Khiếu Thiên bắt lấy cơ hội, từ trên gò đất rất nhanh nhảy xuống, trực tiếp cầm thanh xương răng quái vật trong tay đánh tới đầu cái thiếu niên thổ dân này.

"Đụng" một tiếng, đầu của thiếu niên thổ dân bị thanh xương răng quái vật trong tay Vương Khiếu Thiên chặt ra một cái lỗ hồng lớn, máu tươi từ miệng vết thương ứa ra, thiếu niên thổ dân "Oa oa nha nha" kêu vài tiếng sau liền ngất đi.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Chiến Thần Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 28: Bà Bà Ngươi Sao Không Ăn Hắc

Phùng Hợp Bà Bà kỳ quái nhìn Vương Khiếu Thiên chém đầu thiếu niên kia.

"Đây là phương pháp ngươi dùng để nói chuyện với thiếu niên thổ dân này sao? Hắc thoát cũng nhỏ như ngươi, sao ngươi lại đi cắt đầu cái thiếu niên này ra!"

Ta nói chúng ta hay là chạy mau đi, có Trùng tộc phiền phức còn chưa đủ, ngươi còn muốn dẫn đến đám thổ dân bộ lạc có sức chiến đấu giống như người man rợ này, nếu lão tử của hắc đến đây, những thổ dân trưởng thành kia nếu ngươi đánh không lại thì bọn họ nói không chừng có thể đem chúng ta biến thành thức ăn." Phùng Hợp Bà Bà nói với Vương Khiếu Thiên, hai cái xúc tua thật dài dính hồ chỉ xuống dưới chân của Vương Khiếu Thiên, ý bảo hắc nhanh rời đi.

"Ta vốn là muốn đem hắc đánh ngất xỉu. Nhưng không nghĩ tới thanh xương quái vật ở tay trái của ta lại quá cứng rắn, có thể là gần đây luyện tập đánh nhau kịch liệt thuật đều là mấy chiêu thức tât sât, hơn nữa nguyên nhân thói quen cùng Trùng tộc đánh nhau, cho nên vừa mới dùng một chiêu thì đã là sât chiêu."

Ta về sau sẽ ý tứ tự thu vài phần lực lượng, nhưng hiện tại là đã quá trễ .

Ta thử đem hấn cứu tình, cùng hấn giải thích trao đổi xem, hỏi chút ít tình huống sau đó sẽ chạy." tay phải Vương Khiếu Thiên sờ lên đầu, có chút không có ý tứ nói.

Sau đó Vương Khiếu Thiên đem cái thiếu niên thô dân này kéo tới đồng đất phía dưới, cũng đã man lác lư bờ vai của hấn, đem cái thiếu niên thô dân bị trọng thương này hồi tỉnh.

Mục quang thiếu niên thô dân cừu hận hung ác trừng mắt Vương Khiếu Thiên.

"Tại cứ điểm của các ngươi, có nhiều thức ăn không? Đối đãi người ngoại lai như thế nào? Sức chiến đấu như thế nào?" Vương Khiếu Thiên đối với thô dân hỏi.

"Oa oa ken két" hai mắt thiếu niên thô dân hung dữ trừng hướng Vương Khiếu Thiên, giãy dụa muốn đứng dậy.

Nhưng là bị tay phải Vương Khiếu Thiên hữu lực xoa bóp trở về.

"Các ngươi đối với Trùng tộc có hiểu rõ không? Chuẩn bị giết trùng tộc sao?"

"Oa ken két oa ken két "

"Bà bà, hay là giao cho ngươi trao đổi đi, hấn đối với ta có địch ý, ngôn ngữ còn không thông." Vương Khiếu Thiên nói ra, tùy thời cánh tay phải lấy Phùng Hợp Bà Bà bỏ vào trước mắt thô dân lên.

"tự nhiên ngươi cắt đầu người ta ra, có thể không có địch ý mới là lạ! Đã sớm nên giao cho bà bà ta trao đổi rồi .

Bà bà ta trao đổi qua thô dân ngoài hành tinh so với ngươi nhìn qua ngoại tinh nhân đều nhiều hơn." Phùng Hợp Bà Bà dùng giọng khàn khàn mỉa mai Vương Khiếu Thiên.

Sau đó Phùng Hợp Bà Bà di động xúc tua quấn tại trên cánh tay Vương Khiếu Thiên, đem cái đầu tron bóng của bà tiến tới trước mắt thô dân ngoài hành tinh mặt mũi tràn đầy là máu.

Phùng Hợp Bà Bà khô héo môi mẩn một chút, Vương Khiếu Thiên chứng kiến Phùng Hợp Bà Bà miệng khô héo, còn không tự giác nuốt nước miếng một cái.

Thiếu niên thô dân nhìn mặt Phùng Hợp Bà Bà xem ra khủng bố, còn có cái đầu nhân loại tron bóng, sáu cái xúc tua không ngừng nhúc nhích, về mặt nguyên bản hung ác lập tức trở nên có hoảng sợ, thân thể bắt đầu run rẩy, trong miệng còn yên lặng nhớ kỹ thô dân ngữ, đoán chừng là đang hướng thần linh tín ngưỡng của bọn họ cầu nguyện, giết ác ma đầy xúc tua này.

Cái thiếu niên thô dân đáng thương này phỏng chừng từ khi sinh ra cũng chưa từng nghe qua quái vật xúc tua đầu người kì quái như thế này.

"Đừng sợ, thô dân, cái này là Phùng Hợp Bà Bà, chính là muốn cùng ngươi nói chuyện với nhau!" Vương Khiếu Thiên dùng hết sức biểu lộ hòa ái, đối cái thiếu niên thô dân này nói ra, cũng không trông mong cái thô dân này có thể nghe hiểu.

"Tiểu tử, chớ nói chuyện, ngươi xem miệng vết thương lớn như vậy, rất nhiều thống khổ, ta tới giải thoát cho ngươi." Phùng Hợp Bà Bà nói xong câu đó, sẽ không có lại cùng thô dân đối thoại, mà là trực tiếp đem một cây xúc tua giác hút thật dài phía dưới cổ bà bà rất nhanh vuron quấn tại trên đầu máu của thô dân.

Dạng như vậy giống như thô dân đang bóc lên huyết trên đầu bị gắn một cây đại lạp xưởng đồng dạng quái dị.

Sau đó cái xúc tua này từ miệng vết thương trên đầu thô dân duỗi đi vào.

"Oa ken két ken két" thiếu niên thô dân thống khổ kêu lên.

Nhưng Phùng Hợp Bà Bà không để ý đến nó, xúc tua của bà bà dùng sức chui vào đại não của thô dân, cũng ở bên trong rất nhanh phân ra lực lượng lớn chi nhánh thật nhỏ, bắt đầu điên cuồng hút.

"Sùng sục sùng sục" nguyên một đám xúc tua giống như vật chất theo Phùng Hợp Bà Bà xâm nhập đại não của thô dân, rồi từ đầu thô dân mà chảy vào trong cổ Phùng Hợp Bà Bà.

Thân thể của thô dân chỉ chốc lát liền trở nên khô quắt lại, giống như một cái bọc da xác ướp.

"Lạc" Phùng Hợp Bà Bà đánh một cái ợ xong thì rút xúc tua về.

"Nha! Bà bà, làm sao ngươi đem hấn hút khô rồi? Ta là bảo ngươi hỏi chút ít tình huống, cùng hấn trao đổi, không phải bảo ngươi ăn hấn. Lão nhân gia kiệt xuất như vậy mà trong đầu không có bộ phận phân tích ngôn ngữ sao?" Vương Khiếu Thiên nhìn Phùng Hợp Bà Bà cử động, muốn ngăn cản, nhưng đã trễ, thô dân trong nháy đã bị hút khô.

"Ta mới sẽ không trang bị một loại thiết bị mà cả một điểm hàm lượng khoa học kỹ thuật đều không có gì đó vào trong thân thể đâu.

Ta đây không riêng gì ăn, thông qua hấp thu tế bào thân thể của hân, tổ chức đại não, ta có thể được biết một ít trí nhớ của hân khi còn sống, so với hỏi hân mà nói thì còn thuận tiện hơn nhiều.

Xúc tua của ta đây là công cụ phụ trợ sinh vật chung cực mà chính ta tự hành nghiên cứu chế tạo, rất lợi hại phải không!

Ta hiện tại đã nắm giữ thổ dân ngữ đơn giản cùng một ít tình huống của bọn họ. Nhanh lúc này rồi đi thôi, chờ một lát bộ tộc bọn họ sẽ còn có đồng bạn đến thu hoạch, đi mau, đợi cho an toàn, ta sẽ cho người biết được tin tức trong đầu của hân." Phùng Hợp Bà Bà thúc giục Vương Khiếu Thiên rời đi.

Vương Khiếu Thiên mắt nhìn xác ướp cái thiếu niên thổ dân này, nhanh xoay người, mang theo Phùng Hợp Bà Bà chạy nhanh rời đi.

"Trước người hấp thu thân thể Trùng tộc, cũng có thể biết được trí nhớ của Trùng tộc sao? Vừa vặn cho ta biết tình huống phân bố cùng binh lực của Trùng tộc trên cái tinh cầu này đi." Vương Khiếu Thiên đối với cái Phùng Hợp Bà Bà không bố đang quần quanh trên cánh tay này nói ra.

"Khả năng hút năng lực của ta vẫn chưa hoàn thiện, tạm thời chỉ có thể biết được trí nhớ của sinh vật bình thường có trí khôn mà năng lực thấp hơn linh hồn của ta, Trùng tộc thuộc về chủng tộc đặc thù.

Ngược lại ta phát hiện kỹ năng này rất thực dụng, đợt lần này thoát hiểm rồi khỏi tình cầu này, ta muốn giải phẫu thêm chút ít sinh vật, thử gia tăng thoáng cái kỹ năng này.

Ta không được trí nhớ Trùng tộc là vì người cho ta hút Trùng tộc cấp bậc quá thấp. Bởi vì Trùng tộc là một cấp bậc chủng tộc thâm nghiêm, chúng nó là do nữ vương Trùng tộc không chế.

Nữ vương lại chia làm nhiều cấp bậc, chỉ tuyên bố nhiệm vụ xuống phía dưới cho Trùng tộc cấp tướng lĩnh, Trùng tộc cấp bậc tướng lĩnh lại mệnh lệnh Trùng tộc cấp thấp đi chấp hành hoàn thành nhiệm vụ.

Bình thường trên một cái tinh cầu, chỉ tiến hóa ra một cái cấp bậc thống lĩnh chính là nữ vương, mà chỉ có nữ vương Trùng tộc mới có được đầy đủ trí tuệ.

Mà người giết Trùng tộc cấp thấp thì tư duy của nó chỉ sợ chỉ có sinh sôi nảy nở cùng vờ, người nếu cho ta một cái thi thể nữ vương Trùng tộc cấp thống lĩnh vừa cắt đầu xuống, ta lại có thể thử một lần đọc trí nhớ của nó." Phùng Hợp Bà Bà nói với Vương Khiếu Thiên.

"Người đừng ảo tưởng, đừng nói là đầu của nữ vương Trùng tộc cấp thống lĩnh mà chính là cấp bậc tướng lĩnh, ta dụng phải cũng không đủ để cho nó nhét kẻ rằng.

Đúng rồi, Phùng Hợp Bà Bà, người nghiên cứu loại khoa học kỹ thuật sinh vật đặc thù này, chính phủ cùng thị dân các người biết mà không phản đối sao? Bọn họ sẽ không đem người như kẻ điên bắt lại, nướng?"

"Loại khoa học kỹ thuật sinh vật đặc thù nào?"

"Tỷ như chiến sĩ sinh hóa? Não người túi có thể theo thân thể phân giải còn không chết, giống như người mọc ra sáu cái xúc tua, lại dùng xúc tua hút tế bào đại não sinh vật các loại?" Vương Khiếu Thiên nghĩ nghĩ, có chút chú ý hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Chiến Thần Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29: Lời Tiên Đoán Về Cứu Thế Chủ

"Những kẻ trước kia biết được ta có khoa học kỹ thuật sinh vật, hay ghen ghét ta, muốn ngăn cản ta, đám nhân loại tiến hóa thấp không hiểu sinh vật tiến hóa chung cực học, một ngành khoa học cấm kỵ vĩ đại này, đều đã bị ta biến thành chiến sĩ sinh hóa tiến hóa cao.

Về sau thì người thống trị cao nhất của chính phủ chính là đại đồ đệ Lâm Phi của ta, hân rất nhiệt tình hỗ trợ duy trì nghiên cứu của ta, hơn nữa tạo nghề khoa học sinh vật của hân cũng không dưới ta. Hân yêu mến nghiên cứu cấy ghép cơ thể sống.

Duy nhất có thể tiếc chính là, hân hứng thú không phải ngành khoa học sinh vật này, bằng không hân nhất định sẽ kế thừa ta, trở thành sinh vật đế vương được ghi vào sử sách." Phùng Hợp Bà Bà nói với về mặt đáng tiếc.

Vương Khiếu Thiên nghe xong không nói gì, hân đã rút ra được kết luận: Một đôi thầy trò này đều là kẻ điên, Lâm Phi tuyệt đối là tồn tại cấp bậc nguy hiểm còn khủng bố hơn so với Phùng Hợp Bà Bà.

Vương Khiếu Thiên cũng biết chút ít tin tức, hệ thống chiến thần Lâm Phi trong đầu mình nguyên lai còn là người thống trị cao nhất của chính phủ, phòng chừng cũng là {Bạo Quân} hung tàn, cũng không biết lúc ấy Lâm Phi chính là dùng thân phận hệ thống chiến thần mà thành người thống trị hay là dùng

thân phận nhân loại để trở thành người thống trị, về sau có lẽ bởi vì nguyên nhân nào đó đã trở thành hệ thống chiến thần.

"Hệ thống Lâm Phi ? Trước kia ngươi là nhân loại sao? Không phải chỉ là một cái hệ thống thôi sao? Làm sao ngươi lại trở thành hệ thống chiến thần?" Vương Khiếu Thiên thử đối với hệ thống chiến thần trong đầu mà hỏi ra cái nghi hoặc trong lòng đã lâu này?

"Leng keng, quyền hạn của ký chủ còn chưa đạt được yêu cầu thấp nhất, không được phép biết rõ những chuyện này!" thanh âm hệ thống chiến thần Lâm Phi lười biếng, vang lên tại trong đầu Vương Khiếu Thiên.

Tuy hệ thống chiến thần Lâm Phi không có nói cho Vương Khiếu Thiên đáp án của vấn đề này, nhưng là vấn đề của Vương Khiếu Thiên đã làm cho hệ thống Lâm Phi làm vào một đoạn trong hồi ức, một đoạn kí ức đã thật lâu thật lâu trước đây.

"Khi đó bản thân của Lâm Phi chính là ký chủ của hệ thống chiến thần, cũng là một nhân loại, mà khi đó hệ thống là hệ thống chiến thần, một cái hệ thống trí năng cơ giới chuyên tuyển bổ các loại nhiệm vụ hiểm hại cao.

Lâm Phi trải qua thiên tân vạn khổ, rốt cục đã trở thành chiến thần, cái hệ thống chiến thần trí năng cơ giới kia liền làm vào trong giấc ngủ say.

Lâm Phi trở thành chiến thần vũ trụ xong thì tự cho là đã thoát khỏi khống chế của cái hệ thống chiến thần chuyên hiểm hại này, tiêu dao sống thật nhiều thật nhiều năm.

Thẳng đến một ngày, Lâm Phi chết già. Hệ thống chiến thần ngủ say đã lâu trong thân thể của hắn lần nữa vang lên thanh âm

'Leng keng, chiến thần Lâm Phi, tánh mạng của ngươi sắp chấm dứt, nhớ lại cả đời này, ngươi cảm thấy có hay không trôi qua vô cùng phong phú, khoái hoạt.

Ngươi có muốn tái sinh không? Lần nữa có thêm một lần tánh mạng.

Nhiều khi thân thể tử vong, cũng không có nghĩa là chung kết.

Khởi động nhiệm vụ chung cực chiến thần.

Nhiệm vụ: Bồi dưỡng đại chiến thần mới.

Miêu tả nhiệm vụ: Chiến Thần Lâm Phi, sau khi thân thể ngươi tử vong, linh hồn của ngươi sẽ thay thế hệ thống chiến thần mà trở thành một hệ thống chiến thần mới, kế thừa ý chí vĩ đại của hệ thống chiến thần, trở thành hệ thống huấn luyện binh sĩ tác chiến tối cao trong vũ trụ cho đến khi ngươi bồi dưỡng thành công chiến thần vũ trụ kế tiếp.

Trong khoảng thời gian này khả năng dài đằng đặc, mười năm, trăm năm, ngàn năm, ngươi có lẽ sẽ cảm giác thấy cô độc bất lực, ngươi sẽ mê mang cùng bàng hoàng, nhưng ngươi dù sao cũng là người đầu tiên từ ngàn năm nay trở thành chiến thần, ngươi nhất định sẽ thành công.

Nhiệm vụ hoàn thành ban thưởng: Linh hồn chuyển sinh, sau khi chiến thần Lâm Phi ngươi bồi dưỡng được chiến thần mới xong thì ngươi cũng có thể đi chuyển sinh.

Trừng phạt nhiệm vụ thất bại: Kỳ thật không có trừng phạt gì, ngươi tiếp tục làm hệ thống chiến thần, ta tiếp tục hôn mê, đây là một nhiệm vụ vô hạn kỳ.'

Chỉ là dùng tính cách của ngươi, ngươi cái hệ thống hiểm hại này sẽ không nhẹ nhàng như vậy bỏ qua ta! Ta chờ đợi ngày này đã rất lâu rồi, ngay lúc đó trong đầu Lâm Phi nghĩ đến.

Nhưng là thật lâu sau, Lâm Phi phát hiện hắn sai rồi, sai vô cùng thái quá.

Theo ngày tháng dài đằng đặc trôi qua, Lâm Phi trở thành hệ thống chiến thần xong thì dần dần phát hiện cái nhiệm vụ chung cực của hệ thống chiến thần này là một đại âm mưu nghịch thiên, một cái giờ phút này không có bất kỳ người nào có thể tháo bỏ, một đại âm mưu nghịch thiên khủng bố.

Có thể đoán được quá khứ cùng tương lai, nhưng lại bởi vì đang ở trong vòng tròn, không thể đi đánh vỡ nhân quả, hi vọng lần này, Vương Khiếu Thiên chính là người mà ta phải tìm, có thể khiến đây trở thành chung kết thật sự."

Trên mặt cát trắng, một thiếu niên, tay trái cầm thanh xương răng quái vật, tay phải nắm lấy một cái đầu người xúc tua kì quái đang chạy rất nhanh.

"Nhanh, lăn vài vòng trên đất, đến trên núi nhỏ, nấp trong đầm nước một chút, giấu khí tức của ngươi, đợi buổi tối Trùng tộc đi ra, ngươi hãy trở lại khoang thuyền.

Năng lực truy tung của những thổ dân này có thể rất mạnh, ngàn vạn không thể để cho bọn họ phát hiện, là ngươi giết hại từ bộ tộc bọn họ.

Ngươi đánh không lại bọn hắn, cho nên hãy để cho hết thảy tội ác do Trùng tộc gánh chịu." Phùng Hợp Bà Bà nói với Vương Khiếu Thiên.

"Cái gì mà ta và người giết hại từ bộ tộc, chính là người một mình hút khô huyết nhục thiếu niên của bộ tộc này, là người hạ sát thủ!" Vương Khiếu Thiên trong miệng phàn nàn nói.

"Vậy người đi cùng thổ dân giải thích, là bà ta hút khô thiếu niên kia, xem thổ dân có nghe hay không giải thích của người, giết ta mà không giết người.

Cũng chưa nói đầu thiếu niên thổ dân bị thanh xương răng quái vật của người chém bể, ta không động tay, hẳn từ nay về sau phòng chừng cũng là tàn phế, ta nhiều nhất xem là bỏ đao." Phùng Hợp Bà Bà giải thích với Vương Khiếu Thiên.

--

Đêm tối sắp hàng lâm, ánh sáng bắt đầu trở nên thưa thớt, Vương Khiếu Thiên tháo xuống kính râm trên mặt, chú ý mang theo Phùng Hợp Bà Bà, tại trên mặt cát tiếm hành, tránh từng con Trùng tộc du đảng.

Hai người rút cục về tới khoang thuyền của Phùng Hợp Bà Bà.

Vương Khiếu Thiên ngồi chồm hổm dưới đất, từng ngum từng ngum thờ hồn hèn” Mạo hiểm như vậy cũng là chuyện kích thích, người đừng cạm nữa , bà bà, cho dù người lần sau động thủ lần nữa thì cũng sớm nói cho ta biết một tiếng, để cho ta cũng có chuẩn bị tâm lý." Vương Khiếu Thiên vỗ một cái xúc tua thô to của Phùng Hợp Bà Bà trên cánh tay phải nói ra.

"Ta là có thu hoạch, từ trong đầu thiếu niên thổ dân kia đã chiếm được chút ít tin tức hữu dụng.

Người còn nhớ rõ bức họa thứ ba mà lúc trước chúng ta trong sơn động nhìn qua không? Đó chính là phong thư thần linh của bọn họ.

Sức chiến đấu của những thổ dân này rất mạnh, hơn nữa tất cả lớn nhỏ trong bộ tộc, đồng dạng trải rộng cả cái tinh cầu, bởi vì sức chiến đấu của bọn họ cường hãn, không có bị Trùng tộc đuổi tận giết tuyệt, tuy còn ở vào thế yếu, nhưng vẫn còn có thể cùng Trùng tộc chiến đấu." Phùng Hợp Bà Bà nói với Vương Khiếu Thiên.

"Bọn họ cũng sẽ không vì chúng ta bán mạng."

"Trùng tộc là chủng tộc từ bên ngoài đến, phá vỡ hoàn cảnh sinh tồn của bọn họ, trong ngôn ngữ thần linh những thổ dân này ghi lại, nâng lên chút ít tin tức. Đại khái phiên dịch ý tứ là như vậy:

"Tinh không cùng ánh sáng, sắp bị hắc ám che phủ, kẻ xâm nhập khủng bố từ không trung phương xa bay tới, chúng nó hung tàn tàn sát, thôn phệ hết thảy, chúng nó không thể bị ngăn cản.

Nhưng thần linh sẽ không bỏ mặc con dân của ngài, cứu thế chủ sẽ xuất hiện, hẳn vô vị, anh dừng, hẳn là Cự Long kỵ sĩ, cười đá phấn trắng ma thiên, tay cầm Thông Thiên chiến cốt.

Vô số dã thú thần phục dưới chân hắn, hẳn mang cho chúng ta hào quang, suất lĩnh quân đoàn dã thú khổng lồ mà dẫn theo chúng ta đi đánh lui người xâm nhập. Như thế nào, người nghe xong lời tiên đoán của cái thổ dân này thì có chút cảm tưởng nào hay không?" Phùng Hợp Bà Bà rất đặc ý mà nói với Vương Khiếu Thiên, xúc tua còn đang huy động bốn phía.

[SPOILER/]

Cả tuần liệt giường, bà con thông cảm!

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Chiến Thần Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30: Cự Long Kỵ Sĩ

"Cảm tưởng? Chúng ta hẳn là nên đi giả mạo cái cứu thế chủ này, đi làm Cự Long kỵ sĩ.

Sau đó sai khiến cái đám thổ dân này đi giết nữ vương trùng tộc, thuận tiện cầm chút ít tinh thạch năng lượng trở về là chúng ta có thể rời khỏi cái tinh cầu này .

Vấn đề là trong dự ngôn nói rõ là cứu thế chủ, hẳn là Cự Long kỵ sĩ, mà đá phấn trắng ma thiên là cái gì? Nghe cái này liền biết rằng đó không phải là sinh vật dễ đối phó." Vương Khiếu Thiên suy nghĩ rồi nói ra.

"Căn cứ trí nhớ thổ dân, đá phấn trắng ma thiên là một loại dã thú hung tàn nhất trên cái tinh cầu này, trong trí nhớ thổ dân đối với đá phấn trắng ma thiên thì ngay cả linh hồn cũng sợ hãi.

Đá phấn trắng ma thiên chính là dã thú có hình dáng có điểm giống với Cự Long tiền sử, so với cơ giáp lớn hơn một chút, là một quái thú có sáu chân!

Chỉ là toàn thân nó được che kín bởi làn phiến cứng rắn, không thể phá vỡ, có thể hiệu lệnh dã thú.

Dùng ta xem, kỳ thật cũng không có gì, không phải chỉ là một con dã thú hơi lớn sao? Nếu không ngại thử đi hàng phục một con, sau đó chúng ta có thể đi giả mạo làm cứu thế chủ!" Phùng Hợp Bà Bà cười cười khuyên giải Vương Khiếu Thiên.

"Nói đùa gì vậy? Để cho ta đi hàng phục một con Cự Long tiền sử, đá phấn trắng ma thiên!" Vương Khiếu Thiên nhanh chóng phủ quyết, nhưng là lời vừa mới nói ra xong thì trong đầu lại truyền đến thanh âm thông báo nhiệm vụ của hệ thống chiến thần.

Nghe thế Vương Khiếu Thiên cũng cảm giác không ổn.

"Leng keng, quét ký chủ gặp được lựa chọn, trạng thái phụ cận phù hợp 75% yêu cầu nhiệm vụ của hệ thống chiến thần, khởi động hình thức nhiệm vụ hệ thống chiến thần.

Nhiệm vụ có tên: Chiến thần Cự Long ký sĩ cứu thế chủ của thổ dân.

Miêu tả nhiệm vụ: Ký chủ cùng Phùng Hợp Bà Bà chính tại nơi tinh cầu cấp thấp toàn là Trùng tộc cùng thổ dân và quái thú này.

Mà đối mặt đại quân Trùng tộc xâm lấn, thổ dân cần một cứu thế chủ, một người sẽ cười cự thú nguyên thủy đá phấn trắng ma thiên, tay cầm Thông Thiên cốt trọng- Cự Long ký sĩ cứu thế chủ.

Vũ trụ đều là phạm vi chi phối của chiến thần.

Ký chủ thân là chiến thần tương lai, nên ứng nhận một cái danh xưng cứu thế chủ quang vinh vĩ đại này, đi đối mặt đá phấn trắng ma thiên.

Ký chủ ứng dùng thân phận chiến thần tương lai lộ phách khí ra ngoài, làm cho đá phấn trắng ma thiên thần phục dưới dâm uy vô thượng của ký chủ, đây thật ra là một kiện sự tình vô cùng đơn giản.

Điều kiện hoàn thành nhiệm vụ: Trong vòng mười ngày, ký chủ cỡi một quái thú nguyên thủy đá phấn trắng ma thiên mà trở thành Cự Long ký sĩ, để cho nó thần phục, nghe theo hiệu lệnh của ký chủ.

Điều kiện nhiệm vụ thất bại: Mười ngày sau, đá phấn trắng ma thiên không có thần phục ký chủ.

Ban thưởng hoàn thành nhiệm vụ: Tuy nhiệm vụ khó khăn rất thấp, nhưng hệ thống nhân từ sẽ phát ban thưởng cho ký chủ, ký chủ sẽ nhận được danh xưng "Cự Long ký sĩ cứu thế chủ của thổ dân".

"Cự Long ký sĩ cứu thế chủ của thổ dân" danh xưng: Có thể để cho ký chủ thông hiểu lời tiên đoán của thổ dân, cũng tăng lên 10 điểm uy tín trong lòng thổ dân.

Trùng phạt nhiệm vụ thất bại: nhiệm vụ đơn giản như vậy mà ký chủ cũng làm không được, thật sự thẹn đối với hệ thống chiến thần đã dốc lòng bồi dưỡng.

Vì vinh quang của chiến thần, hệ thống sẽ khống chế thân thể ký chủ, đi giết chết đá phấn trắng ma thiên còn sống trên cả cái tinh cầu, sau đó sẽ cùng nữ vương Trùng tộc của tinh cầu này quyết đấu.

Nếu như sau đó mà tế bào thân thể của ký chủ không có hồng mắt, còn đầy đủ năng lượng cung cấp sinh tồn bình thường cần thiết, cũng trong quyết đấu không có tử vong mà nói thì hệ thống sẽ đem trả lại quyền không chế thân thể cho ký chủ.

Lần này là nhiệm vụ lựa chọn, hệ thống sẽ không bức bách ký chủ làm chuyện tình không tình nguyện.

Xin ký chủ lựa chọn có hay không tiếp nhận lần nhiệm vụ này, Có / Không?

Nhắc nhở: Nếu như ký chủ cự tuyệt tiếp nhận lần nhiệm vụ này, lựa chọn là không, sẽ đồng nghĩa với nhiệm vụ thất bại, khởi động nhiệm vụ trừng phạt." Thanh âm hệ thống chiến thần Lâm Phi đại thúc tại trong đầu Vương Khiếu Thiên vang lên.

"Là có, tiếp nhận nhiệm vụ này.

Lâm Phi lão đại à! Ngươi nói thật là dễ nghe, ta như thế nào không có nhìn ra là nhiệm vụ lựa chọn, còn nhân từ, ta phải, không tiếp thụ thì sẽ phải chịu nhiệm vụ trừng phạt, trừng phạt này của ngươi bằng để cho ta trực tiếp đi tìm chết." Vương Khiếu Thiên đối với Lâm Phi trong đầu ai oán nói.

Phùng Hợp Bà Bà chứng kiến Vương Khiếu Thiên đột nhiên ở nơi này sững sờ, sau đó sắc mặt hần bắt đầu trở nên khó nhìn.

"Làm sao vậy, tiểu tử, ta chính là nói đùa, không phải thật sự để ngươi đi chinh phục cái con đá phấn trắng ma thiên kia, đá phấn trắng ma thiên đối với ta và ngươi mà nói quá cường đại, kẻ điên mới nghĩ có thể hàng phục nó, chúng ta hay là nghĩ những biện pháp khác!" Phùng Hợp Bà Bà dùng một cây xúc tua thô to vỗ một cái lên bả vai Vương Khiếu Thiên, dùng giọng khàn khàn an ủi Vương Khiếu Thiên.

"Chậm, đã chậm, chỉ có thể đi chinh phục đá phấn trắng ma thiên này thì còn đường sống.

Ta quyết định bắt buộc mạo hiểm, đi làm cứu thế chủ của thổ dân, đi làm cự long kỵ sĩ, cho dù ta hy sinh, ít nhất thì ta cũng đã phấn đấu qua.

Bà bà người nhanh dùng dụng cụ dò tìm của người để tìm một con đá phấn trắng ma thiên phụ cận đang trọng thương hoặc sắp chết? Hoặc là đá phấn trắng ma thiên hồ con cũng được." Vương Khiếu Thiên dùng biểu lộ kiên định đối với Phùng Hợp Bà Bà nói ra.

"Cái gì, người quyết định làm kẻ điên, không, người quyết định làm cái Cự Long kỵ sĩ này, tiểu tử tốt, có chí khí, hảo hảo phấn đấu! Người chết đi, ta nếu có thể còn sống rời khỏi tinh cầu này, ngày lễ ngày tết sẽ đốt chút ít tiền giấy cho người.

Ta đây sẽ khởi động dụng cụ dò tìm " Phùng Hợp Bà Bà dùng một ánh mắt như nhìn người chết mà nhìn về phía Vương Khiếu Thiên, không có đi khuyên giải.

Sau đó Phùng Hợp Bà Bà quơ sáu cái xúc tua, đang rất nhanh thao tác đài điều khiển, thả ra lượng lớn dụng cụ dò tìm.

Vương Khiếu Thiên nhắm mắt lại, yên lặng không nói, tâm lý tại đó hờn dỗi.

Một giờ vũ trụ sau, Phùng Hợp Bà Bà đánh thức Vương Khiếu Thiên.

"Xem ra vận khí không tệ, dụng cụ dò tìm có phát hiện.

Cách nơi này không xa, có một đại sơn cốc, trong sơn cốc, có một ao đầm lớn.

Ở chỗ sâu trong ao đầm kia là một mảnh địa phương đầy hài cốt của đá phấn trắng ma thiên, có thể có mấy trăm bộ xương cốt của đá phấn trắng ma thiên tại đó." Phùng Hợp Bà Bà nói xong liền khởi động hình ảnh lập thể trong khoang thuyền.

Một cái cảnh vật lập thể xuất hiện ở trước mắt Vương Khiếu Thiên.

Vương Khiếu Thiên chứng kiến lượng lớn xương cốt khổng lồ xuất hiện ở một nơi trong ao đầm, đều là xương cốt một loại sinh vật, loại sinh vật này có sáu chân, khung xương tương đối lớn.

"Phòng chừng đây là mồ của đá phấn trắng ma thiên, đá phấn trắng ma thiên sắp chết già trên tinh cầu này, chúng nó sẽ tự đi đến đến chỗ sâu trong cái phiến ao đầm này, chờ đợi tử vong.

Đây là đá phấn trắng ma thiên -quái thú đỉnh cao tồn tại kiêu ngạo của tinh cầu này, ngày nào đó chúng nó già yếu, sẽ không để cho vẻ nhu nhược của bản thân bị những sinh vật khác chứng kiến.

Người xem bên kia, còn có một con đá phấn trắng ma thiên vừa mới tiến vào không lâu, ghé vào ao đầm, đang chờ chết." Phùng Hợp Bà Bà nói với Vương Khiếu Thiên.

Vương Khiếu Thiên chứng kiến một con đại quái vật có lân phiến màu đen che kín thân thể, trên người mang theo răng cưa, đầu hình tam giác, lớn bằng hai cái cơ giáp, chính là đang nhắm mắt lại, ghé vào trong ao đầm không nhúc nhích, nếu không phải Phùng Hợp Bà Bà chỉ điểm, hẳn còn tưởng là một vật chết.

"Nhanh đến chỗ con đá phấn trắng ma thiên sắp chết già này đi, nhanh đi, nhanh mang ta đi, chúng ta đi chế phục cái con già yếu này đi." Vương Khiếu Thiên giống như bắt được một cây cỏ cứu mạng cuối cùng, mừng rỡ nói.

"Trước đừng quyết định, người trước nhìn xem những hình ảnh này. Đây là dụng cụ dò tìm của ta tại bên ngoài ao đầm quay chụp lại." Phùng Hợp Bà Bà nói với Vương Khiếu Thiên rồi chỉ vào hình ảnh lập thể.

Vương Khiếu Thiên chứng kiến trong hình ảnh là một mảng lớn trong ao đầm, trong đó có phần đông cảnh cây khô, có một con chim to vừa đậu một trên nhánh của cây khô héo tại ao đầm.

Đột nhiên cái nhánh cây này lại biến thành một vật còn sống, rất nhanh quán chặt lấy chân của cái con đại điểu này. Dưới nhánh cây, từ trong ao đầm bay vọt ra một con đại quái vật cự đại cùng loại mỏ nhọn đầu cá, một ngum cắn lấy bàn chân cái con chim lớn này.

Chim lớn giãy dụa một hồi liền hôn mê.

Sau đó thân hình quái vật mỏ nhọn xuất hiện, phía trước nó giống như một cái đuôi to, phía dưới là bốn chân nhỏ dài, phần đuôi dĩ nhiên giống như một nhánh cây khô vừa vặn quán chặt lấy quái điểu. Nó rất nhanh kéo chim lớn vào ao đầm, sau khi tạo vài cái bọt khí, chim lớn liền cả xương cốt đều không có xuất hiện, chỉ là ở vị trí vừa rồi lại lần nữa hiện lên một cái đuôi quái thú nguy trang thành cành cây khô.

"Những quái thú trong ao đầm này duy trì hình dạng cành cây khô, lại đều là loại đuôi quái thú mỏ nhọn này cái!" Vương Khiếu Thiên hít một hơi lạnh khi nói.

"Đúng vậy, chỉ ít có hơn một ngàn con quái vật loại đuôi nguy trang thành nhánh cây này trong ao đầm, chúng nó đều là ẩn núp ở phía dưới ao đầm.

Nếu như ta phân tích đúng mà nói, trong hàm răng những quái thú này còn có kịch độc, nọc độc có thể làm cho chim lớn bị cắn một ngum liền trong nháy mắt chết ngất, nguy trang là phương pháp những quái thú ao đầm này sinh tồn.

Hệ sinh vật quyền này thật kỳ diệu! Lân giáp của Đá phấn trắng ma thiên quá dày, những quái thú ao đầm này cần không được, cho nên chúng quần đá phấn trắng ma thiên chọn lấy nơi này đến chờ chết, quái thú ao đầm kịch độc che kín, những thứ quái thú khác nghĩ cách vào cũng không vào được Mai Cốt chi địa này!" Phùng Hợp Bà Bà khàn giọng nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Chiến Thần Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 31: Phùng Hợp Bà Bà Điên Cuồng

Vương Khiếu Thiên nhìn hình ảnh lập thể trước mắt, tận cùng bên trong ao đầm địa đen sì này là một con đá phấn trắng ma thiên già yếu, chỉ cần tìm được nó thì nhiệm vụ lần này có thể hoàn thành.

Vấn đề là mấy ngàn nhánh cây khô héo cắm ở trong ao đầm, đại biểu đều là từng hàm răng quái thú hạ đẳng có kịch độc, đang ẩn mình ở trong ao đầm đợi mồi.

"Người có cái phương pháp gì an toàn xử lý để tiến vào ao đầm không, phụ cận còn có đường an toàn khác không, trong cái khoang thuyền này còn có trang bị phi hành nào không? Ta có thể có thể từ không trung bay qua không?" Vương Khiếu Thiên đối với Phùng Hợp Bà Bà ở bên cạnh liên tục hỏi.

Phùng Hợp Bà Bà lắc hai cái xúc tua trước người của mình.

"Không có đường khác, muốn vào ao đầm thì phải thông qua bầy quái vật kịch độc này. Cũng không có dụng cụ phi hành, lúc trước ta bị Trùng tộc vây quanh mà có dụng cụ phi hành thì người nghĩ bà ta sẽ chịu vứt bỏ thân thể làm cái giá lớn để lưu lại chỉ một cái đầu bay đi sao?"

Vương Khiếu Thiên bắt đầu lâm vào trầm tư.

Suy nghĩ kỹ một hồi, mới lần nữa mở hai mắt ra.

"Đúng rồi, bà bà, người nói người là ngôi sao sáng sinh vật học, người có biện pháp nào có thể giải trừ kịch độc của quái thú ao đầm này không? Hoặc là để cho ta có thể miễn dịch loại kịch độc này cũng được.

Ta nghĩ ra phương pháp tiến vào, nhưng điều kiện tiên quyết là ta có thể miễn dịch với kịch độc của quái thú ao đầm." Vương Khiếu Thiên đối với Phùng Hợp Bà Bà chăm chú nói.

Phùng Hợp Bà Bà nghe được lời Vương Khiếu Thiên thì cũng suy tư một hồi.

"Ta hiện trong tay cũng không đủ được vật cùng dụng cụ, dù là bản lĩnh sinh vật học cường thịnh mà không có công cụ thì cũng nghiên cứu chế tạo không ra được được vật.

Bất quá người chỉ muốn có thể miễn dịch kịch độc của quái vật ao đầm mà nói thì phương pháp an toàn không có, nhưng có một loại phương pháp có điểm nguy hiểm, người có muốn mạo hiểm thử một lần không?"

"Đi." Vương Khiếu Thiên đối với phẩm hạnh Phùng Hợp Bà Bà dĩ vãng hiểu rất rõ nên không hề nghĩ ngợi mà gật đầu đồng ý.

Năm giờ vũ trụ sau, một thiếu niên tránh đằng sau một tảng đá lớn ở ao đầm trong sơn cốc.

Trong tay hắn cầm một dây thừng kim loại thật dài, một đầu khác của dây thừng giống như bộ quyền tiểu kết.

Một quái vật có cái đầu trụ lồi, sáu cái xúc tua, đang quần quanh tại trên cánh tay của hắn.

Hai người bọn họ chính là Phùng Hợp Bà Bà cùng Vương Khiếu Thiên, hai người đã cầm chắc công cụ, đi tới biên giới ao đầm trong sơn cốc.

"Người ném đúng giờ, hướng ao đầm bên cạnh, này nhỏ nhất duy trì thượng bộ cảnh cây khô." Phùng Hợp Bà Bà dặn dò Vương Khiếu Thiên.

"Biết rõ, ta tại trên mặt đất đã luyện tập hơn một trăm lần bộ quyền, cho nên sẽ không có vấn đề gì." Vương Khiếu Thiên rất tự tin trả lời.

"Sưu" một tiếng, Vương Khiếu Thiên nhắm vào sau một cành cây mà ném ra dây thừng.

Dây thừng kim loại trên không trung bay một đoạn rồi trúng một cây khô héo.

Vương Khiếu Thiên rất nhanh dùng sức kéo.

Một thân quái vật ao đầm từ phía dưới ao đầm lộ ra.

Cái con quái vật ao đầm này có phần đuôi loại túi chữ nhật, phát hiện dây thừng đến từ phía sau một cái tảng đá lớn đầu cách đó không xa, táo bạo hí vài tiếng, bốn chân bắt đầu lao ra ao đầm, hướng chỗ Vương Khiếu Thiên ở phía sau tảng đá xông lại, tốc độ chạy so với Vương Khiếu Thiên đoán phải nhanh gấp mấy lần.

Vương Khiếu Thiên nhanh đưa dây thừng giao cho Phùng Hợp Bà Bà đến dắt lấy.

Một cái xúc tua của Phùng Hợp Bà Bà quấn chặt lấy dây thừng kim loại, sau đó năm cái xúc tua trên mặt đất rất nhanh di động, hướng phương xa chạy đi.

Quái vật ao đầm bắt đầu đuổi theo Phùng Hợp Bà Bà.

Quái vật ao đầm vừa chạy qua tảng đá lớn.

Hai tay Vương Khiếu Thiên liền cầm thanh xương răng quái vật từ đằng sau tảng đá lớn nhảy ra, dùng hết toàn lực mà chém xuống đầu quái thú ao đầm.

"Két" một tiếng, đầu của quái thú ao đầm bị Vương Khiếu Thiên bổ xuống, rớt xuống đất, quái thú thống khổ kêu vài tiếng.

Đầu quái vật ao đầm này rơi xuống đất dù không còn thân thể cũng nhảy hai cái, sau đó ở phía sau h Vương Khiếu Thiên lập tức nhảy đi, mở ra cái đại miệng lớn muốn cắn chân Vương Khiếu Thiên.

"Chú ý, quái vật kia tánh mạng rất cường hãn." Phùng Hợp Bà Bà khàn giọng từ đằng xa đối với Vương Khiếu Thiên hô.

Từ trong miệng quái vật này, Vương Khiếu Thiên ngửi được một cái mùi hôi làm cho người ta buồn nôn.

Khoảng cách gần, Vương Khiếu Thiên có thể thấy được trong miệng con quái vật này là bốn hàm răng sắc bén khóa mang theo nhũ bạch sắc dịch

Mất thấy quái vật ao đầm muốn cắn đuôi phải của Vương Khiếu Thiên.

Vương Khiếu Thiên may mắn gần đây luyện tập Du Già Thuật Thượng Cổ cùng đánh nhau kịch liệt thuật cho nên lực phản ứng đề cao rất nhiều.

Thân thể rất nhanh một cái nghiêng người, vũ khí trong tay không có ngừng huy động mà lần nữa đâm xuống đầu quái thú ao đầm.

"Két" một tiếng, hần trực tiếp đâm thủng đầu quái thú ao đầm cắm vào mặt đất.

Đầu quái thú ao đầm cuối cùng lắc lư vài cái, rốt cục cũng ngừng lại, con mắt nhắm lại, chết đi.

Vương Khiếu Thiên lại đợi vài phút, mới thử rút thanh xương răng quái vật trong tay ra, lại đâm vài cái vào đầu quái thú ao đầm, xem nó có triệt để chết chưa xong thì mới lần nữa dùng thanh xương răng quái vật mà xuyên qua đầu quái vật ao đầm đi đến Phùng Hợp Bà Bà ở xa xa.

Phùng Hợp Bà Bà dùng xúc tua tiếp nhận cái đầu quái thú ao đầm này.

Sau đó sáu xúc tua của Phùng Hợp Bà Bà bắt đầu phân công, từ phía sau lấy ra một cái cái hộp kim loại đã sớm chuẩn bị, dùng xúc tua từ bên trong lấy ra một thanh dao giải phẫu dài dài, bắt đầu "Ken két" rất nhanh giải phẫu quái vật ao đầm.

Tốc độ giải phẫu này nhanh đến không ngờ, làn da, hàm răng, đầu của quái vật ao đầm rất nhanh bị phân giải, huyết nhục vấy ra. Vương Khiếu Thiên nhìn mà sửng sốt.

Sáu cái xúc tua của Phùng Hợp Bà Bà sau một hồi công phu đã đem đầu quái thú giải phẫu xong, cũng xuất ra một cái nước tiểu mang đã chuẩn bị tốt, từ hàm răng quái thú phía sau đầu thu được một cái túi nọc độc nhỏ bạch sắc.

Năm giờ vũ trụ sau, Phùng Hợp Bà Bà cùng Vương Khiếu Thiên lần nữa xuất hiện ở trong khoang thuyền, Phùng Hợp Bà Bà tại trên một cái đài kim loại, điều chỉnh thử nọc độc.

Hơn mười phút đồng hồ sau, một cái xúc tua giác hút thô to của Phùng Hợp Bà Bà xoáy lên một cây ống tiêm nhỏ di động đến trước cánh tay của Vương Khiếu Thiên.

"Cho người một kim." Phùng Hợp Bà Bà nói xong thì tiến tới gần cánh tay của Vương Khiếu Thiên một chút.

Vương Khiếu Thiên cảm giác cánh tay đầu tiên là một cỗ thanh lương, sau đó, cảm giác đau nhức kịch liệt, đầu mơ hồ, miệng đắng lưỡi khô, con mắt nhìn gì đều thấy không rõ.

"Đây là huyết thanh người làm từ nọc độc của quái thú ao đầm? Người xác định người không có phạm sai lầm? Ta như thế nào có cảm giác trúng độc? Hẳn là trước trào tiểu quái thú cho người đi thử nghiệm tốt lắm! Ta như thế nào cảm giác khó chịu như vậy!"

"Nào có cái gì huyết thanh. Không có việc gì, tiểu tử, gắng gượng qua lần đầu tiên thì tốt rồi! Ta trước đã sớm nói, trong tay của ta không có được vật cùng công cụ, không làm ra được huyết thanh.

Đây là nọc độc mà ta đã pha loãng nghìn lần, nhân thể thật là kỳ diệu, sẽ tự hành sinh sản kháng thể miễn dịch, tuy sẽ có phong hiểm rất lớn là khả năng người bị độc chết, nhưng trước người nói là người không sợ chết.

Bà bà ta rất thường thức loại người như người vì y học hiến thân người, đã lâu không có làm thí nghiệm nhân thể, bà bà ta làm thí nghiệm nhân thể cũng cảm giác thật hạnh phúc.

Người hôm nay trước thử nọc độc pha loãng một nghìn lần xem, nếu như sống sót, lại đến pha loãng gấp trăm lần, gấp mười, cuối cùng đến nọc độc bình thường!" Phùng Hợp Bà Bà nói với về không chịu trách nhiệm với Vương Khiếu Thiên.

"Chết tiệt, ta sao có thể tin tưởng giao cái thân xác này cho Phùng Hợp Bà Bà đều biến thành xúc tua kì quái." Đây là một cái ý thức cuối cùng của Vương Khiếu Thiên trước khi hôn mê.

Sau đó vài ngày, Vương Khiếu Thiên vừa thanh tỉnh thì liền bị Phùng Hợp Bà Bà cho một kim, lại lần nữa hôn mê. Có khi trạng thái nửa tỉnh nửa mê, trong miệng bị Phùng Hợp Bà Bà đút chút ít đại não Trùng tộc xong sau đó lại cho một kim.

Tám ngày, suốt tám ngày, thân thể Vương Khiếu Thiên phát sốt, hôn mê, miệng sùi bọt mép.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Chiến Thần Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Tiến Vào Mai Cốt Chi Địa

Đêm ngày thứ tám.

"Thật may mắn, ta lại thành công ngay lần đầu tiên. Tiểu tử, chúc mừng người, người còn sống, thân thể người hiện tại đã có kháng thể đủ để chống lại nọc độc của quái thú ao đầm." Phùng Hợp Bà Bà khàn giọng nói bên tai Vương Khiếu Thiên.

Vương Khiếu Thiên mở hai mắt ra, cảm thấy thân thể mềm nhũn.

"Chính mình mạng lớn, từ trong tay bà bà điên khùng mà còn sống sót." Vương Khiếu Thiên nghĩ.

"Đã trôi qua bao nhiêu ngày rồi?" Ý thức Khiếu Thiên Vương thanh tỉnh nhanh hỏi, nhiệm vụ yêu cầu chỉ có mười ngày ngắn ngủn, nếu không có đủ thời gian thì xong rồi.

"Đã qua tám ngày?" Phùng Hợp Bà Bà rất tùy ý trả lời.

"Hôm nay nghỉ ngơi một đêm, sáng sớm ngày mai hãy đi. Nhớ kỹ, không cho phép lại đem thân thể của ta đi thí nghiệm ghim kim." Thân thể Vương Khiếu Thiên vô lực, sau khi uống chút ít xong thì lại lần nữa chìm vào giấc ngủ.

Sáng sớm ngày thứ chín, Vương Khiếu Thiên đã bị xúc tua thô to của Phùng Hợp Bà Bà đánh thức khỏi giấc mơ ngọt ngào

Website truyện convert T r u y ệ n C v . C o m Website truyện convert T.r.u.y.ệ.n.C.v[.]c.o.m

Vương Khiếu Thiên đơn giản uống chút ít nước cùng dùng sơ qua thức ăn trong khoang thuyền, xong liền mang theo Phùng Hợp Bà Bà hướng sơn cốc có mộ địa của đá phấn trắng ma thiên.

Mang theo kính râm, Vương Khiếu Thiên đi trong sa mạc cát trắng.

Năm giờ vũ trụ sau, Vương Khiếu Thiên đi một chút rồi lại ngừng ngừng, cũng trong lòng nhớ kỹ vị trí nguyên một đám sao huyết nhỏ của Trùng tộc.

Vương Khiếu Thiên đi tới trước ao đầm, nhìn trong ao đầm lộ ra một cây khô héo "Nhánh cây", cũng không có lập tức tiến về phía trước.

"Người chuẩn bị giết những quái thú ao đầm kịch độc này sao? Nhưng số lượng chúng nó có chút nhiều, dùng tốc độ của người, nếu như an toàn muốn săn giết thì cũng không biết cần bao lâu, nhưng một tháng sau, con đá phấn trắng ma thiên già yếu kia cũng sẽ còn sống không!" Phùng Hợp Bà Bà nhìn ao đầm địa trước mắt không ngừng phát ra bọt khí mà nói với Vương Khiếu Thiên.

Vương Khiếu Thiên không có trả lời, mà là xoay người mang theo Phùng Hợp Bà Bà đi tới phụ cận của ao đầm địa.

Buổi đêm sắp hàng lâm, ánh sáng bắt đầu biến thành hôn ám, Vương Khiếu Thiên tháo kính râm xuống, dùng Con Mắt Thần Chết đi quan sát cái thế giới bí ẩn này.

Có được Con Mắt Thần Chết có hiệu quả lập thể thấu thị, khiến cho Vương Khiếu Thiên chứng kiến trên mặt cát xa xa che dấu nguyên một đám sào huyết nhỏ của Trùng tộc, còn có lượng lớn Trùng tộc trong đó chuẩn bị đi ra kiếm ăn.

"Xèo xèo" tiếng kêu của Trùng tộc ré lên phá vỡ sự an tĩnh trên mặt cát trắng, đêm đêm sắp hàng lâm có vẻ vang dội.

Tiếng kêu Trùng tộc theo bốn phương tám hướng truyền đến, làm cho người ta nghe xong đều toàn thân run rẩy, nhưng giờ phút này Vương Khiếu Thiên nghe tới, nhưng lại cứu mạng kiếp con ngựa.

Trong tay Vương Khiếu Thiên cầm dây thừng kim loại, phía sau lưng là thanh xương răng quái vật, một tay nhắc Phùng Hợp Bà Bà mà bắt đầu tại hôn ám trên mặt cát chạy đi. Chạy đến không xa sào huyết nhỏ của Trùng tộc, Vương Khiếu Thiên từ trên mặt đất nhấc lên một tảng đá ném tới.

Trùng tộc vừa mới lộ chuẩn bị đi ra kiếm ăn, rất tự nhiên bắt đầu hướng về phía Vương Khiếu Thiên vọt tới.

Vương Khiếu Thiên nhắc chân bỏ chạy, bắt đầu xung chung quanh ao đầm địa chạy vòng quanh, số lượng Trùng tộc đuổi theo Vương Khiếu Thiên càng ngày càng nhiều.

Sáu cái xúc tua của Phùng Hợp Bà Bà chăm chú quấn chặt lấy cánh tay của Vương Khiếu Thiên, sợ té xuống phía sau sẽ bị Trùng tộc đuổi theo ăn mất.

Trên mặt cát trắng, ánh sáng dần dần biến mất, đêm đen đã muốn triệt để hàng lâm, nếu như từ phương xa nhìn lại, sẽ phát hiện một cái thân người nhỏ đang chạy nhanh, phía sau hân chi chít Trùng tộc giống như bảo cát đang đuổi theo.

"sau khi huấn luyện yô-ga Thượng Cổ, thân thể gân cốt kéo ra, chạy bộ mau hơn!" Vương Khiếu Thiên cảm thán.

Sau khi thấy số lượng Trùng tộc đã không sai biệt lắm thời điểm, lợi dụng ưu thế của Con Mắt Thần Chết, Vương Khiếu Thiên từ trong vòng vây chút ít Trùng tộc nơi này, tìm ra một đường ra, mang theo những Trùng tộc này xông về ao đầm.

"Tiểu tử, nguyên lai ngươi là muốn dùng Trùng tộc để san bằng quái thú ao đầm cự đại. Khiến chúng nó đánh nhau.

Cái cách nghĩ này không sai, nhưng ngươi chú ý, đừng cho quá nhiều quái thú ao đầm kịch độc cắn được ngươi, ngươi mặc dù có thể chất kháng độc, nhưng thời gian quá ngắn, lượng độc có thể kháng cự cũng không thể quá nhiều." sau khi Phùng Hợp Bà Bà trên cánh tay Vương Khiếu Thiên phát hiện ý đồ của Vương Khiếu Thiên thì nhắc nhở nói.

Giờ phút này Vương Khiếu Thiên đang chạy trốn nên căn bản cũng không có thời cơ đáp lời, mang theo lượng lớn Trùng tộc sau lưng xông vào ao đầm hôn ám.

Vương Khiếu Thiên vọt tới bên cạnh ao đầm địa thì hoàn toàn lên tinh thần, dùng Con Mắt Thần Chết quan sát tránh né quái thú ao đầm kịch độc.

Tại thời điểm Con Mắt Thần Chết của Vương Khiếu Thiên nhìn thấy phía dưới u ám ao đầm là nguyên một đám vật thể bạch sắc, chỗ cái đuôi mang theo giống như dây anten, chính là từng con quái thú ao đầm kịch độc.

Vương Khiếu Thiên nhảy vào ao đầm đồng thời tận lực tránh chúng nó đi, thời điểm thật sự tránh không khỏi liền mượn thanh xương răng quái vật trong tay đón đỡ xuống. Rất nhanh chạy trốn, mỗi một lần nhắc chân, đều có thể tóe lên chất lỏng trắng tích tụ không biết bao nhiêu năm trong ao đầm.

"Ken két, xèo xèo" thanh âm cực lớn, không ngừng sau lưng Vương Khiếu Thiên vang lên. Đại quân Trùng tộc cấp thấp ở phụ cận đuổi sát Vương Khiếu Thiên xông vào ao đầm.

"Khanh khách" thanh âm hàm răng cắn vào thịt không ngừng vang lên.

Quái thú ao đầm bắt đầu đối với Trùng tộc xâm lấn mở ra cái miệng lớn mang độc của chúng nó mà đón tiếp.

Trước hơn ba mươi con Trùng tộc đuổi theo Vương Khiếu Thiên, trong nháy mắt bị cắn, kịch độc khiến cho chúng nó hôn mê, bị đẩy vào ao đầm.

Nhưng là phía sau càng nhiều là Trùng tộc, căn bản không biết sợ hãi, phát hiện ao đầm vẫn có sinh vật xong thì chen chúc lao đến, tốc độ nhanh hơn.

Đại quân trùng tộc rất nhanh buông tha cho cái mục tiêu Vương Khiếu Thiên này mà bắt đầu hướng về rất nhiều quái thú ao đầm phóng đi, giống như con bướm bướm chụm chết.

Nguyên bản ao đầm vốn trầm tĩnh, trong nháy mắt liền trở nên sôi trào lên.

Quái thú ao đầm có được ý thức lãnh địa rất lớn, đồng dạng cũng vì kiếm ăn, bắt đầu rất nhanh hướng về phía đám Trùng tộc tiến tới.

Vương Khiếu Thiên nhìn phía trước, một mảng lớn quái thú ao đầm hướng hân lợi tới, phía sau hân chính là Trùng tộc cùng quái thú ao đầm chiến đấu.

Không có con đường an toàn, Vương Khiếu Thiên nhanh ném ra dây thừng kim loại trong tay, hướng về đại thụ khô héo cách hơn mười thước phía trước ao đầm ném tới, sau đó Vương Khiếu Thiên nhanh nhảy dựng, nhảy lên thân cây.

Lượng lớn Trùng tộc cùng quái thú ao đầm bắt đầu chém giết, nguyên bản ao đầm màu đen, đã bị máu nhuộm thành màu xanh lục. Từng thân thể Trùng tộc bị cắn đoạn, đồng thời không ngừng có quái thú ao đầm bị chân trước sắc bén của Trùng tộc cắt đứt, đâm bị thương.

Nguyên bản Vương Khiếu Thiên đang nghỉ ngơi trên cành cây khô một hồi, đột nhiên phát hiện cái cây đại thụ này cũng đang hướng về phương hướng đại quân Trùng tộc di động.

Vương Khiếu Thiên chăm chú xem xét.

Trời ạ, trước đó hẳn không có chú ý quan sát, hiện tại xem ra cái cây đại thụ bên dưới người hẳn lại cũng là bạch sắc, đại biểu cho vật còn sống bạch sắc, là một con quái thú ao đầm kịch độc siêu bự. May mắn là cái con quái thú ao đầm kịch độc cực bự này cũng không có vừa ý cái nhân thịt nhỏ như Vương Khiếu Thiên này, mà là coi trọng huyết nhục của rất nhiều Trùng tộc tiến vào ao đầm.

Vương Khiếu Thiên giờ phút này liền cả dây thừng kim loại cũng không dám quăng ra mà trực tiếp nhảy xuống phần đuôi của quái thú, sau đó nhanh chóng hướng về chỗ sâu trong ao đầm phóng đi.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Chiến Thần Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 33: Cự Long Kỵ Sĩ (Thượng)

Vương Khiếu Thiên quay đầu lại nhìn thoáng qua quái thú ao đầm vô cùng lớn này, may mắn cho Vương Khiếu Thiên chính là nó vẫn tiếp tục hướng về phía đại quân Trùng tộc đang chen chúc mà phóng đến, không để ý đến Vương Khiếu Thiên.

Vương Khiếu Thiên tiếp theo chạy xông vào sâu hơn trong ao đầm, địa thế trong đó càng ngày càng ao hăm.

Chạy một lúc về phía trước, Vương Khiếu Thiên phát hiện tốc độ hiện tại của hắn không thể không hạ thấp xuống. Hiện tại bùn nhão trong ao đầm đã dần dần lên cao, ôm quanh chạy đều lao lực, mỗi một chân đạp xuống đều bị lún vào trong bùn.

Bùn nhão trong ao đầm đã lên cao qua khỏi bắp chân của hắn, còn kém cự ly một cái nắm tay thì sẽ quá gối.

"Không được, tốc độ lúc này không thể giảm xuống." Vương Khiếu Thiên nhanh cầm lấy gói rượu to ở bên hông, ừng ực uống vài miệng lớn.

Sau khi uống rượu nồng độ cao xong, Vương Khiếu Thiên cảm thấy thân thể bắt đầu có điểm chết lặng, trở nên lâng lâng, trong đầu giống như có một tiếng nổ tung, trí sở tinh thần lực cùng các hạng thân thể tăng vọt, khởi động trạng thái bạo đầu.

Vương Khiếu Thiên nhìn thoáng qua trị số trạng thái:

"Ký chủ danh: Vương Khiếu Thiên (trạng thái bạo đầu)

Chủng tộc: (nhân loại) loại linh trường

Tế bào hoạt tính: 23(10)

Lực lượng bộc phát: 22(10)

Phản ứng nhanh nhẹn: 22(10)

Năng lượng tinh thần: 24(10)

Bền bỉ thể năng: 22(10)

Sở trường đặc biệt: Bạo đầu (sử dụng trạng thái say rượu xong thì ký chủ có thể đề cao các hạng thuộc tính 10 điểm, năng lượng tinh thần tăng lên 20 điểm)

Kỹ năng chuyên chúc: Không.

Chiến thần cách đấu thuật (sơ cấp): (có thể cho ký chủ trong chiến đấu đưa ra chiêu thức hữu hiệu, tiến hành chiêu đả kích liên hoàn).

Thượng Cổ Du Già Thuật (sơ cấp): tính mềm dẻo cùng tính cân đối của thân thể ký chủ tăng lên.

Ban thường của chiến thần: Con Mất Thần Chết.

(10 là tiêu chuẩn nhân loại thành niên bình thường.)

“Tế bào hoạt tính lại tăng một lần, hẳn là thu hoạch sau khi Phùng Hợp Bà Bà đem hẳn làm thí nghiệm kháng độc”, Vương Khiếu Thiên nghĩ.

Trạng thái Bạo đầu xong thì Vương Khiếu Thiên ở vào trạng thái toàn thần "Ngao" rống to một tiếng, tiếp tục hướng về chỗ sâu trong ao đầm phóng đi, tốc độ so với nguyên lai còn hơn gấp đôi.

Một con quái thú ao đầm nhỏ dài hơn hai xích đang ẩn mình trong ở ao đầm liền mở cái miệng lớn của nó hướng về phía Vương Khiếu Thiên.

Đột nhiên, Vương Khiếu Thiên cảm thấy chân tê rần, lần nữa nhấc chân cất bước xem xét, trên đùi phải lại bị tiểu quái thú ao đầm cắn trúng.

Tiểu quái thú ao đầm cuốn lấy đùi phải của Vương Khiếu Thiên, hàm răng cắn chặt thật sâu vào thịt ở chân của Vương Khiếu Thiên mà bắt đầu phóng thích nọc độc, Vương Khiếu Thiên lắc lư hai cái mà nó vẫn quyết không nhả ra, muốn độc chóng mặt Vương Khiếu Thiên.

Vương Khiếu Thiên giờ phút này cũng bất chấp đau đớn, cầm lấy thanh xương răng quái vật trong tay nhanh cắt xuống đầu tiểu quái thú ao đầm trên đùi.

Quái đầu ao đầm bị cắt đầu xuống xong nhưng hai cây răng nhỏ sắc bén vẫn còn cắm ở trên đùi Vương Khiếu Thiên, ứa ra máu tươi.

Phùng Hợp Bà Bà nhanh đuổi ra xúc tua, rút hai cái răng này ra.

Vương Khiếu Thiên cũng không kịp dừng lại để băng bó, hiện tại thời gian rất cấp bách, nếu đợi quái thú ao đầm cùng đại quân Trùng tộc phía sau phân ra thắng bại thì hẳn sẽ không có đường sống.

Vương Khiếu Thiên tiếp tục rất nhanh chú ý hướng về chỗ sâu trong ao đầm, hướng này có một con đá phấn trắng ma thiên già yếu mà phóng đi.

Chạy một lúc lâu về phía trước, cuối cùng cũng đã đến địa phương hiện đầy hài cốt quái thú khổng lồ -đá phấn trắng ma thiên sau khi chết.

Một con đá phấn trắng ma thiên cự đại giống như núi nhỏ, vẫn còn sống, xuất hiện ở cách đó không xa, đầu là một hình tam giác, toàn thân mang theo răng cưa cùng lân phiến màu đen.

Vương Khiếu Thiên nhanh chạy tới, ở khoảng cách gần mà quan sát thì cái con quái vật khổng lồ này làm cho thị giác người ta mãnh liệt cảm thấy áp bách, toàn thân đá phấn trắng ma thiên còn tản mát ra mùi máu tươi nồng nặc.

Cái con đá phấn trắng ma thiên này vẫn nhắm cặp mắt của nó lại, giống như hết thấy phát sinh chém giết ngoại giới đều không có quan hệ gì với nó.

Vương Khiếu Thiên lại cảm giác một loại uy áp khủng bố đến từ trước người con đá phấn trắng ma thiên này, khiến cho hắn nửa bước khó đi.

"Ta là chiến thần, ta sẽ trở thành người mạnh nhất vũ trụ." Vương Khiếu Thiên trong trạng thái say rượu bạo đầu xong thì cũng không sợ hãi. Hai tay nắm lấy thanh xương răng quái vật làm vũ khí, liền hướng chỗ đá phấn trắng ma thiên nằm sắp trong ao đầm chém đi.

Vương Khiếu Thiên đem hết toàn lực, vung thanh xương răng quái vật trong tay lên, bổ về phía lân da đầy răng cưa cùng lân phiến của đá phấn trắng ma thiên.

Nhưng là đối với đá phấn trắng ma thiên cự đại, động tác Vương Khiếu Thiên lúc này tựa như một đứa bé cầm cây gậy nhỏ đi đánh Khủng Long Bạo Chúa, không có chút lực sát thương nào.

"Két" một tiếng, thanh xương răng quái vật trong tay Vương Khiếu Thiên gãy ra, cái thanh xương răng quái vật này đã từng chặt đầu hơn trăm con Trùng tộc, lúc này lại chỉ trong công kích đầu tiên đã bị phản chấn của lân phiến của đá phấn trắng ma thiên làm gãy.

Nhưng công kích của Vương Khiếu Thiên cũng không phải là không có hiệu quả, đá phấn trắng ma thiên mở ra con mắt tam giác trên đầu của nó, hai con mắt lớn mang theo ánh mắt huyết hồng nhìn hướng về phía nhân loại nhỏ bé dám can đảm mạo phạm uy nghiêm của nó, quấy rầy sự an nghỉ của nó.

Sát khí ngập trời theo hai mắt huyết hồng của đá phấn trắng ma thiên mở ra mà cuốn tới.

Vương Khiếu Thiên không chút tránh lui, dùng Con Mất Thần Chết đối mặt cùng quái thú bá chủ tinh cầu này, đá phấn trắng ma thiên.

"Ngao" một tiếng kinh thiên động địa rống lên một tiếng, từ trong miệng đá phấn trắng ma thiên phát ra, khí lưu chấn bay bùn nhão phụ cận ao đầm về phía sau.

"Gầm rú, gầm rú thì có làm được cái gì! Đá phấn trắng ma thiên, tinh cầu của ngươi đã bị trùng tộc xâm lấn, chỗ an nghỉ của ngươi cũng sắp trở thành phạm vi sào huyệt của Trùng tộc, thân là mãnh thú cấp cao nhất trên tinh cầu, ngươi thân là bá chủ của tất cả dã thú, ngươi nhìn xem ngươi đang làm cái gì.

Ngươi giờ phút này lại nghĩ muốn chết già, muốn chết không đau! Ngươi thẹn với đá phấn trắng ma thiên một cái xưng hô này, ngươi thẹn với vị trí bá chủ dã thú trên cái tinh cầu này !" Trong trạng thái bạo đầu, Vương Khiếu Thiên quát đá phấn trắng ma thiên trước người.

"Nhanh, đem lời của ta thử dùng thổ dân ngữ phiên dịch cho cái con đá phấn trắng ma thiên này, người không phải nói ăn thổ dân xong thì học được thổ dân ngữ. Đánh cuộc một lần, người nếu không phiên dịch, hai ta đều bị đá phấn trắng ma thiên ăn. Còn nếu như thành công, chúng ta sẽ còn có cơ hội sống." Vương Khiếu Thiên nhỏ giọng đối với Phùng Hợp Bà Bà bên hông nói ra.

Phùng Hợp Bà Bà cảm giác cách làm lúc này của Vương Khiếu Thiên là đang "Tìm đường chết".

Nhưng cũng không có biện pháp, Phùng Hợp Bà Bà cố lấy hết dũng khí cuối cùng mà dùng thổ dân ngữ, đánh cuộc một lần mà nói ra lời của Vương Khiếu Thiên, dứt quãng phiên dịch cho cái con cự thú đá phấn trắng ma thiên trước người này.

Đá phấn trắng ma thiên nghe được đoạn văn này xong thì hai mắt cự đại lần nữa trừng mắt Vương Khiếu Thiên.

Vương Khiếu Thiên xem bộ dáng của nó, rõ ràng cho thấy đang do dự, đã không có sát khí ngập trời ban đầu.

"Người ngoại lai, dũng cảm của người đáng được tán thưởng, nhưng tánh mạng của ta sắp chung kết, tánh mạng chạy tới cuối cùng, ta đã không có khí lực để đi tổ chức đại quân dã thú đối kháng Trùng tộc.

Đối kháng Trùng tộc sẽ có đá phấn trắng ma thiên kế tiếp nhiệm đứng đầu hoàn thành. Nhớ kỹ do người muốn đi giết Trùng tộc, cho nên lần này ta không so đo việc người xâm nhập nơi ta an nghỉ, mau nhanh chóng rời đi, đừng chờ ta thay đổi chủ ý, đó là đem người trở thành thức ăn cuối cùng của ta." Trong đầu Vương Khiếu Thiên đột nhiên xuất hiện một đoạn ý tứ này, một đoạn ý thức ngữ do đá phấn trắng ma thiên trực tiếp thông qua ánh mắt, truyền vào trong đầu của Vương Khiếu Thiên.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Chiến Thần Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Cự Long Kỳ Sĩ (Hạ)

Nếu là không có nhiệm vụ chiến thần, Vương Khiếu Thiên cường đại hơn cũng không thể chiến thắng đá phấn trắng ma thiên, hẳn chắc đã sớm lùi bước lộ khai.

Nhưng đây lại là nhiệm vụ của hệ thống chiến thần, tựa như có một thanh lợi kiếm treo ở trên đầu của Vương Khiếu Thiên, bức bách hẳn phải thực thi nhiệm vụ.

"Người đây là đang lùi bước, là đang trốn tránh, mười năm, trăm năm sau, cả cái tinh cầu này ngoại trừ Trùng tộc thì sẽ không còn sinh linh nào khác.

Thân là kẻ đứng đầu, không cần phải đem chuyện tình mà người không có thể hoàn thành giao cho đời sau.

Người vì sao không đem tánh mạng cuối cùng của người, đi tiến hành chiến đấu một lần!

Mang theo tất cả dã thú trên cả cái tinh cầu này mà tiến hành chiến đấu!

Dù cho thất bại, nhưng người cũng đã cố gắng qua, người sẽ có thể không thẹn với thân phận đá phấn trắng ma thiên bá chủ của người, không thẹn với tử tôn của người. Không thẹn với đàn thú trên cả tinh cầu này.

Người không nghĩ vài năm sau, tử tôn của người, trước đại quân Trùng tộc phải trốn đông trốn tây! Người không nghĩ tới hậu đại của người sẽ trở thành thức ăn của Trùng tộc sao!

Nếu như người quyết định đánh cuộc một lần, hãy đem quyền khống chế thân thể của người tặng cho cái đầu bên cạnh ta này, bà ta sẽ khống chế thân thể của người. Cùng ta một chỗ mà đi tìm Trùng tộc chiến đấu. Dùng thân thể của người đi chiến đấu, đại biểu cho đá phấn trắng ma thiên một cái hung mệnh này mà đi liệt sát Trùng tộc!"

Vương Khiếu Thiên lớn tiếng nói, cùng sử dụng tay cầm Phùng Hợp Bà Bà lên, giờ lên trước mặt đá phấn trắng ma thiên.

Phùng Hợp Bà Bà nghe được lời Vương Khiếu Thiên nói, sáu cây xúc tua không ngừng run rẩy, nhưng trước sự bức bách của Vương Khiếu Thiên, Phùng Hợp Bà Bà lời dứt quãng, đi phiên dịch lời Vương Khiếu Thiên nói cho đá phấn trắng ma thiên.

"tiểu tử thôi, đây là phương pháp xử lý mà người nghĩ ra à, lại để cho bà bà ta đi khống chế thân thể đá phấn trắng ma thiên, vạn nhất hẳn một cái mất hứng, bà bà lão nhân gia ta sẽ nằm gọn trong bụng nó." Phùng Hợp Bà Bà rất sợ hãi nghĩ, nhưng là lúc này nơi đây, cũng không phải theo phương pháp của hẳn.

Cái con đá phấn trắng ma thiên già yếu này nghe được lời Vương Khiếu Thiên nói xong thì nhìn chăm chăm vào Vương Khiếu Thiên một hồi.

Cuối cùng nhất, đá phấn trắng ma thiên lần nữa phát ra một tiếng rống to lên trời, một cái tiếng hô cự đại trải rộng cả ao đầm, sơn cốc, hướng bốn phía sa địa khuếch tán, chấn bần nhào bốn phía ao đầm đều tán bốn phía đi.

Vương Khiếu Thiên tại trong tiếng rống to của đá phấn trắng ma thiên, hai lỗ tai bắt đầu đỏ máu, sức gió cự đại, diễn tấu lên thân thể Vương Khiếu Thiên, giống như đao cắt.

Nhưng mà Vương Khiếu Thiên cũng không có lui bước, không có ngã xuống, thẳng tắp đứng, hung ác trừng mắt hướng đá phấn trắng ma thiên.

Đá phấn trắng ma thiên không có nói chuyện, mà là đem đầu hình tam giác cự đại của nó cúi thấp xuống, đến bên chân Vương Khiếu Thiên, hơn nữa mở cái miệng to ra, giống như muốn nuốt vào Vương Khiếu Thiên cùng Phùng Hợp Bà Bà.

Phùng Hợp Bà Bà nhìn cái miệng rộng cực lớn của đá phấn trắng ma thiên không ngừng tiếp cận lập tức như muốn nuốt bà bà vào trong, càng gần thì bà càng nghĩ thấy được mùi huyết nhục tanh nồng này, sợ tới mức hai mắt tròn trắng mà trực tiếp hôn mê rồi.

--

"Mau tỉnh lại, cái con đá phấn trắng ma thiên này đã chết rồi, nó mở cái miệng rộng mà chết. Người theo miệng của nó mà vuron xúc tua đi vào không chế thân thể của nó đi." Vương Khiếu Thiên cố lay tỉnh Phùng Hợp Bà Bà ở trong tay.

"Chết, chết thật. Là nó đồng ý để cho ta ký sinh không chế thân thể, hay là muốn ăn chúng ta trước khi tánh mạng của nó hao hết mà chết mất?" Phùng Hợp Bà Bà chú ý mở hai mắt ra, dùng xúc tua đụng đụng đá phấn trắng ma thiên bên cạnh, sau khi thấy nó không phản ứng xong thì mới dùng thanh âm run rẩy hỏi Vương Khiếu Thiên.

"Cái này đã không có cái gì khác nhau. Nhưng ta càng cho rằng là về trước, những sự tình này không trọng yếu, hiện tại quan trọng là không chế cái thi thể này. Nhanh, thân thể không chế của nó, chúng ta có thể đi bộ lạc Thổ tộc mà làm cứu thể chủ, sau đó lấy tinh thạch năng lượng xong thì có thể rồi khỏi tình cầu này."

Người thử không chế cái thi thể này xem có thể không chế nó trong bao lâu." Vương Khiếu Thiên trực tiếp đem Phùng Hợp Bà Bà ném vào trong miệng đá phấn trắng ma thiên.

"tiểu tử thôi, cái này đều có thể đi! Ta cố hết sức thử xem, chưa từng không chế qua sinh vật lớn như vậy!" Phùng Hợp Bà Bà nói, sáu cây xúc tua thô to dưới cổ phương bắt đầu biến dài, theo miệng đá phấn trắng ma thiên mà đào thành động hướng về đầu của nó.

Sáu cây xúc tua bắt đầu ở trong đầu đá phấn trắng ma thiên phân ra lượng lớn chi nhánh thật nhỏ.

Phùng Hợp Bà Bà chui vào miệng của đá phấn trắng ma thiên. Vương Khiếu Thiên ở bên ngoài lo lắng chờ đợi.

Đợi nửa giờ vũ trụ, Vương Khiếu Thiên không ngừng lo lắng, thậm chí hai hàm răng cứ đánh vào nhau liên tục.

Rất cực lân phiên cứng sau não rấn đá phấn trắng ma đột nhiên từ bên trong mở ra một cái lỗ nhỏ, Phùng Hợp Bà Bà từ trong lỗ nhỏ này chui ra, lân phiên phụ cận lỗ nhỏ lại khép kín, chỉ chừa ra một cây xúc tua cắm vào vị trí.

"Thiếu chút nữa là linh hồn bà bà ta đều lấy không được! Quá nguy hiểm, không chế loại quái thú có thực lực khổng lồ này quá khó khăn!"

Từ nay về sau nói cái gì ta cũng không làm, may mắn tinh thần lực Tàn lưu của cái con đá phấn trắng ma Thiên này cũng không có chút ý chí chống cự nào, bằng không bà bà ta liền treo trong này.

Mau lên đây đi, tiểu tử, ta có thể không chế cái con đá phấn trắng ma thiên này nhiều nhất một ngày thời gian, một ngày sau, thân thể nó sẽ hỏng mất." Phùng Hợp Bà Bà theo sau não đá phấn trắng ma đuổi ra sau, đối với Vương Khiếu Thiên trên mặt đất khàn giọng nói ra.

"Một ngày là đủ rồi." Vương Khiếu Thiên nói xpmg, mắt nhìn bốn phía, từ lượng lớn thi thể đá phấn trắng ma thiên bốn phía tìm được một mảnh xương cốt dài bốn thước của một con đá phấn trắng ma thiên chết già khác, nắm trong tay chuẩn bị như sử dụng trường thương.

Sau đó Vương Khiếu Thiên bò lên trên cổ đá phấn trắng ma thiên, hai chân đặt qua hai bên cổ của nó, tay trái vừa vặn vịn xúc tua của Phùng Hợp Bà Bà từ sau não vuron ra, tay phải cầm cốt thương bốn thước.

"Leng keng, chúc mừng ký chủ hoàn thành nhiệm vụ: cứu thể chủ của thổ dân chi- Cự Long ký sĩ."

Nhiệm vụ hoàn thành độ: A+.

Đánh giá nhiệm vụ: Ký chủ rất cực dựa vào uy nghiêm chiến thần mà làm cho đá phấn trắng ma thiên thần phục, chiến thần là tồn tại cao nhất.

Nhiệm vụ ban thưởng: "danh xưng cứu thể chủ của thổ dân Cự Long ký sĩ".

Ký chủ được danh xưng này thì có thể thông hiểu ngôn ngữ thổ dân, cũng tăng 10 điểm uy tín trong lòng thổ dân.

Chiến thần chuyển lời cho người khác: Ký chủ nếu như có thể cùng đá phấn trắng ma thiên đã đấu xong rồi chiến thắng nó, khiến nó khuất phục thì sẽ tìm được cấp bậc S+ bình xét, nhận được ban thưởng thật lớn!"

Vương Khiếu Thiên không để ý đến lời của hệ thống chiến thần, mà là vui vẻ kêu to:

"Ta chính là cứu thế chủ của thổ dân, Cự Long kỵ sĩ, tay cầm Thông Thiên cốt trượng!

Đi hướng doanh địa thổ dân gần nhất, nói cho bọn hán biết cứu thế chủ Cự Long kỵ sĩ đã giá lâm.

Bà bà người thừa dùng đá phấn trắng ma thiên nói với dã thú, xem có thể ra lệnh cho mời đến chút ít dã thú hay không, ngày mai trời vừa sáng, chúng ta sẽ đánh đến chỗ nữ vương Trùng tộc. Cướp lấy tinh thạch năng lượng!"

Vương Khiếu Thiên đối với Phùng Hợp Bà Bà nói ra.

"Cự Long kỵ sĩ, chiến thần!"

Lần đầu tiên cười loại dã thú cự đại này tại trong ao đầm di động, từ trên cao nhìn xuống, có được khí phách uy nghiêm, coi rõ thương sinh, cảm giác không chế hết thấy làm cho Vương Khiếu Thiên có cảm giác vô cùng hưng phấn, kích thích cùng si mê!

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Chiến Thần Hệ Thống* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.